

BARCELONA:
PER EDICIÓ
DUES PESSETES
CADA MES

La Veu de Catalunya

10 cts.

PENINSULA:
750 PTS. Trimestre
UNIO POSTAL:
15 PTES. Trimestre

Any XXXII. - Núm. 8.199 - Divendres, 30 de juny de 1922

Edició del matí

Oficines i impremta: Escudellers, 10 bis. - Telèfon 184 A

GRANS MAGATZEMS EL SIGLO

S. A.

FINS EL 15 DE JULIOL
GRAN EXPOSICIÓ
I VENDA D'ARTICLES
PER A

CAMP, VIATGE i BANY

GRANS AVENTATGES EN ELS PREUS

DE L'1 AL 15 DE JULIOL CONSIDERABLES DESCOMPTES
sobre les premses confeccionades en existència

- 50 per 100 en models de vestits per a senyora i capells per a senyora i nena.
- 35 per 100 en models de vestits per a nena.
- 30 per 100 en bruses, faldilles, refajos, bates, abrics de senyora i formes per a capells.
- 20 per 100 en plastrons i corbates per a senyora.
- 15 per 100 en capells per a nens.

Perfums ASTRA

Es detallen per litres i fraccions de
litre en secció especial (planta baixa)

Els perfums ASTRA procedeixen d'una unió internacional de destil·ladors la més important del món, que, en concedir a aquests Magatzems l'exclusiva de la venda dels seus productes en aquesta localitat, dona lloc a que la nostra clientela pugui adquirir perfumaria de PRIMEA QUALITAT a preus baratíssims i mai obtinguts fins al present a Espanya.

Banca Marsans, S. A.

Valors - Cupons - Girs - Canvi - Cotons - Viatges

Rambla de Canaletes, 2-4
BARCELONA

Direcció telefònica:

MARSANSBANK

Apartat de Correus núm. 1.

4530 A.

Telèfons números...

4531 A.

4532 A.

SUCURSAL A MADRID

Avinguda del Conde de Peñalver, núm. 18

Dr. Montaña

dels Hospitals de París. Pell i Venèri. Sant Pau, 25, principal, 2.

MOSAICS

Ronda Universitat, 20

Capses de luxe

per a bodes i bateigs. Antiga Casa BARGUES. Sant Pau, 38.

Hipofosfits Sant Jordi

reforcen, fan gana i sang nova

De venda: Farmàcies i Centres d'específics

Hotel Sanatori d'Olost

Magnífic lloc d'estiueig, rodejat de boscos, bonic panorama, 800 m. d'altura, tracte de família, electricitat, capella, etc. Informes: Sepulveda, 167, pral.

URGEIX COMPRAR

PREMSA A MA de fer fardells, usada, en bon estat, d'una o dues columnes.
Dirigir-se a Editorial Catalana, S. A., carrer de Mallorca, 257-259.

RAY

1/2 Watt

De 25 fins a 3000 bugies
- Rbla. de les Flors, 16 -

Notícies

La Junta de Cases barates de Barcelona ha rebut una real ordre del ministeri del Treball concedint la qualificació provisional de casa barata a favor de la que l'obra Joan Sayol Alorda projecta construir per al seu domicili particular a la barriada de la Salut.

Vanos Cardús

Portaferri, 10

S'ha fet la visita facultativa de final d'obres a les cases construïdes per la Cooperativa Militar de Barcelona, en els carrers de Coello, Castillejos, Travessera i Igualtat, a fi d'iniciar l'expedient de qualificació definitiva de les construccions totalment acabades, perquè obtinguin aquest benefici puguin aquelles cases ésser habitades pels seus adjudicataris respectius.

Estigueren presents en la revista facultativa d'inspecció el tinent coronel senyor Espino, el senyor Garcia Cambra, l'arquitecte senyor Millas, l'alferes senyor Costa, fundador de la cooperativa, i el personal tècnic emprat en la construcció del grup.

Els tècnics de la Junta recorregueren les obres acompanyats dels esmentats senyors, i van pendre nota de l'estat en què es troben les construccions, per a proposar al ministeri la concessió de la qualificació definitiva a favor de 20 cases de les 35 que constitueixen el barri Alfons XIII.

Fosfo-Glico-Kola-Lecitinat, cura neurastènia. B. Domènech, Ronda de Sant Pau, 71.

Durant el passat mes de maig es practicaren en els diferents consultoris i dispensaris de la Creu Roja de Barcelona, 2.210 assistències mèdiques gratuïtes, pel personal facultatiu inscrit en els mateixos.

També el personal de la brigada i socis de la dita institució ha realitzat durant el mateix mes de maig alguns serveis d'auxili a la via pública, en nombre de 24; a part dels trasllats de malalts als hospitals d'aquesta capital.

Cristalleries J. Llorens, R. Flors, 30

La junta general extraordinària convocada per a la reforma dels estatuts del R. Cercle Artístic, que fou suspesa el passat dia 16, continuarà avui, a les deu de la nit, a l'estatge social, situat al carrer de Cortès, 642.

JOIES VILANOVA

Unió, 6

Davant de l'estació de Magoria, un camió del qual s'ignora el número, va atropellar a Francesc Garcia Girona, de 15 anys, que viu a una barraca propera i li va produir lesions al cap i hemorràgia cerebral de pronòstic greu.

Va ser curat de primera intenció al dispensari d'Hostafrancs, i després transportat a l'Hospital Clínic.

Ahí al matí fou auxiliada a una far-

màcia del carrer de Pallars la nena Maria Pérez Capdevila, de 11 mesos, la qual tenia cremades als ulls, cara i boca, produïdes amb tintura de iode d'una ampolla que havia pogut arrebategar en un descuit dels seus pares. El fet ocorregué en el seu domicili, Pere IV, 341.

- Sabó La Creu Blanca

Econòmic superior
Es ven a tot arreu

Davant de Somorrostro un home nomenat Angel Garcia que s'havia tirat a nedar, perdé les forces per a sortir, essent salvat pel guàrdia de Seguretat núm. 80.

- Rera alguns mesos de preparació destinats a construir edifici adequat i a adquirir els elements mecànics i artístics més moderns, aviat sortirà «MUNDIAL», periòdic gràfic que aspira a col·locar-se entre els primers de la seva indole.

Constarà la nova publicació de 32 pàgines, com a mínimum, d'excel·lent paper couché i de vuit de novel·la, enquadernable. Tots els números portaran quatre tricromies interiors, la portada i la contraportada. La resta de les pàgines la constituïran magnífics fotografats de reproducció d'obres artístiques i d'assumptes d'actualitat.

Destinarà a Catalunya i Barcelona, excepcional atenció en el seu text i en els seus gràfics.

La part literària serà avalorada per les firmes de més mèrit i prestigi en les lletres patries. Entre altres literats de mèrit, hi figuren com a col·laboradors don Jacint Octavio Picón, don Eduard Marquina, els germans Quintana, don Manuel i don Joaquim Mochales, don Dionís Pérez, don Eugeni d'Ors, el general Burguete, etc.

Es publicarà setmanalment, i el número valdrà 50 cèntims.

A la matinalada es presentà al dispensari de Sant Martí Josep Renyé Burgués, de 32 anys, veí del carrer de la Independència, que li curesin unes contusions que tenia a la cara.

Segons va dir, passant pel dit carrer en direcció a casa seva, l'havien agredit a cops de puny dos individus que vivien en la mateixa escala del lesionat, els quals, comença l'agressió, s'eclipsaren.

- Sangrà Pelayo, 11 T. 1478 A. Lavabos

El nostre company de premsa don Angel Rodriguez, que segons diguétem sofrí una caiguda el dia 23 de l'actual al xalet que se li construeix per la Cooperativa de Periodistes a la barriada de la Salut es troba ja bé i curat de les lesions que sofrí, havent-li prestat assistència facultativa el Dr. D. Antoni Sabater.

- Ultims dies de rebaixa

de vaixelles, presents útils cuina i camp Cristalleria Esteve. - R. Catalunya, 95

L'Associació Cultural Afició Artística aprovà la següent Junta Directiva:

President, Tomás Borràs; vice-presidents, Faust Cisa i Josep Maria Molner; secretari, Joan Noguera; vice-secretari, Nadal Ullés i Remigi Muñoz; tresorer, Vicens Barceño; comptador, Gabriel Sancho; bibliotecari, Miquel Puig; vocals, Antoni Boladeras, Joaquim Bague, Josep Batlle i Ramon Bassols; vocals adjunts, Joaquim Pi, Enric Ramos i Josep Mercadé.

- Calçats Puig

SUPERIOR
CORRIBIA, NUM. 3

S'ha constituït en aquesta ciutat una entitat defensora del llogater, anomenada Associació de Veïns de Sant Martí de Provençals, en la qual hi poden ingressar tots els que siguin veïns de Barcelona.

La Junta Directiva la formen els senyors següents:

President, don Miquel Torrents

Roig; vice-president, don Ramon Lázaro Blas; tresorer, don Joan Francàs Valcells; comptador, don Josep Fortuny Massó; bibliotecari, don Esteve Gimbernà Duran; secretari, don Manuel Capilla Montolio; vice-secretari, don Vicens Martín Martín; intendent, don Lleó Auli Francàs; vocals, don Joaquim Calvet Soriano, don Manuel Herrero Catalan, don Vicens Pérez Salvador i don Josep Vailhona Buijó; advocat assessor, don Pere Estarús Eras.

El seu domicili interí és el del president, Passeig del Triomf, 17, botiga.

L'Associació Catalana d'Artistes, el vinent diumenge, dia 2 de juliol, farà una visita col·lectiva al monestir de Sant Cugat del Valles, ja que aquest bell monument històric, és el tema assenyalat per al concurs que l'esmentada entitat ha convocat.

Per la impossibilitat d'avisar individualment tots els associats, es fa públic que el punt de reunió és a l'estació dels Ferrocarrils de Catalunya, a les 6'40 del matí.

En l'última sessió celebrada pel Consell Directiu de la Cooperativa de Periodistes per a la Construcció de Cases Barates, es va donar compte de l'ofertament del farmacèutic don Jaume Homs, i el Consell acordà fer constar en acta l'agraïment de l'entitat pels seus valuosos i altruistes oferiments en favor dels socis i llurs famílies, nomenant-lo oficialment farmacèutic de la Cooperativa.

Vaixelles PORCELLANA

J. Llorens. Rbla. Flors, 30.

En la última sessió celebrada pel l'Acadèmia d'Higiene de Catalunya, el doctor Emili Mira desenrollà el tema «La higiene de Barracopols», exposant minuciosament la vida que es veuen obligats a portar molts d'habitants d'aquestes poblacions de barraques que creixen en el si de Barcelona amb inusitada rapidesa.

Descriu principalment la Barracopols situada davant de l'estació de Magoria, en les estribacions de la muntanya de Montjuich, fins al dipòsit d'aigües. Digué que en una extensió d'uns 25.000 metres quadrats hi ha enclavades prop de 500 barraques amb una població total de més de 2.500 individus, i que aquestes barraques no tenen aigua ni llum (fora de les exteriors), veient-se obligats llurs habitants a viure a les fosques. Manifestà que els dies de pluja s'inunden la major part d'elles, i per això els llits (on n'hi ha) estan col·locats damunt de pedres per a evitar que l'aigua els inundi. A Barcelona hi hagué l'any passat una epidèmia de verola i aquest any una altra de xarampió, constituint, per així dir-ho, un monstre mitjà humà de conreu de totes les malalties infeccioses.

Intervingueren en la discussió del tema els doctors Pons, Freixa, Martí, Moragas, Pomar, Moya i Saputès, aduint dades a favor de les idees exposades pel disertant.

El Consell Directiu de la Cooperativa de Periodistes per a la construcció de Cases barates ha designat els consellers don Llorenç Pahissa i don Joan Costa i Deu perquè durant el vinent mes de juliol facin les visites acordades a les construccions de la barriada de la Salut.

Actes patriòtics d'afirmació catalana

Dies 8 i 9 de juliol: ASSEMBLEA - MITING - ÀPAT :: Vegeu la pàgina núm. 8

El tractat amb França i la Cambra d'Indústria

En la sessió extraordinària celebrada per la Mesa de la Cambra Oficial d'Indústria, per a oir les explicacions del seu secretari que assistí a la reunió de la Comissió Permanent de la Junta d'Aranzels en la qual es donà pel dit organisme, amb el vot en contra dels membres que representen interessos de les indústries i ramaderia, informe favorable al conveni comercial amb França aprovat pel Govern, es posà de manifest que en les 274 partides en què es fan concessions a França per sota del dret actual, sense comptar les concessions que abans s'havien concedit a Suïssa i que es fan extensives a França, queden molt mal parades les indústries següents: massissos, coberts i cambres d'aire de cautxú, automòbils i camions, locomotors, maquinària per a molineries, màquines útils, màquines elèctriques, comptadors, motors hidràulics, eines, ganivetes, cables, acers fosos, màquines frigorífiques, màquines d'impressió, bombes, teixits de seda de totes classes, cintes i passamaneria, formatges, vins escumosos, porcel·lanes, vidre i cristall i una altra multitud de manufactures, sense que, en canvi, França ens atorgui la més petita concessió per sota la seva tarifa mínima, ni cap reducció en els coeficients ni tan sols en el que grava els vins fins a 13 graus, ni ens concedeix tarifa mínima, ni es compromet pel període d'un any, que és la vigència del conveni a no modificar o variar els coeficients al seu gust. Nosaltres, en canvi, ultra les concessions abans expressades atorguem a França, de fet, el tractat de favor i ens comprometem a no modificar el nostre Aranzel d'importació i exportació, mentre el tractat estigui en vigor.

Admira que un Govern espanyol pugui haver subscrit un tal conveni fàlta en absolut de reciprocitat.

La Mesa, en vista de la gravetat de la situació creada a les nostres indústries per tan desafortunat conveni, acordà dirigir al president del Consell el següent telegrama:

«Excm. Sr. President Consell Ministres.—Per acord unànime del Ple i Mesa d'aquesta Corporació he d'expressar a V. E. respectuosament la més enèrgica protesta per haver aprovat el conveni amb França amb reduccions en la segona columna sense cap compensació ni base de reciprocitat. Poso també en el seu coneixement que en compliment del que aquesta Cambra entén un deure ha sol·licitat dels caps de les minories parlamentàries llur intervenció per a jutjar si el Govern ha fet l'ús degut de l'autorització que li concediren les Corts. — Comte Caralt, president; Aguilera, secretari.»

I als caps de les minories la comunicació que copiada diu així: «Excm. Sr.—Després de cinc mesos de negociacions amb França, durant els quals el negociador francès M.

Serruys ha estat en constant comunicació amb els productors del seu país, i els espanyols isolats i sense cap comunicació amb els productors; ens informem amb sorpresa que excedeix a tota ponderació, que en el conveni que està a punt de firmar-se, França no atorga als productors espanyols cap concessió per sota la seva tarifa mínima, augmentada pels coeficients, ni tan sols per als nostres vins de menys de 12 graus; essent, demés, molt reduïts en nombre els productes espanyols als quals s'aplicarà la tarifa mínima augmentada amb els coeficients, puix que en llur majoria quedaran afectats a un dret intermediari entre la tarifa general i mínima francesa; sense que d'altra part el Govern francès es compromet a respectar els drets actuals, ans al contrari, en el conveni, França recaptarà la seva llibertat per a modificar les seves tarifes mitjançant coeficients, a la seva conveniència.

«Espanya, en canvi, fa concessions que oscil·len entre el 5 i el 70 per cent per sota de la columna mínima en més de tres centes partides; atorga a França el tracte de favor per a quasi tot l'aranzel, que ens comprometem a no alterar mentre regeli el tractat.

«En arribar al nostre coneixement que s'havia aprovat un tractat comercial amb França sense cap base de reciprocitat i faltant-se obertament a la llei d'autoritzacions, que les Corts concediren a l'actual Govern, per a concertar convenis amb diferents països, la nostra Corporació, en el si dels organismes consultius en els quals té veu i vot, formulà respectuosa i enèrgica protesta contra un conveni tan lesiu als interessos generals de la producció espanyola; però desolada la nostra veu i sense eficàcia la nostra protesta, i esgotats tots els mitjans que estan al nostre abast, per a obtenir com a justa reparació l'anul·lació del projectat conveni amb França, recorrem confiadament a V. E. i altres caps de minories del Parlament espanyol perquè en la seva alta sabiduria jutgi si el Govern ha complert amb la llei d'autoritzacions aranzelàries i defensat, com és el seu deure, els interessos de la producció espanyola.

«Qualsevol que sigui el resultat que en definitiva tingui la qüestió que sotmetem a V. E. tindrem la satisfacció d'haver complert amb el nostre deure, i agraïm la gestió de V. E. ens complaem a reiterar-li el testimoni de la nostra consideració més distingida. — Barcelona 28 de juny de 1922. — El president, Comte de Caralt. — El secretari, don Joaquim Aguilera.»

Finalment s'acordà dirigir-se als diputats i senadors per Catalunya sol·licitant llur concurs per a evitar que pugui prosperar l'abans citat conveni amb França.

tre renaixement pictòric, es troba absolutament sense biografia. La Junta M. d'E. d'A. prega molt especialment als senyors col·leccionistes possessors d'alguna pintura, d'alguns dibuix o gravat original d'En S. Gómez, que es vulguin donar la molestia d'assenyalar-la, trametent, sigui verbalment, sigui per escrit, el detall de les dites obres a l'oficina de la Junta, la qual es troba instal·lada al Palau de Belles Arts; allí es rebran amb molt agrament tots aquests detalls i notícies que han d'avalorar la biografia i sobreprepar l'obra d'En Simon Gómez. Aquestes oficines estan obertes al públic tots els dies, des de les nou del matí fins a la una de la tarda.

Vida religiosa

Avui, La Commemoració de Sant Pau, apòstol. Sant Marçai, bisbe. — Demà, La Preciosíssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist, Santa Elionor, verge.

Quaranta hores: Avui, a l'església de Germanetes dels Pobres (Exemplar de Sant Pere). Hores d'exposició: De les sis del matí a les set de la tarda.

La missa d'avui: La Commemoració de Sant Pau, apòstol, color vermell. — La de demà: La Preciosíssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist, color vermell.

Cort de Maria: Avui, Nostra Dona de la Saleta, a Sant Jaume, o Nostra Dona de Queralt, als Agonitzants. — Demà, Nostra Dona de la Mercè, a la seva església, privilegiada, o a la del Pi, privilegiada.

Adoració nocturna: Demà, Torn de Nostra Dona dels Desemparats. Vetlla en sufragi de les Animes del Purgatori: Avui, Torn de la Passió i Mort de Nostre Senyor Jesucrist, a la seva capella, Escorial, 155, Gràcia. — Demà, Torn de la Santíssima Trinitat, a la mateixa capella.

— Antiquíssima Confraria del Sant Crist de la parròquia de Santa Maria de Jesús. — Solemnes cultes que amb motiu de la seva festa principal celebrarà aquesta Confraria, el dia 2 de juliol, festivitat de preciosíssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist.

Matí, a les vuit, missa de Comunió general per a tots els associats i altres devots del Sant Crist. Farà la plàtica el reverend senyor rector, director de la Confraria.

A les deu, ofici solemne cantat per l'Orfeó Montserrat, que dirigeix el nyor Pérez de Moya. Després de l'Evangeli, predicarà el reverend don Ramon Muntaner, O. P.

Tarda, a les sis, Rosari, piosos exercicis del Via-Crucis per la secció de portants, amb cants apropiats en cada estació, cantats per la capella de música de la Parròquia, seguitament sermó que dirà l'esmentat don Ramon Muntaner, acabant-se amb l'adoració de la Imatge de Jesús Crucificat.

— El vinent diumenge, a dos quarts de set de la tarda, tindrà lloc a Sant Cugat, la tradicional processó, que cada any organitza l'Apostolat de l'Oració de la dita parròquia, com a final del mes del Sagrat Cor de Jesús.

Atès l'entusiasme regnant a la barriada i els treballs realitzats, és d'esperar que resultarà molt lluita.

Recorrerà el curs següent: carrer de Carders, Sant Agustí Vell, Tantarantana, Pous i Creuet, Comuners, Pujaes, Indústria, Princessa, Montcada, Carders, Plaça de la Llana, Mercaders, Avellí, Freixures, Santa Catalina, Flor de Llíri, Corders i Carders.

Al matí, els Ballaires i Picarols.

de Sant Just, lluiran les seves habilitats pel principals carrers de la barriada.

Bisbat

—Procedent d'un llarg viatge per l'estranger ha tornat a Barcelona mossèn Antoni Solanas.

—Es troba a Barcelona el doctor don Enric Bayon, Pvre., procedent de Madrid, en la qual Universitat ha cursat estudis.

—El doctor Guillaumet ha administrat el Sagrament de la Confirmació a 280 asilats de la Casa de Maternitat de Les Corts, els quals han estat apadrinats pel senyor Vallès i Pujaes i la seva distingida esposa.

—El secretari de Cambra d'aquest Bisbat, doctor Bouda, passa uns dies a Vallfogona de Riudor.

—Avui s'ha celebrat a molts temples de Barcelona el Dia de la Premsa Catòlica, fent-se sermons adequats a la bona premsa i realitzant-se captes a benefici de la mateixa.

— Al temple Expiatori de la Sagrada Família hi hagué ahir a la tarda una funció religiosa com a terme de les festes d'expiació per la blasfèmia. El canonge doctor don Josep Llobera va pronunciar un eloqüent sermó.

Després va sortir d'aquell temple la processó del Corpus, en la qual figuraven els batadors de la guàrdia municipal, els gegants de la ciutat, la creu parroquial, al·lumes i socis del Patronat de la Sagrada Família, al·lumes de les escoles nacionals, de les del Catecisme i de les escoles del temple de la Sagrada Família, la banda de Veterans, la Congregació de la Verge i Sant Josep, una altra banda de música, les escoles i Joventut de l'Immaculat Cor de Maria, l'entitat «Nostre Casa» amb la seva bandera i la banda del Cercle Tradicionalista, la bandera de Sant Roc dels veïns de la barriada i la banda dels exploradors.

Portava el penó principal el director de la Caixa de Pensions per a la Veïlla don Francesc Moragas Barret, acompanyat de diversos individus de la dita entitat. Seguí la banda de l'Asil Naval, una escolania, la clarecia parroquial i la Custòdia.

La presidència estava formada per la Junta del temple, el rector de Sant Martí, el tinent d'alcalde don Lluís Massot i el regidor don Agustí Escolà. La processó fou molt lluita.

— Nomenaments efectuats pel nostre prelat:

Ecdòm d'Horta, reverend don Enric Tutusaus Ventura; idem de Mollet, reverend don Alexandre Pech Ferrer; idem de Sant Joan Despí, reverend don Jaume Tenas Bux, i de Conilles, reverend don Casimir Tuset Domènech.

Coadjutors: de Granollers, reverend don Josep Maria Homs Guixà; de Sant Josep de Badalona, reverend don Jaume Santacana Amigó; de Molins de Rey, reverend don Pere Simó Aymà; de La Granada, reverend don Llorenç Garriga Pobla; de Prat de Llobregat, reverend don Manuel Rigau i Borí; de Sant Quintí de Mediona, reverend don Manuel Rosés i Gumbau, i de Vilafraïa, reverend don Lluís Garcia Porta.

Recomanem a les entitats i als particulars que tenen a bé trametre'ns articles o notes suplicades, la necessitat absoluta (sense la qual no ens és possible fer-ne el menor cas) d'avaluar degudament els originals amb un segell o una firma

La campanya del Marroc

AL CASAL GIRONI

El Consell Directiu i la Secció de Beneficència del Casal Gironi, Tàllers, 22, principal, amb la cooperació del quadro escènic, ha organitzat un grandios festival per al dia 2 de juliol, a dos quarts de deu de la vetlla, a benefici dels joves fills de Cassà de la Selva, que lluiten en terres africanes, en el qual debutaran els notables tenor don Carles Carreras i don Lluís Carreras, bariton, prenent part a la festa algunes senyoretes concurrentes al Casal.

S'han adherit a l'acte l'Ajuntament de Cassà, que ha tramès un donatiu en metàl·lic; el diputat pel districte, En Narcís Pla i Deniel; les principals entitats de la població; Merelxen tota mena de llanços el procedir del Casal Gironi i auguren un veritable èxit a tan simpàtica festa.

Concurs hípic

La quarta sessió celebrada ahir, reuní la triada concurrència de costum, nombrosíssima i elegant, com correspon a la tradició de la festa.

La prova que es disputava, era la importantíssima Copa Barcelona (clvil-militar), handicap, amb 8.000 pessetes de premi, i la Copa oferta per la casa Maslars i Carrems, reunint, malgrat la dificultat dels 18 obstacles a saltar, la respectable quantitat de 23 cavalls inscrits.

La duresa de la prova féu que sovintegessin les faltes i que alguns cavalls fossin retirats, però altres, feren esplèndids recorreguts, recollint, els genets, sincers i entusiastes aplaudiments per llur acurat treball.

La classificació, fou la següent:

Iyia, d'en Pau Montoya, en 2'40" (una falta); Demàs, d'en Josep Navarro, 3'8" (tres faltes); LNA, de l'Aparicio, 2'37" (quatre faltes); Con-sultivo, d'en Navarro, 2'58" (vuit faltes); Meseta, d'en Jurado, 3'4" (vuit faltes); Carratraca, d'en Fernández, 2'56" (deu faltes); Clichés, d'en Serrano, 3'16" (deu faltes); Botaina, d'Heredia-Mayol, per aquest, 3'50" (deu faltes); Alhavesa, d'en Bourbon, 3'59" (onze faltes); Avión, de Heredia-Mayoral, 3'42" (treze faltes); Rosbif, d'en Fernández, 3'11" (catorze faltes); Oloroso, d'en Jiménez, 3'22" (catorze faltes). Demés, es concedí un lloc a «Acalorado», d'en Serrano.

En donar la volta d'honor els guanyadors, foren novament ovacionats. La cinquena i darrera prova, serà el vinent diumenge, disputant-se la Copa del Rei, premi baró de Benimulein, i comiat.

CORREDISSÉS

Els esports

PROVES DE 50 KILOMETRES DE L'A. C. M.

El vinent diumenge, l'Agrupació Ciclista Montjuic, farà les seves acostumades proves de 50 quilòmetres. La sortida serà del local social, a les vuit del matí, cap a la carretera de Matarró, seguint fins a Sant Adrià, Santa Coloma, Mollet, encreuament de la Roca, fins al quilòmetre 25 de la carretera de Granollers, i tornada pel mateix camí d'anada.

Exposició retrospectiva

Seguint el costum de celebrar anyalment una exposició d'alguns dels mestres desapareguts de l'art català, la Junta Municipal d'Exposicions d'Art, de Barcelona, va acordar en sa darrera sessió dedicar la retrospectiva corresponent a l'Exposició de Primavera de l'any vinent, al gran pintor barceloní En Simon Gómez.

Al mateix temps, va acordar l'es-

mentada Junta editar una completa i luxosa biografia crítica d'aquest artista, i la tasca de composició i redacció d'aquest treball ha estat encarregada al pintor i crític d'art En Feliu Elias.

Amb aquest motiu, la Junta Municipal d'Exposicions d'Art es dirigeix al públic en general i als col·leccionistes en particular, sol·licitant-los tota mena de dades, aclariments i notícies referents a tan important autor, ja que el nostre Simon Gómez, com els altres artistes del nos-

NOTÍCIES DE LA PENÍNSULA

(Telegrams i conferències de LA VEU)

DE LA PRESIDENCIA

Madrid, 29, 2 tarda.
El matí d'avui ha estat de manca absoluta de notícies.

En els ministeris no s'ha facilitat cap nota.

Unicament a la Presidència ha manifestat el subsecretari que el cap del Govern no havia despatxat amb el rei.

El president havia rebut una invitació de l'Ajuntament de Segòvia perquè assistís a l'acte de la inauguració del monument a Joan Bravo.

Com que les ocupacions del senyor Sánchez Guerra no li permetien realitzar aquest viatge, assistirà a l'acte, en representació del Govern, el ministre d'Instrucció Pública.

LLEIS SANCCIONADES

La Mesa del Senat ha estat al migdia al Palau sotmetent a la sanció reglamentària les lleis següents:

Amnistia per als desertors de la marina mercant.

Pensions a les vidues dels generals de l'Armada Chacón i Pidal.

Ascens del general Barrera.

Ha estat de notari el ministre de Gràcia i Justícia.

COMUNICAT OFICIAL DEL MARROC
Nota oficial.

L'Alt Comissari participa a aquest ministeri el següent:

Com a ampliació de la nota de l'operació del dia 26, sobre Beni-Abdelah, tinc l'honor de comunicar a V. E. que el general Sanjurjo em diu que forces de la harca amiga i policia de la sisena milia acamparen la nit del di 24 a la posició d'Uarmut.

Els rebels de Sumata, en notar alí la presència d'aquestes forces, les atacaren, essent rebutjats per la dita força, auxiliada per la de la posició.

El dia 26, la harca i policia, apiada per l'artilleria d'Uarmut i Jahl, van fer una sortida per a allunyar l'enemic i destacar-lo de la columna que operava, aconseguint perfectament el seu objecte.

En retirar-se la cavalleria va fer razia de bestiar, apoderant-se de 94 caps, malgrat la defensa tenaç que va fer l'enemic.

Durant el repliegament va resultar ferit d'una cama el tinent de cavalleria de la policia Góngal Gans Gracia.

Forces de la setena milia i de policia, ocuparen l'entrada d'Asla i prengueren possessions a 300 metres de Leddán-Dra, amb escassa resistència, perquè la gent es va retirar a llurs durs.

L'enemic, per aquesta part, va atrair alguns enemics que es sumen a la columna.

La retirada es va fer sense cap dificultat, resultant quatre policies ferits.

A B C

I EL PROBLEMA DEL MARROC
«A B C», comentant la proclamació de Abd-el-Krim, diu el següent:

Fa un any ja del desastre de la Comandancia de Melilla.

Espanya no va trèmetre alí els seus fills per a reconquistar el terreny malait, on la traïció més infame i barbàrica guaita implacable darrera cada risc, de cada herba i de cada mur. No els va trèmetre per a recobrar mines i reconstruir poblats on es possible que torni a reproduir-se l'espantable tragèdia de Mont Arruit.

Els va trèmetre a restaurar el prestigi de les armes i castigar durament, encadenadament, cruelment, l'ofensa. Els va trèmetre a arrèncar a Abd-el-Krim un cabdillatge que és una humiliació per a Espanya i pot ésser pretext per a maquinacions tramades a Europa.

Després de complert aquest deure, aquesta necessitat ineludible, aquest mandat de la consciència nacional, transformar el nostre protectorat.

Ara Alhucemas, per honor, per instint de conservació, i després ni una pesseta més d'Espanya, ni un soldat que no sigui voluntari.

La proclamació de Abd-el-Krim ha de repercutir en la consciència del Govern.

EN MAURA
I LA QÜESTIO DEL MARROC

En l'enquesta de «El Sol» sobre el Marroc apareix avui la següent resposta de don Antoni Maura:

—Se serveix vostè dirigir-me la se-

güent pregunta: «A quines proporcions s'ha d'atènter l'acció militar al Marroc, resolt com està el Govern a implantar el protectorat civil?»

En diverses ocasions he definit a les Corts el meu criteri sobre aquest problema, i en l'actualitat estic mancat d'elements de judici per a respondre encertadament la pregunta transcrita.

LES HISENDES PROVINCIALS I MUNICIPALS

Madrid, 29, 4'15 tarda.
El ministre de Finances ha enviat a la Comissió de pressupostos del Congrés una Reial ordre relativa a les hisendes provincials i municipals que quasi suposa un canvi total del règim en què avui vivim.

Desitja el ministre que tot això vagi a l'articulat de la llei de pressupostos.

Per iniciativa ministerial, totes les obligacions que es considerin pròpies de l'Estat i que estaven a càrrec dels organismes provincials tornin a l'Estat.

Aquestes obligacions són les de previsions, les d'ensenyament, les de belles arts i les de sanitat.

L'Estat no pren el gravamen d'una sola vegada, sinó per la quinta part, fins el total en el seu dia.

Les Diputacions queden autoritzades per a imposar determinats arbitris.

Per la que toca a les hisendes locals, l'Estat prorroga per dos anys la llei d'Eixampla i concedeix als municipis alguns impostos, com els de loc, frontons, etc.

Una Reial ordre de tal entitat havia de produir, com va produir, en els vocals que la van conèixer, una veritable preocupació.

El president de la Comissió, senyor Wais, es va entrevistar amb el comte de Bugallai, i tots dos van conferenciar llarga estona.

Es van fer després, als passadissos, molts comentaris, i es va dir que el senyor Cambó havia gestionat tenaçment l'assumpte fins aconseguir-ho.

Una il·lustre personalitat parlamentària en tenir notícia de l'esdevinut, hagué d'exclamar:

—Un veritable Codi municipal i provincial en un article del pressupost. Per la quinta part es va anar a l'abolició dels consums i la desgravació la sofreix totalment l'Estat.

LA COMISSIO DE PRESSUPOSTOS I LES HISENDES LOCALS
Madrid, 29, 5'15 tarda.

Avui s'ha reunit al Congrés, com en dies anteriors, la comissió de pressupostos per a continuar l'estudi de l'articulat.

S'ha tractat de la Reial Ordre dirigida a la comissió pel ministre de Finances, indicant que s'inclogui en el pressupost el crèdit de 3 milions de pessetes convingut entre els presidents de les Diputacions espanyoles i els caps de les minories parlamentàries, com a primera anualitat, per a normalitzar la hisenda de les corporacions provincials.

En la reunió d'avui els representants de les minories s'han oposat que es consignés aquesta anualitat.

El president de la comissió, senyor Wais, ha decidit consultar amb el ministre de Finances l'actitud de les minories. Així ho ha fet, i com a conseqüència de la consulta, el ministre de Finances ha manifestat que ell havia dictat la Reial Ordre creient que les minories hi estaven conformes, car ho havien ofert als presidents de les Diputacions, però que si havien modificat llur criteri, a ell no li tocava sinó retirar la proposta, i així s'ha fet.

LA QÜESTIO DE LES HISENDES PROVINCIALS
Madrid, 29, 8'15 tarda.

El ministre de Finances, parlant amb els periodistes als passadissos del Congrés sobre l'interrogatori a la Comissió de pressupostos, ha manifestat que el seu primer propòsit fou el d'accedir a les aspiracions de les Diputacions provincials mitjançant un projecte especial, com el tenia també projectat el senyor Cambó, però va desistir-ne per l'equilibrada que havien aconseguit els representants de les Diputacions per part de les minories i redactà la Reial Ordre.

Avui, en vista que no hi ha confor-

mitat, torna al seu primitiu propòsit de fer-ho mitjançant una llei especial.

LA «GAZETA»

La «Gazeta» publica:

D'Estat: cancelleria. — Disposant que a partir del dia 27 d'aquest mes, vestitx de dol la cort durant deu dies, cinc de rigoros i cinc d'alivi, amb motiu de la mort de S. A. el príncep de Mónac.

De Finances. — Convocatòria als baners i banquers espanyols per a la seva inscripció a la Comissaria Regia de la Banca Privada.

LA SITUACIO A LES HURDES

El bisbe de Còrta ha concretat en escrit que ha dirigit al Rei els mitjans per a millorar la situació de Les Hurdes en les següents conclusions:

Primera. — Pagament, per part de la Diputació, dels grans deutes a les dites hurdes.

Segona. — Compliment del deure en els mestres.

Tercera. — Repressió de l'usura que s'exerceix per mitjà del pòsit regi.

Quarta. — Supressió de l'impost d'utilitats.

Cinquena. — Condonació prudencial de contribucions.

Sisena. — Millorament en el sou als funcionaris, i supressió de pagaments de drets per serveis burocràtics, espirituals, mèdics, etc.

Setena. — Creació d'escoles nacionals i provincials.

Vuitena. — Servei sanitari a tenor del dictamenat per la comissió.

Novena. — Millorament de l'agricultura, repoblació forestal i explotació de la riquesa del subsol.

Desena. — Construcció de camins veïnals.

Onzena. — Servei públic de correus, telèfons i instal·lació d'algunes llores de la guàrdia civil.

Dotzena. — Ereció d'una cooperativa regional.

Tretzena. — Rehabilitació de l'hospital de Canilla per a hordans i asil per a vells abandonats.

Catorzena. — Reorganització del servei parroquial per mitjà de coadjutors que atenguin les masses.

Quintzena. — Creació d'una comissaria regia.

ACADEMIO

La Reial Acadèmia de Medicina ha elegit acadèmic per gran majoria el doctor don Vicens Jimeno, dermatòleg de l'Associació de la Premsa.

NOTES PORTUGUESES

Lisboa. — El ministre de Marina ha enviat un cablegrama a Rio Janeiro autoritzant als dos aviadors portuguesos perquè visitin les ciutats del Brasil.

—Al domicili d'un agent de policia pertanyent a la Joventut Monàrquica han estat trobades unes quatre centes capsetes per a fusell. — Havas.

CONGRES

Madrid, 29, 4'15 tarda.
Sobre la sessió a les 3'30, sota la presidència del senyor Bugallai.

Al banc blau els ministres d'Estat, Guerra i Foment.

S'aprova l'acta de la sessió anterior.

Ordre del dia.
Continua la discussió de la Secció 13 del pressupost. Acció al Marroc.

El senyor MARTINEZ CAMPOS acaba el seu discurs que deixà interromput abir en defensa d'un vot particular sobre la totalitat del dictamen.

Diu que les unitats més cares de l'exèrcit són els batallons de caçadors i per això creu que és un error preferir-los al Marroc als regiments.

Demana una intervenció en l'administració dels fons destinats al subministre de pinsos per al bestiar de l'exèrcit al Marroc.

També convidaria establir la intervenció en altres despeses que va enumerant, en les que es veuen xifres molt crescudes que excedeixen en molt als càlculs que poguessin fer-se racionalment.

En material hi ha molt que rectificar; per exemple, els carros regimentsals haurien d'ésser substituïts per camions Ford.

Madrid, 29, 5'15 tarda.
No s'explica el senyor Martínez Campos perquè s'ha de donar als marins una segona gratificació, quan els va-

pors naveguen per aigües del Marroc, quan ja pel fet d'estar embarcats gaudixen de més sou.

(El senyor Lazaga formula interrupcions que són enèrgicament repel·lides per l'orador.)

Això és injust, i si es manté, s'ha de posar l'exèrcit en paritat de condicions amb la Marina.

També considera absurd que s'aboni el 50 per 100 més als guardies civils que van al Marroc, quan és més costós que estalviat i hi ha molts que hi anirien voluntàriament.

Per aquest concepte, el Tresor podria estalviar-se molts milers de pessetes.

Creu que al Marroc hi ha moltes despeses superflues i que es podria tenir allí una organització perfecta sense tant de sacrifici per a Espanya.

A això tendeix el vot particular que està apojant.

Al·ludeix a la qüestió de Tànger i diu que es posa a tremolar en pensar que els nostres diplomàtics han de discutir amb els francesos i anglesos que estan assabentats i preparats.

El CAP DEL GOVERN. — Ningú sap quins seran els representants d'Espanya i no està bé que abans se'ls desprestigi en el Parlament. Pensi bé S. S. i amb patriotisme.

El senyor BARCIA. — No se sap res de res en aquesta qüestió.

El CAP DEL GOVERN. — Ni ho sap Espanya ni ho saben França i Anglaterra. Ja parlare després.

El senyor MARTINEZ CAMPOS acaba recordant la frase de Nelson, dient als caps de les minories que Espanya tota espera que cada un compleixi el seu deure.

El CAP DEL GOVERN s'aixeca a recollir les últimes manifestacions del senyor Martínez Campos, sobre la qüestió del Marroc.

Diu que, en efecte, hi ha gestions diplomàtiques per a veure si s'aconsegueix el desig de resoldre d'una vegada aquest antic problema, però encara no se sap quins seran els que representaran cada país, com tampoc on serà la conferència.

Fins hi ha la possibilitat que abans hi hagi una reunió de les altes representacions dels tres països interessats.

No creu que sigui lògic parlar de les gran condicions del comte de Saint-Aulaire, perquè va representar França a Tànger, sense col·locar a un costat al representant espanyol, que també coneix els assumptes del Marroc.

Es antic costum en nosaltres concedir superioritat a l'estranger, però aquí hi ha una còpia bibliografia sobre el Marroc i persones molt assabentades.

Refereix que a la Cambra francesa un diputat molt interrogador preguntà al Govern sobre la qüestió d'Orient i la de Tànger i el secretari d'Estat es va negar a contestar, perquè no ho considerava prudent donat el moment crític en què es trobava la negociació.

El senyor BARCIA hi intervé per al·lusions i diu que aquí hi ha pocs diputats preguntadors, puix encara no s'ha admès cap interpel·lació sobre els greus problemes interiors i internacionals plantejats a Espanya.

El Govern encara no s'ha ocupat del greu assumpte del Banc de l'Estat al Marroc.

El CAP DEL GOVERN recorda una anècdota del coronel Narvaez, i li diu al senyor Martínez Campos que ni ell ni els ministres necessiten que se'ls avisi per a complir llur deure.

El senyor BARCIA li diu que no ha demanat vacances, i que mentre vinguin els diputats aquí estarà per a contestar al que se li pregunt.

Creu que el Parlament ha de tractar les grans qüestions. Al Govern se l'ha d'alentir i mantenir, però mentre se'l mantingui no se l'ha de desprestigiar.

El senyor BARCIA replica que a França i a Anglaterra a aquestes hores tots saben on es va i a què es va.

El CAP DEL GOVERN. — S. S. no ho sap?

El senyor BARCIA. — Jo no tinc per què saber-ho. Aquí, del que en diem política internacional, no en sabem res.

El Govern es farà càrrec de què darrera les paraules del senyor Martí-

nez Campos hi ha quelcom que reflecteix una opinió nacional.

Jo quelcom he dit personalment amb motiu del viatge del president de la República francesa. No vol atendre-ho el cap del Govern?

Aquí sempre apel·lem als fets consumats quan ja les coses no tenen remei, i jo preferixo abans fer de preguntador, encara que sigui impertinent, perquè el Parlament i el país ho sapiguin.

El CAP DEL GOVERN. — Mai és impertinent un diputat que noblement interroga, però S. S. és injust al dir que no s'ha oft la veu del Govern en els assumptes que ha tractat, perquè recent està el discurs amb què en el Senat vaig contestar al doctor Maestre.

No hi ha diputat espanyol que ignore els antecedents sobre el Marroc, que representen per a nosaltres compromisos que hem de tenir en compte.

El Govern, discutint amb diversos diputats, entre ells, el senyor Serradell, ha parlat diverses vegades i continua dient que el Parlament tracta aquestes qüestions perquè l'opinió pública s'informi i no demani raïncles al Govern.

El senyor BARCIA es posa a disposició del Govern perquè en qualsevol moment es desenvolupi un debat sobre aquestes qüestions.

El CAP DEL GOVERN accepta la interpel·lació i diu que deixant a part la necessitat d'aprovar els pressupostos, per la seva part no hi ha inconvenient que s'explani de seguida.

ment.

El PRESIDENT diu que el millor serà assenyalar un dia per aquest debat, en forma que no es destorbi la discussió dels pressupostos. Així, doncs, s'ha de continuar ara la citada discussió i després podrà explicar-se la interpel·lació, per a la qual s'assenyalarà data oportunament.

El senyor BARCIA demana un torn en la totalitat del dictamen, amb l'objecte de tractar de la qüestió.

El PRESIDENT. — Perfectament. Ara seguirem substanciant el vot particular del senyor Martínez Campos.

El senyor WALS contesta al senyor Martínez Campos, en nom de la comissió.

Troba diverses contradiccions en el discurs de l'autor del vot particular que s'està discutint, puix primer elogia els procediments emprats per França en la seva zona, i després diu que els mals que patim provenen de què hem volgut copiar França sense trobar-nos en les mateixes condicions que aquesta.

Respecte a ensenyança diu que no podem anar on vol el senyor Martínez Campos perquè el moro aprèn a base de l'ensenyança religiosa.

Rectifiquen ambdós oradors.

El senyor SABORIT intervé per a explicar el vot dels socialistes.

Diu que és pública l'opinió d'aquesta contraria a la nostra acció al Marroc. Així, doncs, prestaran el seu suport al senyor Martínez Campos per a demanar votació nominal, però no estan conformes amb molts extrems del vot particular.

Diu que les coses del Marroc no poden continuar com estan i seria imperdonable que els caps de les minories no deixessin oir llur veu.

Creu que no hi haurà intenció d'impedir el debat anunciant pel senyor BARCIA, però si per qualsevol circumstància no es realitza, els diria que ells havien contribuït a la farsa.

Per això creu que el debat estaria millor dintre dels pressupostos.

El PRESIDENT diu que la formalitat del Govern i de la presidència són garantia que aquest debat es plan-tejarà i, per tant, no hi ha perquè forçar la voluntat dels diputats.

El senyor SABORIT. — No dubto del bon propòsit, però per damunt d'aquest hi ha la realitat, i podria ésser que aquesta s'imposés.

No havent-hi ja tanta pressa per a aprovar en data fixa el pressupost, bé es podria fer que el debat del Marroc vingués abans que s'aprovi el pressupost.

Madrid, 29, 9'15 nit.

Es, doncs, necessari — diu el senyor Saborit — que el país i el Parlament coneixin quina ha d'ésser la política futura del Govern al Marroc, perquè mentre el ministre de Finances diu als periodistes que cal reduir

les despeses, es treuen crèdits per a despeses de caràcter permanent al Marroc.

El PRESIDENT li fa avinent que ja està entrant en la interpellació, i l'invita a que no ho faci, ja que li dona la seguretat que aquesta interpellació s'ha d'explenar.

El senyor SABORIT insisteix en que no ho dubti; però ja que no és necessari que el pressupost estigui aprovat el 30 de juny, s'ha de desentrellar el debat del Marroc dins la discussió d'aquesta secció del pressupost.

Cal saber si en Berenguer continuarà o no; si hi ha d'haver protectorat civil o no; si s'ha d'exigir responsabilitats o no; si el senyor Clavet ha d'explicar o no allò de les seves dues famoses Relats d'ordres.

El PRESIDENT. — S'han donat a S. S. tota mena d'explicacions, i no obstant, insisteix.

El senyor SABORIT. — És un índex dels assumptes que s'han de tractar, perquè a la premsa es parla de totes aquestes coses, i és necessari que aquí se sàpiga què hi ha de veritat, abans no es tinguin les Corts.

El PRESIDENT. — És que els pressupostos no terminen amb la discussió d'aquest dictamen, puix manquen encara els d'ingressos.

El senyor BARRIA es creu obligat, com a promotor d'aquest debat, a manifestar que ell no s'ha prestat a cap farsa en avenir-se a demorar el debat per a després d'aprovar els pressupostos.

El senyor SABORIT replica que ell no pensa en això, però ha d'insistir en que aquest és el moment de tractar del Marroc, perquè el Govern digui què vol fer: si va a repatriar tropes, etc., etc. Si la Cambra no ho creu així, és que roman indiferent al problema.

El senyor BARRIA fa avinent que ell no pensa solament en el Marroc, sinó en tot el problema internacional, el qual, és precis dilucidar. De totes maneres vol que quedi ben establert que ell no s'ha avançat a plantejar un debat per a després ajornar-lo, d'acord amb el Govern.

El senyor MARTINEZ CAMPOS, demana que es voti, per parts, el seu vot particular, puix hi ha alguns extrems en els quals no insisteix, però altres, que esmenta, els considera substancials.

El PRESIDENT no es mostra propici a això, per ésser anti-reglamentari.

El senyor MARTINEZ CAMPOS. — Doncs, per a facilitar la votació, retiro la part que no fa esment al ferrocarril de Xauen, Palau de la Vicaria, subsistències, fortificació i marins i guàrdia civil, i mantinc aquests extrems.

El PRESIDENT. — Doncs aleshores es sotmetrà a votació només aquesta part del vot particular.

El senyor VILLANUEVA anuncia que la seva minoria està disposada a intervenir en el debat del Marroc, responnent als requeriments dels socialistes i del senyor Barcia.

El vot particular, en la part sostinguda pel senyor Martínez Campos, és rebutjat en votació nominal, per 73 vots, contra 47. (Les oposicions han votat a favor del vot particular.)

El senyor ALAS PUMARINO consuma el primer torn contra la totalitat.

Pronuncia molt poques paraules perquè el seu propòsit era invitar al Govern a tractar amplament el problema del Marroc, i ja ha vist avui que hi ha anunciat un debat per a molt aviat.

El CAP DEL GOVERN li contesta, insistint en tot el que ha dit abans en contestar al senyor Barcia.

Afegeix que el primer és aprovar el pressupost, i després tot el restant, entre el qual hi ha l'ordenació ferroviària i el debat del Marroc.

El senyor ALAS PUMARINO rectifica.

El senyor BESTEIRO creu mancat de lògica que s'ajorni el debat del Marroc, puix estem en un moment de crisi en el Govern i en el Parlament, perquè la teoria compartida pels socialistes sobre el Marroc, ja la comparteixen molts d'altres. Per tant, el racional, és que abans de votar crèdits, es donin orientacions, puix seria absurd venir amb rectificacions tardanes. Demés, aprovats els pressupostos, serà difícil retindre aquí l'atenció dels diputats.

Destja que els caps de les minories expressin concretament llur opinió sobre el moment oportú del debat.

El CAP DEL GOVERN diu que no hi veu cap inconvenient en anar al debat ràpid i solemnement després sense perjudici que els diputats tractin tot el que creguin oportú, relacionat amb aquest dictamen.

Demés, el país té dret a que el debat no es plantegi de través, sinó amb bel degut mirament a les seves prerogatives.

El senyor VILLANUEVA recorda

que fa molts anys va discutir-se en la solitud de la Cambra sobre punts del Marroc, que ara es porten a debat.

Creu que el moment oportú del debat que es pretén és aquest, i es posa a disposició del senyor Besteiro, però li fa avinent que tem que podrien incorrir en la responsabilitat d'haver interromput l'aprovació dels pressupostos.

Si ambdues coses no es poden agermanar, per la seva part ja sap el senyor Besteiro com pensa.

En aquesta qüestió l'àrbitre és el Govern.

El CAP DEL GOVERN diu que no desconeix l'oportunitat del debat, però tampoc s'ha de desconeixer la realitat. Responent a aquesta, ha proposat que s'aprovi el pressupost, i després, que vingui l'ample debat que es desitja sobre el Marroc. Això pot fer-se, perquè en aquest pressupost hi ha la suficient flexibilitat per a aplicar-li les conseqüències del debat que es vol plantejar.

S'uneix en doctrina al senyor Villanueva, però ja que aquest diu que desitja ajudar el Govern, ha de manifestar-li que fa qüestió de Gabinet la fórmula que ha proposat.

El senyor VILLANUEVA proposa que en les sessions matinals se segueixi discutint el que resta de pressupostos, i les de les tardes es dediquin al debat del Marroc.

El CAP DEL GOVERN no l'accepta i proposa, en canvi, que s'aprovi aquí el pressupost, que passi al Senat i mentre aquest el discuteix, es pot mantenir aquí el debat del Marroc i temps hi haurà de recollir a l'Alta Cambra el que el debat doni de sí.

El senyor CAMBO diu que el Govern no pot impedir als diputats que plantegin els debats en el moment que els creguin oportuns. Podrà no contestar, però no altra cosa.

Jo — afegeix — no puc deixar d'intervenir-hi, i en fer-ho, no puc deixar de parlar del Marroc perquè ho considero indispensable.

Considera inadmissible que es discuteixi i aprovi el pressupost del Marroc sense que expliquin els que governaven a l'agost de l'any passat el que feren i perquè ho feren.

El senyor SANCHEZ GUERRA es plany d'aquesta actitud del senyor Cambó, puix ell no es nega al debat, sinó que ha expressat només la inoportunitat de mantenir-lo ara.

El problema cal tractar-lo en tots els seus aspectes, i a tots els Guberns tots els Parlaments els han autoritzat a ajornar debats d'aquesta naturalesa fins per un mes o per més temps.

El senyor CAMBO rectifica i insisteix que en demanar-li al país crèdits per al Marroc no es pot impedir als diputats que expressin llur criteri referent al problema del Marroc.

Precisament, sostingut el debat dintre de la discussió dels pressupostos, s'ha de contenir dintre dels límits de la discreció que permeten concentrar-lo en dues o tres sessions pesant sobre tots l'apremi del temps.

En tot cas, es poden habilitar hores extraordinàries, exigint la deguda brevetat als diputats.

El senyor SANCHEZ GUERRA diu que això no és viure dintre de la realitat.

Pregunta al senyor Cambó si vol que s'habilitin sessions nocturnes per a aquest debat. No seria la primera vegada que, per gloriosos parlamentaris, s'han tractat assumptes importants a darreres hores de la matinada.

El senyor CAMBO diu que per la seva part es pot anar a totes les habilitacions i a totes les hores extraordinàries que es vulgui, però el que importa és que es comprengui que en discutir-se el problema del Marroc, el natural és que es faci en discutir-se el pressupost del Marroc.

El cap del Govern insisteix en la seva proposta de les sessions nocturnes.

El senyor SALVATELLA es plany que s'estigui perdent el temps d'aquesta manera, puix el senyor Cambó té raó. Amb que un diputat s'alcegui i en tractar aquest pressupost, de despeses del Marroc tracti dels problemes relacionats amb el Marroc, el Govern, o desertarà del seu deure o haurà de recollir tot ço que el diputat exposi.

Així, doncs, el que s'ha de fer és seguir el debat.

El CAP DEL GOVERN li diu que això no està d'acord amb el que pensa el cap dels liberals, puix el comte de Romanones l'altre dia dels passadissos: — Res de debats: pressupostos i res més que pressupostos. (Rialles.)

El senyor SALVATELLA. — Doncs això: pressupostos, i en el pressupost del Marroc estem.

El perill està en un debat sobre el Marroc, molt solemne, d'una setmana i gairebé sense cap finalitat.

En canvi, un debat en el pressupost podrà tenir finalitat.

Vol dir-me S. S. quin paper fariem discutint sobre el Marroc al mateix temps que el Senat aprovava la Secció d'Acció al Marroc sense que aquí haguessim arribat a res concret?

El CAP DEL GOVERN insisteix en les seves anteriors manifestacions.

El senyor ALBA intervé i diu que el cap del Govern està tenaçment equivocant, perquè, com es marcarà una xifra en el pressupost amb relació al Marroc, el debat no s'ha de limitar sobre això, si el Parlament no s'ha pronunciat abans pel protectorat civil o per una altra política contrària, que signifiqui distintes xifres en el pressupost?

Quin paper anem a fer aprovant el que és contrari o pot ésser contrari al criteri de la Cambra?

Invita al cap del Govern a deixar-se de tiquis miquis i anar al fons de la qüestió.

El que vol Espanya és que es discuteixi el problema del Marroc i cal anar a aquest debat.

Discutim-ho, doncs, ben aviat, que ben clarament han expressat tots els representants de les minories llur actitud i llurs propòsits de no diferir el debat.

Creu que no ha de barrejar-se el debat de política internacional amb el del Marroc.

L'assumpte de Tànger cal portar-lo a part, puix no té que veure res amb la nostra acció al Marroc.

Afirma que el Parlament ha de reconèixer que en aquests moments no hi ha qüestió que pugui avantposar-se a la del Marroc.

El CAP DEL GOVERN comparteix aquesta opinió i repeteix que no s'oposa al debat, però creu que cal accelerar la discussió del pressupost, i per això cal cercar una fórmula que harmonitzi tots els interessos.

Però ha de fer una observació. El gureu-vos que la Cambra es pronuncia pel protectorat civil. El Govern ja ha exposat al Parlament el seu criteri, però té compromisos a complir, i no podria acceptar que abans que es preparés aquesta implantació se suprimissin xifres que a l'hora menys pensada podrien fer-se imprescindibles. Cal sortir al pas de moltes fantasies que corren per aquí i comprendre que de cop i volta no pot quedar absolutament i radicalment canviat un règim.

El senyor ALBA rectifica i diu que això no prejulia per a res la qüestió de fons. És possible que hi hagi sectors de solucions molt extremes, però això ha de quedar a un costat. La cosa essencial és que segueixi la discussió per un tràmit reglamentari.

El senyor BESTEIRO intervé, i diu que, discutint sense la intervenció dels homes governamentals, no porta res pràctic al debat. Això encara és més apreciable en un assumpte com el del Marroc.

Aquí els ministres diuen coses que en altres països es traduirien per immediates mesures radicals de Govern i es parla d'acabar amb l'acció militar, però no se li diu al país si en aquests moments és possible el protectorat civil. Sense saber això, no es pot aprovar el pressupost del Marroc.

La realitat d'Espanya, avui és el Marroc. Ell pot fer canviar la nostra política.

El Parlament anglès abandonà el domini que tenia al Marroc en una discussió sobre crèdits per a sostenir aquest domini.

No demanen un debat ostentós i d'estenografia. Ja hem expressat la nostra opinió favorable a l'abandonament del Marroc, i no ens en hem de penedir.

Fugim del debat ampulós; però és precis que el país sàpiga el que opinen i el que han de fer els homes que van a governar. Celebrar sessions matinals, tardes i nit, és demanar impossibles, puix els diputats no poden discutir rendits pel cansament.

El CAP DEL GOVERN. — La meua vida no és de vagança, i estic disposat a venir a discutir. Creu que tot es pot dir en una sessió de cinc hores, i proposa que demà es discuteixin els ingressos i que s'habiliti el dissabte per a discutir únicament sobre el Marroc.

El PRESIDENT, recollint aquestes paraules, proposa que s'habiliti el dissabte a la tarda, començant la sessió a dos quarts de quatre, dedicant-la exclusivament a discutir el pressupost del Marroc i també el problema del Marroc.

El mateix acord es demana per al dilluns.

Així queda acordat, i es dona per terminat l'incident, continuant la discussió de la secció 13 del pressupost.

El senyor ROMEO consuma un altre torn contra la totalitat del dictamen.

Qualifica d'insincer el pressupost, puix les xifres que hi ha consignades, no estan en relació amb els contingents.

Advoca pel protectorat civil, amb el qual creu que s'ha d'aconseguir molt més que amb l'acció guerrera.

En corroboració d'això, exposa diverses ocupacions de terrenys realitzades sense disparar un tret.

Manifesta que abans que s'iniciés al Marroc l'acció militar, es podia sortir de Tànger a les dotze de la nit i travessar el camp; però quan s'inicià l'acció militar, tot canvià. Atribuï un moment que no es podia sortir de les portes de Tànger, puix quan s'arribava a després, s'era rebut a trets.

Diu que el moro no ens odia, ni es rebela contra Espanya, si no és agredit.

Recorda converses que ha mantingut amb el Raisuni, al qual estigué a punt de portar a Espanya perquè visités el Rei.

El Raisuni li dela: — Com vols que sigui enemic dels espanyols si jo soc el que els ha portat aquí?

Afirma que al Marroc es pot sostenir una acció civil amb un pressupost que no passi de 90 milions de pessetes.

Se suspèn el debat, quedant l'orador en l'ús de la paraula.

S'aproven definitivament els pressupostos aprovats fins ara.

S'acorda suprimir les sessions matinals del divendres, del dissabte i del dilluns vinent.

S'alceca la d'avui, a dos quarts de nou.

Seguidament es constitueix el Congrés en sessió secreta només amb l'objecte que quedi damunt la taula el dictamen de comptes de la Comissió de Govern Interior.

Obituari

ENTERRAMENTS

En Carles Plaça i Galiano. Avui, a les deu. Passatge de Gràcia, 56. Parròquia de la Concepció. Cementiri Nou.

FUNERALS

No Maria Monsech d'Agustí. Mori el 7 de l'actual als 53 anys d'edat. Avui, a dos quarts d'onze, funerals al temple de Pompeu.

Na Anna Font i Vilaseca, vídua d'En Pere Gras i Bertrams. Mori el 20 de l'actual. Avui, a les deu, funerals a la parròquia de Sant Francesc de Paula.

En Joaquim Auladell i Cabot. Enterrat aquest matí. Dilluns vinent, a dos quarts de deu, funerals a Sant Andreu de Llavaneres.

PARTICIPACIONS DE DEFUNGIO

En Pau Basile i Bourgeois. Ha mort a l'edat de 67 anys a Lió.

Na Angela Barot i Ferré, vídua d'Andreu Solé i Ibern. Enterrada el matí d'ahir al Cementiri Nou.

En Josep Fàbrega i Estarriol. Ha mort a l'edat de 74 anys. Enterrat ahir a la tarda al Cementiri de Sant Andreu.

En Leandre Castellori i Figuerola. No s'ha avisat l'hora de l'enterrament.

Na Julieta Gil i Rof, vídua d'En Josep Llopart. Ha mort a l'edat de 80 anys. Enterrada ahir al matí al Cementiri Nou.

La Universitat

Amb motiu de celebrar les seves nocces d'argent amb l'ensenyança el catedràtic d'Història i secretari general d'aquesta Universitat, doctor don Carles Calleja i Borja-Trarjús, i per a solemnitzar el fi de curs oficial, els empleats administratius a les seves ordres, el van obsequiar amb un esmorzar íntim al pintoresc Restaurant «Les Fonts», de Terrassa.

Van ocupar la presidència del banquet, junt amb l'homenatjat, els doctors Sirvent, Satorrada i bató de Bonet. El rector, que havia estat també invitat a l'acte, no hi va poder assistir, per les seves moltes ocupacions.

Van assistir al banquet els funcionaris don Joan Josep Pou de Barros, don Domènec Soler, don Isidre Sánchez Alborno, don Lluís Bonet, don Manuel de J. Naranjo, don Pau Castañer, don Josep Cariona, don Jaume Oliver, don Jacint Guell, don Lluís Calvo, don Martí Alemany, don Domènec García Pulol, don Ramon Paloma i Vives, don Francesc J. Fernández Argüelles, don Rafael Salanova, don Sebastià Alvarez Castro, don Manuel Frias, don Ricard Ibarrola i don Josep Martínez, i els empleats subalterns don Josep Garcia Rodriguez, don Manuel Villalba i don Bernard López.

El cap de la Biblioteca provincial Universitaria, don Manuel Rubio Borrás, es va veure privat d'assistir a l'acte, per haver-li-ho impedit deures ineludibles.

Va regnar a la festa una gran concòrdia, que patentitzà l'afecte i la íntima relació que existeix entre el doctor Calleja i els seus subordinats. Es van suprimir els brindis, i solament un dels companys es va limitar en breus paraules a oferir l'homenatge que els empleats administratius de la Universitat dedicaven al seu cap.

Acabà el banquet a mitja tarda, enviant les «corbelles» que guardien la taula, a l'esposa del senyor marqués de Carulla i a la del doctor Calleja.

L'Obra del Bon Mot

El vinent diumenge, l'Obra del Bon Mot celebrerà a Santa Coloma de Farnés, en el Circol Columbense, un important acte de propaganda en pro de la cultura del llenguatge, en el qual pendran part prestigiosos elements de Girona i Barcelona, fent ús de la paraula els senyors don Joan Ventosa i Calvell, ex-ministre i diputat a Cortes pel districte; don Francesc Moragas i Barret, director general de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis; don Jaume Masó i Valentí, ex-diputat a Cortes; don Josep Maria Glich i Pi, catedràtic de la Universitat; don Joan Mon i Pascual, inspector regional de retirs obrers; i Ivon l'Escop.

Aquest acte amb què inicia la seva nova actuació l'Obra del Bon Mot en ingressar en l'organització social de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, ha despertat viu interès a Santa Coloma de Farnés i la seva comarca.

LLETRES I LLIBRES

POEMES I CANÇONS

de Josep Maria de Sagarra

II

En les «Cançons d'abril i de novembre», datades de l'any 15 al 17, hi trobem poemes gairebé sense argument, sense drama explícit, d'una certa melangia de joventesa, de desengany, d'il·lusió massa brilladora, de paradís entrevist i que ja es coneix inassolible, de dubtes, de vacil·lacions imaginatives sobre una benaurança somniada; però tot això és ple de joventesa. En les emocions d'aquestes poemes, què és més gran: el plaer d'obrir un paradís en la vida, o el desengany de creure'l perdut? És més gran l'enutós contacte amb una mesquina realitat, o l'alegria de concebre una felicitat sense mida? No ho podríem dir: a estones venç el plaer, a estones el desengany; però sempre es mesclen, i la mescla porta una joventut melangiosa. Aquesta melangia vacil·lant, precària, aquesta defallença plena de viror, de la joventesa, la trobem en cada una de les «Cançons d'abril i de novembre». Quan parla de tristesa, li diem: «No serà res, ja passarà». Quan parla tremolosa de l'alegria, li diem: «No en faràs cas; això és una il·lusió». Quan parla de vagues melangies, d'incertituds, de quelixes vagues, de vacil·lacions, trobem, en canvi, que diu tota la veritat: era això: era una joventesa plena d'imaginació.

La poesia «Girona a la tardor», és molt d'aquesta mena. La sensació vaga de llangor passa a les coses; a l'aigua de la pluja de Tots-Sants com a l'or de les fulles:

Sota del pont camina l'aigua trista, és l'aigua de la pluja de Tots-Sants; el cel és malva i rosa i ametista, hi ha un or de fulles pels camins fons.

La Seu dreça la pal·lida harmonia de pedra grisa vers el cel llunyà, i l'àngel guaita la caputxa pia de Sant Feliu una miqueta enllà.

Aquesta segona quarteta és admirable. És sobria; les coses soles, tal com són, ja diuen allò que vol suggerir el poeta. El contrast entre la monotonia de l'aigua trista del riu, i la festa il·luminada sota les voltes de la ciutat, és feble: ha d'ésser feble, perquè l'ànima, en aquell moment, està més per la seva tristesa que no per l'alegria de les festes de carrer; s'aveu millor amb les boires vagues i les tenebres de la devesa que amb els riures i fanals, i el clarinet i el tamborí; el cor aquesta vegada s'aveu més amb l'harmonia de la Seu: perquè,

espera l'hora d'estimar i llangul.

En mig d'aquest estalliment hi trobem molta lleugeresa i frescor imaginativa; la imaginació domina, no les coses.

Què és millor amar o bé oblidar? Hi han amors molt fonsos i, sobretot, plenes de follia, en la joventesa; l'amant ja no s'imagina viure un moment oblidat de l'amada; una contradicció d'aquesta amor li seria un daltabaix irresistible; sense l'amor, per ell, el món s'entonsaria.

D'això, en les «Cançons d'abril i de novembre», no n'hi ha res. L'amor hi és melangios i una mica escèptica; no és passió tempestuosa; és imaginació voladora, que es complau en el seu joc plaent; és l'amor que comença, i encara no és una passió decidida, plena de voluntat i consciència concretada, sostinguda per la noció del deure; l'amor només és una fantasia; és més optimista que no profunda; amb alguna incertesa, i sempre nimbada de vaga il·lusió:

Avui només de nostra coneixença tinc el cor fresc com el celler del mas, i tota la meua ànima s'agència d'haver-te dut recolzadeta al braç.

Però això és cosa d'una tarda: la joventut n'està sorpresa; tot hi és sorpresa; tot hi és innocent, banyat de claror primaveral.

La tarda m'ha sigut traïdora i breu, mes la llum era viva. Dins de l'ordi praguava al pregadéu, e la figura s'ha aturat la griva, i jo sentia una molt gran pau.

de veure els ulls que feies i la cara... Al, fina pal·lidesa de l'amor, que no se sap si ha d'ésser amor en caral.

Els accidents prenen tota la importància. Però lleugerament; mentre doneu importància al moment d'ara, espereu que el de després serà millor; un gran esperançament en tot, veu's aquí la joventesa. Quan ens diu que està trista, ella mateixa se sent amb forces per a una venidora alegria. Mai manquen les forces, o millor dit, mai no manca l'esperança de noves forces. Esperança, en la tristesa, en l'alegria, en el plaer i en el dol; veu's aquí la poesia aparentment el·legiaca d'aquestes cançons. Un dia plou, i la tristesa de la pluja porta a la imaginació la dolça companyia d'una donzella:

Les migdiades, quan s'acrua el sol, i les gotes rellisquen dins la fulla, i cada clot es torna un bassiol, on s'hi miren la menta i la cabrulla.

quan l'aigua salta i balla pel camí i jeu entebolida la muntanya, aleshores voldria a prop de mi l'amor asserenat d'una companya.

Res no llevaria la calma. Podríem dir més clarament: res no rompia l'idi·ll. Ell llegiria, i, girant full, li esguardaria el rostre; ella fora una companyia silenciosa, dolça. Però, tot això és una fantasia lleugera, esvaïvola:

Això és mon pensament, si per l'esplai tomba la pluja pal·lida i lleugera; això tan dolç que no ha de venir mai, i cada dia l'ànima ho espera.

Però, la mateixa claredat de la poesia d'En Sagarra fa que aquestes vacil·lacions i cordialitats vagues, i fantasies de joventesa, es mostrin sense disfressa de transcendència, amb tota la seva intima lleugeresa, i també amb tota la seva viror. És una poesia de joventesa; sempre serà compresa per la joventesa; no és una joventesa llunyana, perduda i recordada vivament com en la poesia de Leopardi; sinó una joventesa actual, que ens parla verborosa i clara. Li respondrem allò que voldrem; ens la mirarem allunyada o pròxima; però, sigui com sigui, la comprendrem de seguida.

JOSEP MARIA CAPDEVILA.

COMENTARIS

MANUAL D'HISTORIA CRITICA DE LA LITERATURA CATALANA MODERNA (Primera part), per Manuel de Montoliu. — Editorial Pedagògica (Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana).

L'autor hi tracta de la decadència literària en els segles XVI i XVII, perllongant-se fins a les primeres dècades del XIX, que passa el moment més trist i de la Renaixença literària, iniciant-se a mitjans del XIX i cloient després amb Verdaguer. Hi són estudiats el Romanticisme, l'Escola castellana de Catalunya (1823-36), Les primeres manifestacions de l'Escola Catalana Nacional (1836-59), Els Jocs Florals (1859-77), i l'obra de Verdaguer.

En Montoliu és profund en els coneixements i d'una ciència de valorar i concretar insuperada en la nostra crítica actual. Endevenim, darrera de cada simple afirmació, que el qui la fa podria mostrar un repertori de proves. Són perfectes en ell els recursos d'acomodació que permeten al crític passar de l'amplitud de la visió panoràmica que en pocs paràgrafs condensa un moment històric, a les gales d'anàlisi que desplega en parlar de Cabanyes per exemple, o en la crítica dels poemes verdaguersans.

Llibre digne d'ésser de text a les escoles, i en el qual el crític anirà sovint a cercar dades i punts de relació.

L'HOMME DEL QUAL ES PARLA. — Impr. Francesc X. Altés.

Aquesta novel·la psicològica anònima, en la qual s'hi confessa un molt intens liric, ens posa un cas representatiu del jovent intel·lectual, entre la Solidaritat i la Guerra gran:

ipsuista, tastador, orgullós i tímid, cerebral, de pensament desproporcionat amb la pràctica, i que mentre cerca definir-se la vida no viu, i s'esterilitza la felicitat amb l'autocrítica. (Erem joves; era tendra la nostra cultura; teníem França a prop, la gran cortisana dels mil refinaments, que potser infundia desordenadament en el nostre poncellatge...) A l'últim, ja al cancell de la maduresa; l'home en qüestió troba el secret desvelador de la vida en la nova trasbalsadora del primer fill; davant de l'honestetat dels camps se li obren les deus pures, i refa la virginitat de la seva ànima amb les paraules del Parenostre als llavis.

En la darrera plana, el més líric dels nostres pensadors, que és coneixent sota l'anònim, diu, amb tremolor el mot: Felicitat. Si per cas ben guanyada la té.

Però... Felicitat, Felicitat? A un minyó de disset anys preguntàvem si era fel·li:

— Creurà que no hi havia pensat? — va fer ell.

I un altre: — Ja em sembla ser-ho devedages. Ara mateix perquè estrene aquest vestit i les botines lluentes em fan cric... cric.

I un senyor, que no s'hi deixava caure tan planer: — D'un que em digués que és fel·li, així en rodó, em temeria que és... un infel·li.

I un altre: — Ara que em preguntes Gràcies a Déu em trobo bé.

I un home de banca: — No s'hi entretingui en aquests enquirismes; que resten el temps de treballar.

I una núvia de pocs dies a qui el nuvi enamoradíssim preguntava: — Ets fel·li? — Ella no respongué. Només va avançar una mica el mentó oferint-li el clavell dels llavis. I mentre aquest bes llengava per tot el cos del nuvi, ella, amb veu gairebé maternal, feia: — I tu, ets fel·li? — Jo, sí — deia ell i ella: — Doncs, així jo també.

Agilitat d'esperit, consciència de la relativitat, segons com senzillesa, segons com caritat envers el proïsme... D'aquestes actituds dels preguntats ben barrejades fer-ne uns pindoles morals (no sense una benedicció damunt, d'Aquell que no permet que cap misèria sigui gaire duradora) i pendre-les en dejú de literatura, em sembla que no seria mala recepta.

EL PRINCEP CAPTIU. Llegendes de A. Fuster Valldesperas. — Portio d'Alfons Maseras. Portada de Biosca. — Impr. Gràfics Catalans. Rous.

Pompós, tizianesc si no fos la pressió i les orquestrats que aombren l'acció. En Fuster s'agrada de cisellar detalls com sobre un escut. És ric de verboria, amb un caient declamatori un xic impersonal, com de romanticisme del divuit, d'iriem com tradit del castellà, en el qual, a ser exigents, li retreuriem cert decantament a la frase estereotipada. Amb l'entusiasme i el sentit del sumptuós que porta, només deixes insuflar a la seva ànima un buf de modernitat, i cavés en si mateix per a exhumar la pròpia originalitat. En Fuster hauria bon lloc entre els novel·listes.

EL EDITOR. Conferencia de la serie organizada por la Cámara Oficial del Libro, en la Feria de Muestras Barcelona, en marzo de 1922, por Rafael Calleja. — Edit. Saturnino Calleja. Madrid.

L'autor ens porta pels corriols del llinatge d'Editor, amb erudició històrica. Entrellissa els seus coneixements de bibliofil amb l'experiència i l'anècdota; fa l'elogi de la pro-

fessió d'editor noblement exercida, recalcat amb proves, i a estones galanament defensiu. Els amants dels llibres i dels llurs atzars hi trobaran lectura al seu grat.

LA CANÇO DELS CATALANS. Drama patriòtic en un acte de Victor Mora Alsina i — Llibreter Salvador Bonavia.

Qui deixarà de sentir-hi un regust guimeranià? L'autor deu ésser-ne un devot, i la devoció ja sol arrossegar en l'obra alguna partícula de les qualitats de l'admirat. Tot respectant-ho, com ens sembla que En Mora dona a l'escena les seves primeries pensant que (sense intenció d'al·lucinar-lo) fora el moment de dir-li: El títol del vostre drama és alt; procureu enlairar els temes. No us aferrau massa a l'episòdic, que podria ésser com un mur privant l'elecció del vol a l'ocell de l'Art que potser us cova dins l'ànima. El ressò rancunós, un xic sorrit, amb insistència segons com infantivola, del vostre quadre dramàtic, té quelcom de proclam. Voldríem veure l'escena més aviat enlairada a poema. A Shakespeare li han pogut retreure alguna inexactitud històrica, excessiu esmicolament d'escenes, violament de materials. Però ningú no li podrà retreure que el seu geni no fos amarat de sentit humà, trossos gloriadors d'humanitat, i els seus personatges, i el seu llenguatge enlairat en molts dels diàlegs, a bandera magnífica d'universalitat feta de l'or de les platges i de la blavor dels cels.

ELS JOCS FLORALS DEL MALIGNE

XXVII

Mai cap prometaige no fou tan gentilment confirmat com a nosaltres el del senyor Vernet amb la vidua. Lrem en el jardí d'ella, al mig d'aquella esplanada heroica de les columnes dels platanes, que havia matissat el beire d'or i arreduat el superbi cavall, presents del promès. Ara, sota uns toldets viats blanc i blau guspirejaven cristallers i metalls, grògvejava la joia d'unes llimonas, i els seus colorits d'altres fluites florien recatats darrera els vels constel·lats de la gelor.

La vidueta tenia l'administrador a viatge. Va haver d'estar per uns maters que l'esperaven, i en aixecar-se per a anar-hi després del compliment del cas, va singularitzar: — Vostè, Vernet, pot fer les honors del jardí, mentrestant... — Tot caminant, s'adreçava el collaret de perles, i, com el li llançés un amorós llac per a no deixar-lo mai sense ella, amb una ulladeta i aquella veu de puel·la, li afegí: — Comencis a ensajar. — Aviat es perdé de l'esguard, amb el seu caminar de nena (en ella tot donava aquesta sensació núbil).

Bé eren un anunci de prometaige aquelles paraules.

El galant home, absent ella, va tenir per a cada un la seva paraula i el seu obsequi. Però passat prop de tres quarts, i seguint l'exemple d'altres, amb aquell gest familiar, tot conversant, de treure's la cigarreta de l'estoix mentre un s'aixeca per a desescorrigir les cames, l'egregi intrús i jo ens havíem posat a caminar jardí endins.

Arribats a un recer on el brollador bufetjava dolçament la quietud de la tarda, amb dos massissos d'arbreda entre la demés gent i no altres, el senyor Vernet, agafant-me pels muscles amb aquella pressió mesurada amb que solem acompanyar les ponderacions, saltà: — Seré fel·li, amic, seré fel·li.

— I perquè no diu: Soc fel·li? — vaig rectificar.

Ell se m'encarà, trasmutant-se, com enutjat:

— Doncs bé; soc fel·li, sí. No seria l'enveja que els inspira aquests escrípsols bizantins?

— Poques vegades hauria estat posada en objecte tan digne, com aquesta. Però, no tingui temença — vaig fer jo.

Després d'un silenci parlarem d'altres coses.

Més enllà del jardí ens havíem recolzat a una balustrada que guaitava el raval, i tornàvem a callar. De sobte amb una inflexió que es mirava en no ésser indiscreta, em demanà: — Feia gaires anys que eren casats quan va morir el marit? Diu-

que era un home que la portava sota talem.

— Era un d'aquells homes familiars, generosos de mena. Com fou sempre bon amic va ser bon espòs. Li tenia atencions exquisides. No volia goig de la vida que no fos amb ella. I, demés, exigent amb si mateix. Va treballar fins poc abans de morir. Amb un d'aquells rampells genials que té l'alta llei, una tisi galopant el va arrencar quan feia sis anys que eren casats — li responia jo.

Tot enraonant havíem baixat una graonada i ens asseiem en un pedris, vora la font, allí on el jardí s'acaba en un mur proper. Al senyor Vernet, qui del primer rampell gojós havia anat declinant fins a un estat de concentració especialíssim, se li difonia, per tota la brunor de la cara recuita i vividora, com una gota de fel molt subtil; i amb una veu que havia minvat, encara preguntà:

— No havien tingut cap fill, no? — En l'escolta pacífica d'aquell redós de font aquesta frase prenia el ressò d'un plany.

— No; cap — vaig respondre.

Poc després, un d'aquells moments de goig primitiu que devedages ens conviden, ell havia posat la mà sota el doll de l'aigua i des del pols se la deixava regalar dits avall. En redreçar-se, amb la mateixa lleugeresa que s'espolsava les gotes d'aigua, s'espolsà de l'ànima aquests mots, mig rient i tombant el cap amb mostra d'indiferència, cap a un indret branques amunt: — Què hi diu vostè? El casar-se amb una vídua, sembla, segons com, un rebaix del pel domini escient a un home com jo... Eh? digui, digui.

Jo no atnava sinó a somriure. Responde, no.

I ell, com si un doble ésser s'esmerçés en rectificar-li tota bona disposició amb un rampell cínic, va saltar: — Ben mirat, per això, ho sabem mai, en pendre'm, si és, de fet... soltera?

Em mirava amb una rialla provocadora, i diria odiadora, com si sobre meu es volgués revenjar d'un rosc interior, com si entre les seves dents que lluien en la rialla dolenta, hagués volgut dilacerar qualsevol bona fe dels humans, amb el cinisme violador de la seva afirmació.

Content de veure la meua ganyota d'avergonyiment, rigué més fort, i tornà: — Eh?... què hi diu?

Haig de confessar que m'entrà com una por.

Ell duia el fuet a la mà; el va fet giravoltar una mica, i amb cop encerat, il·luminat d'una ràbia i una voluntat de domini estrany, va escapar una rosa única esplendent que s'oferia al cim d'un tany, com un floc d'escuma. I tornava a riure fort.

Jo hauria fugit. Vaig agafar-lo per un braç i caminàrem enllà: — Perquè es botxineja així, Vernet — vaig fer-li aconsellador. Però de sobte, una llei d'instint em feu retirar el braç, com tement que encallant-lo amb el seu pogués romandre-hi lligat com amb un pacte funest. Amb tota la bona voluntat, no podia sentir envers ell un afecte confiat.

Però el compadís. La seva rialla s'assemblava a l'assaig d'un plor que es desespera de no poder esclatar. Patia. De què?... Potser de no estimar prou; potser de la por de no ésser prou estimat... Hi havia, tantmateix, alguna preocupació, alguna idea, algun recel, que eren superiors a la seva senyoria del món i al seu cinisme; i ell forcejava, irritat, per a no deixar-se'n abatre.

Encara mai no l'havia vist com aquella hora, empen en poca estona com una bolva, al buf poderós d'una llei, de la jubilació a la colera rancunosa, furiosament rebec com una criatura sota les primeres forces incompreses de la sang.

Quan, tornant enrera, ens acostàvem a l'aplec dels concurrents, es posà a cantar, joiosa i teatralment. Els caps de la gent es giraven amb aquell somriure que volia dir: «Aquí tenim el galant home.»

ESMENES

Demés d'algun temps de verb equivocat i alguna frase truncada, que potser el llegidor ja endevina, en els «Comentaris» de la fulla prop passada, a la penúltima ratlla sortí la paraula «fàcil» on havia de dir «fàcil».

Josep LLEONART

TAQUIGRAFIA CATALANA
DE J. ELIAS JUBERT
El millor llibre de taquigrafia

De venda en totes les llibreries i en la nostra Administració

Els catalans a Lourdes

ELS ACTES DEL ROMIATGE

Els actes principals de la peregrinació efectuada pels catalans a Lourdes han consistit vivíssimes notes de religiositat i han tingut abstrata la fervorosa pietat de tots els pelegrins durant els dies passats a la Santa Cova de Masahelle.

Aquesta és la característica dels romiatges catalans, i ho és principalment dels que van a Lourdes. Que en aquell Santuari famós tot el que el volta al pelegrí constitueix com una providencial invitació a meditar sobre la grandesa de Déu i sobre la misèria dels homes. A Lourdes, el cristià se sent cristià. Aquella fe que tot ho abraça porta una sanitosa influència al nostre esperit i fa que les obres dels pelegrins siguin aquelles que haurien d'ésser sempre l'essència de la vida i conducta de l'home verament religiós.

Es per això que els predicadors no es cansen de demanar als fidels, davant del consolador espectacle que ofereix aquella constant expressió de fe i caritat, una santa continuïtat de la vida espiritual que els porta a la Santa Gruta.

La nostra vida és curta i l'eternitat és llarga.

El P. Pijoan ens recordava abans de sortir de Barcelona, des de la trona de Bellem, com molts dels germans nostres que havien format part de la peregrinació del darrer any ja havien mort. Cal que tots els cristians pensin sovint com és breu la nostra estada a la terra. Cal, com deia i repetia en totes les seves plàtiques l'arquebisbe de Tarragona, que tinguem sempre presents les promeses que hem fet a la Verge Blanca. Que aquella caritat envers els nostres germans malalts sigui com norma de la nostra vida. Que aquella fe que publicament hem proclamat tantes vegades durant els dies del romiatge no ens donem mai vergonya de publicar-la ben alt, prescindint de tota mena de respectes humans. Que les nostres obres siguin sempre un reflex de la nostra fe, per tal que totes aquelles manifestacions d'amor i caritat no quedin reduïdes al que en podríem dir foc d'encensals.

És ben natural la insistència dels predicadors sobre aquest punt capitalíssim. Perquè les festes religioses de Lourdes ofereixen sempre la visió d'una vida santa i en deixen endevinar dolces inefables.

Algunes d'aquelles festes les tenim assenyades en les notes escrites des d'aquell Santuari. Ben poc hem d'escriure referent a les que no hem consignat encara. Totes elles tenen la mateixa grandesa i totes desperten iguals emocions.

A la Gruta va haver-hi cada matí Comunió general. Si algun dia no va ésser acte oficial del romiatge, els pelegrins el van fer, apropant-se tots ells a la Sagrada Taula.

I des de mitja hora més tard de l'arribada al Santuari, en què el director espiritual del romiatge doctor Codina i Sert hi celebrava missa, oint-la ja molts catalans, fins mitja hora abans de la sortida del darrer tren que retornava els pelegrins a Catalunya, ni un sol moment van mancar els fidels, essent digne de remarcar-se la devoció fervorosa amb que dirigien llurs pregaries a la Verge. Ni el temps fred d'algunes hores de la nit, ni la petita pluja d'alguns matins, va impedir-los d'aplegar-se per aquells voltants centenars de fills de Catalunya invocant la Immaculada.

Mai tampoc, no faltaren fidels davant les pícines a les hores que es va donar bany als malalts, unit-se a les pregaries que dirigien els sacerdots, i passant amb ells el Sant Rosari repetides vegades. Dia va haver-hi que a la piscina va resar-se col·lectivament quinze vegades, i això que molt sovint es resava a la Gruta, glossant els misteris i les jaculatòries pròpies de Lourdes els PP. Alegre i Pijoan.

Prop dels malalts, a les hores que són portats a la Gruta, a la piscina o a la plaça per a rebre la benedicció del Santíssim, mai no hi faltaren noies i joves cuidant-los amorosament i estenent ombrel·les per a guardar-los del sol o de la pluja. I tant al sortir de l'Hospital com al tornar-hi, la processó de carretons i lliters era seguida per petits aplecs de devots que juntaven llurs pregaries a les dels desvalguts i a l'interior de les pícines, els nostres meigs, tan anegats, varen tenir la col·laboració d'alguns pelegrins.

Les processons del Sagrament van ésser molt lluites. Excepció feta del divendres, que va portar el Santíssim un dels prelats portuguesos que es trobaven a Lourdes, totes les altres tardes va portar-lo el nostre cardenal.

Aquest va fer vida de veritable pelegrí. No va mancar a cap dels actes del romiatge, i tots els dies, en celebrar la santa missa, va tenir presents els pelegrins, i especialment els pobres malalts, pregant per tots.

Els cants eucarístics, «Pange lingua...», «Adoremus in aeternum...», «Mostra te esse matrem...» i «Parce domine, que els primers dies van cantats solament per la clerecia, en els dies darrers la s'hi unia el poble que tant es complau a pendre part en els cants de l'Església des que no se'l té arreconat i no se'l considera com un simple espectador.

Una de les tardes, la del dissabte, ens va ésser concedit l'honor de portar l'ombrel·la en la gran Festa Eucarística, honor que també va ésser concedit, la tarda del divendres, al bon amic Borràs de Palau. Passar arran d'aquelles files de malalts i contemplar llur esguard en el moment precís que tenen el davant l'Hòstia Santa, és quelcom que arriba tan endins del que té la sort de veure, que sols fent un esforç molt gran es pot sostenir la serenitat. Com pregunten i com ploren aquells malalts! Quina sublimitat té llur mirada en rebre la benedicció de Nostre Senyor! El pior d'aquella noia de Belvís que per primera vegada va combregar a la Gruta ens commou a tots.

Darrera una llitera on hi ha estesa una noia física, una dona, braços en creu, en passar la Custòdia assenyala amb les dues mans a Nostre Senyor aquella malalta i murmura una oració: «Senyor! Cureu-la! És la meua filla». En sentir la pregaria d'aquella mare, un missioner de barbes llargues que va darrera el cardenal, no pot reprimir més la seva emoció i comença a sanglotar.

Molts dels nostres malalts tenen una completa semblança amb els famolencs russos que d'un temps a aquesta banda hem vist amb esgarifança a les fotografies que tant s'han prodigat.

Una de les noies que figura al rengle de malalts té la cara completament destruïda pels crancs que la roseguen. Molt a prop seu hi ha un sacerdot francès, epilèptic i orb, que atrau les mirades compassives de tots els que el voltan. Una monja de mitjana edat es troba tan atorida que ja no pot aixecar el cap al pas del Santíssim. Hi ha un minyó d'uns 15 anys, francès, que malalt des que va venir al món ha anat creixent dins del bressol que de no venir un gurec li serviria de llit de mort. I se'guenxen més físics i més paralítics i més cancosos, fins uns 200. Entre aquests hi veiem un jove que havia estudiat al nostre Seminari i que es va veure obligat a deixar la carrera per la mateixa malaltia que l'ha portat a Lourdes. Una mare aixeca fins prop de la Custòdia un petit fill seu que és orb. Entre invocació i invocació hi ha, amb tot i trobar-se congregada tanta gent, un absolut silenci. Solament els que acompanyem el Santíssim sentim aquella tos constant de tants tuberculosos i el remoreig suau de tantes oracions.

També les processons de Luminàries s'han vist molt concorregudes, i un dels vespres va ésser il·luminada tota la façana de la Basílica. Cal consignar que, ultra l'Ave de Lourdes, el poble va cantar totes les nits, acabat aquell majestuós zig-zag que té lloc a la plaça, el «Credo», i que sentint-lo des de les galeries de la Basílica, on vàrem pujar per a presenciar la darrera processó, ens va semblar interpretat per una massa coral perfecta.

El diumenge, a la nit, en acabar-se aquesta manifestació mariana, tots els pelegrins varen dirigir-se a la Gruta, fent ofrena dels crics a la Verge i resant col·lectivament una part del Sant Rosari.

Altres actes molt bell van ésser la celebració del Via-Crucis. Els que van assistir-hi varen tornar molt satisfets d'haver-lo practicat. No varen figurar-hi tots els pelegrins per quant la pluja va portar una desorientació en alguns d'ells. La processó, amb tot, va resultar lluitíssima. Quan molts fidels, junt amb els malalts, eren a la Gruta oint una missa que celebrava el nostre cardenal, varen començar a sentir els cants dels que havien practicat aquell devot exercici i molt aviat varen distingir la brillant comitiva, davant la qual hi figurava el P. Pijoan.

Els d'aquell aplec que encara no s'havien acostat a la Sagrada Taula varen combregar El repartiment del Pa Eucarístic venia fent-se de molt abans de començar la missa el Prelat que en aquells moments la celebrava.

R. de V.

Les Cambres de Comerç i de la Propietat

En l'última sessió celebrada per la Cambra de Comerç i Navegació, sota la presidència de don Joaquim Cabot i Rovira, es van aprovar les gestions dels senyors president i secretari en el seu recent viatge a Madrid, per a assistir a les sessions del Consell superior, i de la Junta Consultiva de les Cambres de Comerç, Indústria i Navegació. Aquestes gestions estigueren relacionades principalment amb els projectes de reforma tributària, amb el restabliment dels coeficients per moneda depreciada, amb la designació de representants per a l'Institut de Comerç i Indústria, amb la Conferència de Cambres d'Ultramar en projecte, amb l'actuació del Comitè Nacional Espanyol de la Cambra de Comerç Internacional, que està organitzant actualment l'arbitratge internacional en assumptes de comerç, i amb la tasca dels representants dels interessos mercantils en el Consell Superior de Ferrocarrils i en el Consell Superior Bancari.

La Corporació s'assabentà amb especial goig de que, amb motiu de la tramesa als senadors i a les Cambres de Comerç dels seus informes sobre les reformes tributàries, bon nombre de parlamentaris i de les dites Corporacions, s'han mostrat disposats a apolar els seus punts de vista.

Es va pendre en consideració un preu de don Enric Freixas, relatiu a la conveniència d'instal·lar vies fèrries al moll d'Espanya, una comunicació de la Mancomunitat de Catalunya interessant el nomenament d'un representant de la Cambra a la Junta Consultiva del Laboratori d'Assaigs i Acondicionament, i una altra del Consell Superior de les

Cambres sobre els drets obvençionals de Duanes.

Finalment es van aprovar dictàmens de la Comissió d'Expansió concernents a tarifes ferroviàries per al transport de carbons de la conca de l'Ebre i de calç, guixos i ciments, i al servei de conferències telegràfiques; de la Comissió d'Assumptes Marítims sobre els drets de magatzematge a les Duanes, i de la de Contribucions sobre peticions de les Cambres de Còrdova i Badajoz, relacionades amb el règim de la contribució d'utilitats i de la Cambra de València sobre epigrafes de la Contribució Industrial.

La Cambra de la Propietat Urbana d'aquesta ciutat va celebrar sessió, presidida per En Joan Pich.

Es va donar compte del despatx oficial i ordinari, en el qual abundaven gran nombre de cartes d'altres tantes Cambres de la Propietat Urbana d'Espanya, emetent llur opinió sobre la divisió de regions als efectes de l'organització del Consell Regional de les Cambres de la Propietat Urbana, acordades crear per l'Assemblea de la Propietat celebrada al Teatre Tivoli d'aquesta ciutat; diverses comunicacions de les Cambres de Catalunya participant el nomenament del seu respectiu president per a la constitució del Consell Regional de Catalunya, i una interessant Reial Orde del ministeri de Finances disposant que per les ofícines liquidadores de l'impost d'edreals reals es faciliti a les Cambres de la Propietat Urbana l'auxili indispensable per a la rectificació o depuració del Cens de Propietaris.

La Cambra es va assabentar d'una comunicació de la Cambra de Vich, acompanyant còpia de la sentència dictada pel Jutjat de primera instància, per la qual, revocant la de l'inferior, es condemna al propietari demanat a satisfer la quota que per virtut de la colegiació obligatòria han de satisfer els propietaris a les Cambres de la Propietat Urbana.

Per unanimitat va ésser designat el president En Joan Pich, representant d'aquesta Cambra en el Consell Regional de les Cambres de la Propietat, pronunciant amb tal motiu alguns dels reunits frases d'elogi a la tasca que va realitzant el senyor Pich, el qual agrai la distinció que acabava d'atorgar-li la Cambra.

El senyor Mas Yebra explicà les gestions que junt amb el senyor Comas d'Argemir venen realitzant a Madrid, amb motiu de la discussió del projecte de reforma tributària, els quals meresqueren l'aprovació de la Cambra, la qual, a proposta de la presidència, va fer constar en acta el seu reconeixement a aquelles gestions, gràcies a les quals quedaran molt suavitzats diversos articles que afectaven considerablement a la propietat.

També es va fer constar en acta la satisfacció amb què havia vist la Cambra l'assistència de don Albert Lleó i Morera a la sessió, el qual, per recent malaltia, s'havia vist obligat a absentar-se de Barcelona, fent vots pel seu complet restabliment.

Finalment, el senyor Pich va exposar als reunits el resultat sumament satisfactori del seu viatge a Madrid, amb motiu de la reforma tributària, i de l'actuació de la Cambra en assumptes de tanta importància com la del Registre Fiscal, arbitris i impostos, donant a conèixer les diverses comunicacions expeses per la Cambra en defensa dels interessos de la Propietat en aquelles matèries.

Jocs Florals Pomellistes a Badalona

Organitzats per la revista «Fe i Patria», sota la presidència honorària d'En Josep Maria Folch i Torres

Premis ordinariis

I Flor natural i 50 pessetes. Ofrena dels Pomells de Badalona, a la millor poesia que glossi els lemes dels Pomells de Jovenut.
II Viola d'or. Ofrena dels senyors rector de Santa Maria i econom de Sant Josep, a la millor poesia de caràcter religiós.
III Englantina. Ofrena de l'Ajuntament de Badalona, a la millor poesia d'esperit patriòtic.

Premis extraordinariis

IV Premi de l'alcalde de Badalona. Objecte d'art. Poesia de tema lliure.
V Premi del diputat de la Mancomunitat En Lluís Ysamat. 50 pessetes. Poesia de tema lliure.
VI Premi del doctor Feliu Quer, prevere. Objecte d'art. Poesia Mariana.
VII Premi del tinent d'alcalde En Jaume Oliveras. Objecte d'art. Prosa patriòtica.
VIII Premi del Círcol Catòlic. Al millor treball glossant «L'esperit cristià, ànima de Catalunya». Objecte d'art.
IX Premi del Centre Regionalista. 50 pessetes. Poesia patriòtica.
X Premi del Foment de la Sardana. Objecte d'art. A la millor poesia enaltint la nostra bella dansa.
XI Premi d'uns amants de la poesia. Objecte d'art. Poesia de tema lliure.
XII Premi de la impremta Balmes. Objecte d'art. Poesia o prosa de tema lliure.
XIII Premi d'En Joan Pagès. 50 pessetes. Tema: «Transcendència moral i patriòtica dels Pomells de Jovenut».
XIV Premi de N'Alexandre Ribera. Un objecte d'art. Poesia de tema lliure.
XV Premi de la casa Domènec Germans. Objecte d'art. Poesia de tema lliure.
XVI Premi del jove escultor En Jeroni Homs. Objecte d'art. Poesia de tema lliure.
XVII Premi d'En Juli Nyssen. Fotografia. Una màquina de retrats Kodak «Vest Pocket». Poesia de tema lliure.
XVIII Premi d'En Joaquim Selva. «La leyenda del Cid». Poesia religiosa.

Bases

Sols podran concorrer a aquests Jocs Florals els joves i damiselles inscrits en algun dels Pomells de Jovenut de Catalunya.

El poeta que obtingui la Flor natural n'haurà de fer ofrena a la damisella de la seva elecció (procurent que sigui una pomellista), la qual serà proclamada regina de la festa, ocupant el lloc d'honor, des d'on presidirà l'acte.

Les composicions han d'ésser originals i inèdites, escrites en català i aniran acompanyades d'un sobre clos, damunt del qual s'expressarà el títol i lema de la composició, contenint el nom i adreça de l'autor i el nom del Pomell al qual està inscrit. S'han de trametre al secretari, carrer Reial, 88.

El termini d'admissió acabarà el dia 30 de juliol.

La festa se celebrarà el dia 13 d'agost, en el lloc i hora que ja s'anunciarà.

Jurat qualificador: Ramon d'Alós, president; Antoni Griera, prevere, Josep Maria Batista, Lluís Bertran i Pijoan, Josep Granger, Sebastià Sabater, vocals; Josep Figueras, secretari.

Cultura

La Secció de Ciències de l'Institut d'Estudis Catalans ha publicat el fascicle tercer de l'any VI dels *Annals de l'Institut de Ciències* que conté el següent sumari: L'existència dels indivisibles terminants i continuants en el continu, segons el P. Francisco Suárez, per E. de Raffel Verhulst. — Història de la Psicologia en França, per G. Dwalshauvers. — Curs de Filosofia Natural, per Pere M. Bordon-Torrents.

ELS DARRERS LLIBRES SORTITS

ELS DEU MIL

Xenofont

(Dos volums)

EL TALISMÀ

Walter Scott

(Dos volums)

POEMES I CANÇONS

Josep M. de Sagarra

Obres representació de distints moments de la literatura.

Representen un gran esforç editorial. La cultura catalana a l'abast de tothom.

EDITORIAL CATALANA facilita la compra de totes les publicacions.

Escriuiu tot seguit demanant detalls

«EDITORIAL CATALANA, S. A.», ESCUDELLERS, 10 BIS

NOTICIES DE L'ESTRANGER

La situació d'Irlanda

Londres, 29. — Un despatx rebut de Dublín a des quart de dues d'aquesta matinal assenyala que la lluita continua en aquella capital. — Havas.

Dublín, 29. — Continua el siti de Four Courts. A les dotze de la nit d'ahir la lluita seguia amb vigor. Els assaltants feren ús de morters de trinxera. Els sitiats no feren tants disparats, probablement a causa d'haver-se acabat les municions. — Havas.

Londres, 29. — La premsa dedica extens espai a comentar els esdeveniments que es desenrotllen a Dublín, dels quals donen compte nombrosos despatxos.

Tots ells es troben d'acord a afirmar que el cap del Govern provisional no pot tolerar un moment més les provocacions dels republicans enemics del tractat anglo-irlandès, i en sa majoria expressen la seva confiança en el prompte acabament de tal estat de coses, esperant que els repetits esforços que porta a cap el senyor Collins per a posar fi als aludits, siguin coronats per l'èxit. — Havas.

Dublín, 29. — Aquest matí continuava al barri de Four Courts el bombardeig per les tropes del Govern de l'Estat lliure. — Havas.

Londres, 29. — Comuniquen de Dublín que aquest migdia continuava la batalla pels carrers. — Havas.

Dublín, 29. — A les sis de la tarda continuava el bombardeig de Four Courts. Els rebels estan ben proveïts de municions i queviures, havent-se apoderat de diversos hotels, magatzems i cases particulars, que de seguida van fortificar.

Les tropes regulars també s'han fortificat en diverses cases, de les quals acaben d'incantar-se.

Si bé no és oficial, se sap que hi ha nombrosos paisans morts i ferits. — Havas.

Dublín, 29. — El ferrocarril del Sud d'Irlanda i alguns ponts, han estat destruïts pels rebels.

Les notícies rebudes a última hora semblen demostrar que les tropes del Govern provisional son ja mestresses de la situació. — Havas.

Londres, 29. — Es confirma que el Govern provisional d'Irlanda no ha acceptat el concurs de les tropes britàniques per a restablir l'ordre en aquell país.

Londres, 29. — Comuniquen de Dublín al «Evening News» que avui s'han fet noves condicions de rendició als rebels que ocupen el palau de Justícia. Els rebels les han rebutjat i segueixen negant-se a capitular. — Havas.

Match de lawn-tennis

Londres, 29. — Amb temps plujós s'ha celebrat el match de lawn-tennis a Wimbledon.

En l'esmentat match, l'espanyol senyor Flaqueu vencé al suec Wallemberg, per 7/5, 5/3, 2/6, 6/8 i 2/4.

L'anglès Rishie vencé a l'espanyol Alonso per 6/3, 7/5, 2/6 i 6/1. — Havas.

El Parlament polonès

Varsòvia, 29. — El Parlament ha ajornat les seves sessions fins que s'hagi constituït el nou Govern. — Havas.

La zona plebiscitària de l'Alta Silèsia

Varsòvia, 29. — Les tropes poliques ocuparen ahir la zona plebiscitària de l'Alta Silèsia, fins a Bismarckhütte. Avui han ocupat part de la zona polonesa del districte de Beuthan. Ha començat l'evacuació de la quarta zona. — Havas.

Una altra Conferència Internacional

Roma, 29. — «La Azione» diu saber d'un segur origen diplomàtic que els aliats estan en «pourparlers» per a convocar una nova Conferència internacional que completaria els treballs començats a Ginebra.

Les qüestions dels deutes aliats i d'Orient seran probablement estudiats en aquesta Conferència, que tindrà lloc en una població de la Costa Blava. — Havas.

Els assassins de Wilson

Londres, 29. — Els diaris diuen que la veritable identitat dels assassins del mariscal Wilson ha estat definitivament establerta. Connolly s'anomena realment Reginald Dunn, i

O'Brien s'anomena Sullivan. Aquests criminals, nascuts a Anglaterra, eren professors a l'escola catòlica de Westend i es feren amics durant la guerra a França, on serviren junts en l'exèrcit. — Havas.

Les manifestacions republicanes de Darmstadt

Paris, 29. — Li comuniquen a «Le Petit Parisien» des de Berlín que durant les manifestacions republicanes de Darmstadt hi hagué vuit morts i cinc ferits. Els manifestants saquejaren a Worms les oficines del «Wersmer Zeitung». — Havas.

Halle, 29. — El Consell municipal ha decidit retirar i destruir tots els monuments o efígies de tots els personatges de l'antic règim situats a la via pública. — Havas.

Tranquil·litat a Viena

Berlín, 29. — Durant tot el dia havia circulat en aquesta capital el rumor d'haver-se produït seriosos incidents a Viena.

Un despatx rebut de Viena a última hora desment terminantment el fet, afegint que regna completa tranquil·litat a la població. — Havas.

Els funcionaris alemanys

Berlín, 29. — El Reichstag ha adoptat diversos projectes; entre ells n'hi ha un elevat al 40 per 100 la indemnització concedida als funcionaris públics per a compensar la carestia de la vida, i altre referent a la declaració del Govern alemany, quan fou signada a Ginebra la Convenció germano-polaca relativa a Alta Silèsia. — Havas.

L'exèrcit argentí

Paris, 29. — Telegrafen de Buenos Aires als diaris donant compte d'haver estat prohibit a l'exèrcit argentí el pas de parada alemany. Molt aviat serà suspès també l'ús del cas rematat en punta. — Havas.

Els segrestaments de Mèxic

Mèxic, 29. — Els bandits han posat en llibertat a Bielaski, cap d'una Companyia petrolífera que havia estat segrestat recentment i per la seva alliberació exigien els dits bandits un fort rescat. — Havas.

Rússia i Txecoslovàquia

Praga, 29. — El Consell de comissaris de Moscou ha ratificat el tractat russo-txecoslovac. — Havas.

La Societat de les Nacions

Ginebra, 29. — La Comissió consultiva permanent de la Societat de les Nacions per a la repressió de la tracta de blanques i la protecció als nois ha celebrat sessió, estant representada Espanya. — Havas.

Treballadors polonesos agredits

Varsòvia, 29. — Els obrers polonesos i llurs famílies que anaven a França a treballar a les regions devastades foren atacats en el tren que els conduïa, en l'estació de Stenchal, per individus armats. — Havas.

Txitxerin i Rathenau

Berlín, 29. — Txitxerin ha telegrafiat al canceller Wirth, expressant-li el seu sentiment per l'assassinat del seu amic personal Rathenau.

Txitxerin afegeix que en aquest moment Rússia se sent més a prop dels seus amics alemanys. — Havas.

Tractats de comerç ratificats

Praga, 29. — El Senat ha ratificat els Tractats de comerç concertats amb Alemanya, Àustria i Espanya. — Havas.

El Congrés de la Conferència general del treball unitari.

Saint-Etienne, 29. — A la sessió celebrada aquesta tarda pel Congrés de la Conferència general del treball unitari, va pronunciar un discurs de tònus revolucionaris, el delegat de la Conferència general d'Espanya, senyor Díez. — Havas.

Els pressupostos francesos

Paris, 29. — El ponent general, senyor Bokanowski, ha fet davant la Comissió de Finances de la Cambra de Diputats una exposició referent a l'equilibri del pressupost.

Recorda que la Comissió tingué sempre el propòsit de no portar a la Cambra sinó un pressupost general equilibrat. Digué que en el projecte elaborat pel ministre de Finances el dèficit del pressupost de 1923 serà de 3.900 milions, incloent el crèdit de 500 milions destinat a l'amortització del deute públic, que no constitueix una despesa propiament dita.

El senyor Bokanowski proposa reduir el dèficit que, descomptant els 500 milions, és solament de 3.400 milions, procurant disminuir les despeses de l'Estat en 1.400 milions i augmentar els ingressos en 2.000 milions.

Les economies que es judicà del ponent general han de fer-se es refereixen principalment als pressupostos de Guerra i Marina, i es contribuirà a aconseguir el mateix resultat amb la supressió de funcionaris públics, la disminució de l'interès dels Bons de la Defensa nacional i la suspensió dels reemborsos anuals al Banc de França.

L'augment en els ingressos s'aconseguirà mitjançant i restabliment dels drets de circulació de les begudes, l'augment en l'impost sobre les cèdules i sobre la producció agrícola, així com sobre la llibertat del cultiu del tabac. — Havas.

Al Senat francès

Paris, 29. — El President del Consell, senyor Poincaré, responen a diverses interpel·lacions que havien estat formulades renovant l'afirmació que ja havia fet anteriorment a la Cambra referent a que la Conferència de La Haia és únicament una reunió de tècnics i, per consegüent, exclusivament tècnica.

El senyor Poincaré declarà que la qüestió de les reparacions ha arribat avui dia a un encreuament de carrers, i que el Govern francès tractarà d'evitar que aquest encreuament es convertís en un carreró sense sortida.

El President del Consell recordà l'última amputació feta als crèdits que ha de pagar Alemanya, i que tenia per objecte arribar a un estat de pagaments que podia ésser considerat com un mal menor.

Alemanya — afegeix — accepta inclinant-se davant l'ultimatum, però manobrant, no obstant, per a fer-lo inaplicable.

Afegeix el senyor Poincaré que Alemanya no reduí les seves despeses, que reformà el seu sistema fiscal, però que en canvi augmentà la circulació fiduciària, essent-li concedida una moratòria sota reserva d'un control financer.

El Govern francès no consentí en la decisió adoptada en la reunió de banquers, la qual anava encaminada a reduir els deutes alemanys. Els banquers aleshores se separaren.

Després el Comitè de garanties tracta d'organitzar el control de les finances alemanyes, per considerar que això era una garantia indispensable per al pagament de les reparacions.

El senyor Poincaré posa després de manifest que la misèria d'Alemanya és solament fictícia. El valor del marc ha disminuït menys en l'exterior que en l'interior d'Alemanya, on el preu de la vida s'apuja cada dia més, però no obstant les indústries alemanyes realitzen considerables beneficis, evadint els pagaments a l'estranger, malgrat les circulars del Banc de l'Imperi.

Els exportadors alemanys reclamen el pagament de divises estrangeres, que no canvien en marcs, però que usen en realitzar compres o en efectuar dipòsits a l'estranger.

La premsa alemanya, comprada per la indústria i el comerç, no es limita a assenyalar solament aquests fets, sinó que ha realitzat maniobres per a tractar d'evadir els pagaments que Alemanya ha de realitzar.

El president del Consell demostra després que Alemanya ocupa el tercer lloc referent al tonellatge mundial, i que segueix abrigant el somni de l'hegemonia econòmica.

Alemanya ha construït línies de ferrocarril, de les quals algunes són característicament estratègiques.

Aquestes despeses no poden ésser acceptades, a menys que Alemanya comenci per pagar els seus deutes. Malgrat la crisi financera que travessa Alemanya, posseeix capitals suficients per a fer cara a les seves necessitats.

El senyor Poincaré es refereix a la distribució de dividends mitjos de quaranta per cent que dona la indústria alemanya, i això sembla demostrar que els industrials alemanys estan interessats en la depreciació del marc.

Diu que per a remeiar aquests abusos, serà necessari establir veritables Duanes d'exportació i exigir que pagui el Banc de l'Imperi els drets així percebuts i que són suficients per a afectar l'import de les divises acumulades a l'estranger per Alemanya, així com un control de les finances alemanyes i llurs impostos, els quals són insuficientment percebuts.

Afegeix que quan el ministre alemany senyor Rathenau semblava disposat a pagar part de les reparacions, les associacions secretes l'han assassinat. — Havas.

La Conferència de La Haia

La Haia, 29. — S'ha reunit avui la sots-comissió que estudia la qüestió dels béns privats a Rússia. — Havas.

La Haia, 29. — Un comunicat oficial, diu que segueix:

Les comissions russa i noruega s'han reunit sota la presidència del senyor Felip Gerham, el qual proposa que es discutissin els tres punts següents:

Primer. — Restitució dels béns privats als antics propietaris.

Segon. — Possibilitat de tornar els béns en explotació.

Tercer. — Mètode per a realitzar els pagaments de compensació.

El senyor Litvinow declarà que les concessions de béns pel Govern rus depenien de la ràpida restauració de la vida econòmica de Rússia.

No és, doncs, possible, en fer aquestes concessions, tenir en compte els propietaris dels béns privats abans de la guerra.

Seguidament el senyor Litvinow va remetre al president el text del decret rus referent a la propietat privada.

Els perits francesos, belgues i italians, declararen que era impossible pendre en consideració les manifestacions del senyor Litvinow, i que, per tant, havia de quedar descartat l'assumpte.

El president s'adherí a les manifestacions dels esmentats perits.

El senyor Litvinow sol·licità aleshores que li fossin facilitades dades respecte l'import total de les reclamacions dels propietaris, essent presa en consideració la seva demanda. — Havas.

La Haia, 29. — La delegació francesa comunica que el president de la Conferència no tenia per què contestar la pregunta formulada pel senyor Litvinow respecte les condicions en què França concorre a la Conferència de La Haia.

El president contestà als russos recordant les declaracions que el dia 19 de maig féu a Ginebra el president del Consell italià, senyor Facta, o sigui, que tota potència que estés representada a la Conferència de La Haia es consideraria com havent-se adherit a les declaracions de Ginebra. — Havas.

Detenció dels presumptes assassins de Rathenau

Berlín, 29 (oficial). — Han estat detinguts els presumptes autors de l'assassinat de Rathenau.

Berlín, 29. — Un dels detinguts com a suposat autor de l'assassinat de Rathenau, Werner, nega la seva participació en el crim. Fou detingut a Frankfurt. Sembla que un germà d'aquest va facilitar l'automòbil. Es diu que el propietari del cotxe i el xofer coneixien el complot. Tots dos estan presos. El xofer es diu Geuter i ha declarat que assistí a totes les reunions preliminars en què s'acordà l'atemptat. També han estat detingudes quatre persones més.

Berlín, 29. — Es calcula que les persones assabentades de què s'anava a assassinar al senyor Rathenau i els còmplices del crim són vuitanta.

Totes aquestes persones pertanyen a l'organització secreta anomenada «Consol». — Havas.

El servei militar a França

Paris, 29. — La Cambra de diputats ha aprovat, per 401 vots contra 220, la totalitat de la llei referent al servei militar dels divuit mesos. — Havas.

L'aniversari de Mazzini

Londres, 29. — Ahir se celebrà l'aniversari de Mazzini. Lloyd George pronuncià un discurs elogiant el paper exercit pel patriota italià i la gran influència que tingué en la política internacional. Fou un resum històric de la seva actuació diplomàtica per a deduir que la nova carta d'Europa és obra d'aquell home d'Estat.

Digué també que l'ideal de Mazzini era l'abolició dels odís de raça; però —afegí Lloyd George— aquests odís continuen i declarà solemnement que si persisteix tal estat de coses la llibertat dels pobles serà arrancada per la tempesta que aquells hauran desencadenat.

Acabà el seu discurs afirmant els propòsits d'Anglaterra i Itàlia de cooperar en l'obra de la pau. — Havas.

En honor del president de l'Argentina

Paris, 29. — El president del Congrés donarà el vinent di 8 al ministeri de Negocis Estrangers, un àpat de gala en honor del president electe de la República Argentina, senyor Alvear. — Havas.

La nacionalització de les mines angleses

Edimburg, 29. — La Conferència del Partit obrer ha discutit la qüestió de la nacionalització de les mines, terres i ferrocarrils i dels serveis públics més importants.

Ha adoptat una resolució dient que la qüestió de la nacionalització haurà de figurar en el programa del partit obrer per a les vinentes eleccions generals. — Havas.

La llei de protecció a la República

Berlín, 29. — Anit passada es reuní el Consell de ministres per a aprovar el projecte de llei de protecció a la República.

El canceller ha conferenciat amb els caps parlamentaris donant-los a conèixer el projecte de llei de defensa del règim, projecte que conté mesures severíssimes. — Havas.

Arxius, Museus i Biblioteques

Provincial Arqueològic. — Obert de les onze del matí a la una de la tarda: Capella de Santa Agata. Plaça del Rel.

D'Història Natural, al Parc, «Martorell», al passeig de les Magnòlies; «Museu de Catalunya» (fauna, flora i gea catalanes, oceanografia, paleontologia); a l'ex-restaurat de l'exposició; «Vivarium», a l'antic Invernacle; «Aquarium», a la Cascada. — Oberts cada dia, menys els dilluns, de deu a una i de tres a cinc de la tarda.

Especial de Mineralogia, Petrografia, Paleontologia i Conquillologia, de la Societat de Ciències Naturals «Club Montanyenc», Princesa, 14, primer. — Obert d'onze a una i de cinc a onze de la tarda.

Arquitectura: Escola d'Arquitectura. — Segon pis de la Universitat.

D'Història Natural de la Universitat: Edifici de la Universitat.

Artístic i Arqueològic de Barcelona. — Obert de les nou del matí a la una de la tarda, i de les tres fins a posta de sol: Palau Reial del Parc.

Municipal: Obert de les deu del matí a la una de la tarda i de les quatre a les set de la tarda: Casa de la Ciutat.

Especial de Patologia Vegetal del Consell de Foment (Aragó, número 287, principal). Públic. Tots els dies feiners, de deu a una i de quatre a sis de la tarda. Avisant anticipadament també es pot visitar els dies festius.

Museu Pedagògic de Ciències Naturals de L. Soler Pujol.—Plaça Real, número 10.

D'Història Natural de l'Acadèmia de Ciències i Arts: Rambla dels Estudis, 9.

De la Corona d'Aragó: Carrer dels Comtes de Barcelona.

De Protocols: Notariat, 4.

De la Universitat: Edifici de la Universitat.

De Catalunya (Bisbe, 1). — Cal una tarja de presentació. De deu del matí a la una del migdia i de cinc de la tarda a les vuit dels vespres.

Actes patriòtics d'afirmació catalana

La Comissió d'Acció Política de la Lliga al poble de Catalunya

AL DIA

L'Assemblea

Detalls interessants dels actes a celebrar els dies 8 i 9 de juliol

La Lliga Regionalista convoca el poble de Catalunya als grans actes que s'han de celebrar els dies 8 i 9 de juliol.

En primer terme, per afirmar, amb més força que mai, que persisteix indestructible la voluntat del poble d'obtenir el reconeixement i la consagració de la seva autonomia.

En segon lloc, per a marcar l'orientació a seguir en les circumstàncies presents.

En els darrers temps, la situació del món, per una banda, les circumstàncies de la nostra terra, per altra, han fet aparèixer més sumorta l'actuació del catalanisme polític. I com a conseqüència, a fora, esperits superficials, han cregut que podien esborrar del qüestionari polític espanyol el problema de Catalunya. I a casa nostra, una part de l'opinió catalana s'ha desorientat: alguns, oblidant el camí recorregut, han proclamat el fracàs de la política intervencionista i evolutiva; i una part del nostre poble s'ha deixat envair per un sentit de pessimisme descoratjador, sense tenir en compte que tots els moviments polítics tenen el llur ritme i que la santa continuïtat és condició indispensable de victòria.

Davant d'aquest estat d'esperit, que podria ésser pernicios per a la nostra terra, la Lliga Regionalista vol fer, una vegada més, afirmació de catalanisme, demostrant que pot variar, adaptant-se a les circumstàncies, la tàctica política; però que intervenint en el poder o lluitant en l'oposició, callant o actuant, conserva la unitat essencial de les conviccions catalanistes. Vol demostrar que el seu silenci no pot interpretar-se com afebliment dels seus ideals. I aspira a obtenir de l'organització nacionalista un ample vot de confiança que permeti als homes directores de la Lliga Regionalista emprendre amb més braó, noves campanyes.

No és aquest el moment de precisar-ne l'orientació i el sentit, que hauran de concretar-se com a resultat de les deliberacions de l'Assemblea que es prepara. Cal, no obstant, ja des d'ara proclamar que, siguin quines vulguin, no tindrà eficàcia l'esforç mentre no sigui la catalanitat nota essencial de totes les manifestacions de vida del nostre poble, mentre amb l'entusiasme i la unió de tots els qui sentin els ideals autonomistes no s'ofegui la veu d'aquells que entre nosaltres tenen l'audàcia de presentar-se com enemics sistemàtics de les aspiracions, no sols polítiques, sinó fins culturals i econòmiques de Catalunya.

A iniciar aquesta acció tendeixen els actes que es preparen.

La Lliga Regionalista demana a tots aquells homes representatius, per raó dels càrrecs que desempenyen en les Corts, en la Mancomunitat, en els Ajuntaments, en les Associacions polítiques, que a través de les mutacions dels temps i de la diversitat de les circumstàncies, han vingut atorgant-li llur confiança, que concorrin a pendre part en les deliberacions de l'Assemblea, en les quals, al mateix temps que la Comissió d'Acció Política donarà compte de la seva actuació passada, es marcarà el camí a seguir en l'esdevenidor. I crida a tot el poble de Catalunya perquè amb la seva assistència i amb el seu entusiasme doni, a l'acció que s'ha d'emprendre, la consagració i la força indispensable perquè tingui eficàcia.

Raimon d'Abadal. — Francesc Cambó. — Lluís Duran i Ventosa. — Josep Puig i Cadafalch. — Joan Ventosa i Calvell.

Cap dels grans actes celebrats per la Lliga Regionalista es preparava amb l'entusiasme dels d'afirmació catalana dels dies 8 i 9 del mes entrant. D'arreu de Catalunya venen noves falaguers: les grans ciutats catalanes preparen trens extraordinaris; els pobles allunyats de les vies carrileres, combois d'autos i camions. De districtes tan llunyans de la capital i tan fàtats de carreteres com el de la Seu d'Urgell, en plena temporada de la sega, se'n anuncia la vinguda de representants de tots els pobles, de quasi tots els alcaldes, en nombrosa caravana automobilista. A l'altra banda de l'Ebre no quedarà poble sense lluita representació.

I és que els catalans es donen compte de la transcendència dels actes de juliol; és que el catalanisme, una mica ensopit per circumstàncies independents de la seva vida, ha anat arrelant cada dia més sota terra i esperava només la renovació dels temps per a treure tallada prometedora de fecunditat; és que, siguin les que vulguin les crítiques que la impaciència i l'afany posen a l'actuació de la Lliga Regionalista, hi ha arreu, fins al fons de les consciències dels seus detractors, la convicció que és l'única força que, avui per avui, pot empenyer la causa de Catalunya; és que hi ha arreu, quan l'ocasió de provar-la arriba, una forta confiança en els directores del catalanisme organitzat, que saben veure, a cada punt, l'actuació a seguir.

Quina serà, ara, aquesta? Ni els directores de la Lliga poden dir-la, ni nosaltres endevinar-la. L'Assemblea del dia 8, composta de tots els representants de l'organització de la Lliga, sentirà les explicacions de la Comissió d'Acció Política sobre la passada actuació; tindrà coneixement exacte, clar, de les lliçons que els ha donat l'experiència en el convivir entre els enemics, dels propòsits d'aquests, de les armes que tenen, dels fonaments en que descansa llur procedir, i amb l'estudi complet de la situació actual i les previsions de l'avenir, deliberarà, pendrà acords, i l'ànima del poble de Catalunya viurà en ells.

I de la deliberació i acords de l'Assemblea de les forces representatives de l'organització de la Lliga, n'eixirà una orientació per a tot el poble català, per a tots els amants de la unitat de Catalunya, de l'autonomia de Catalunya, de la llibertat de Catalunya, siguin els que vulguin els procediments que per ara o per a un dia més lluny, si ara fracassàvem, acaronin en llur voluntat de ciutadans.

Ha de venir un nou aixecament de Catalunya per a formar la catalanitat dels catalans per damunt de tot. S'ha de marcar una ratlla ben marcada que divideixi els amants del nostre Dret, de la nostra llengua, de la nostra riquesa, de la nostra dignitat de poble que vol i pot ésser lliure, governador de si mateix, dels que defensen un uniformisme, un unitarisme, una renúncia de tot dret i tota aspiració de raça, als peus dels que amb les lleis votades per la inconsciència i la subjecció i les ordres donades per la incomprensió i l'odi de raça, han instituit armes més segures i callades: els canons de la Ciutadella, les sentències de l'Audiència reial i les arbitratgeries dels virreis. D'una banda, ciutadans; de l'altra banda, servidors amb carnadura de esclaus.

On hi hagi un autonomista, allí hi ha d'haver els bons catalans: ve l'alçament. Via fora els enemics de Catalunya! Tant o més els propis que els estranys.

POL

La Comissió d'Acció Política de la Lliga ha acordat celebrar els actes següents:

Primer. — Una Assemblea que tindrà lloc el dia 8 de juliol, a les quatre de la tarda, a la sala d'actes de la Lliga Regionalista, en la qual la Comissió d'Acció Política donarà compte de la seva gestió passada i exposarà el seu pensament per a l'esdevenidor.

A aquesta Assemblea hi queden convocats els afiliats a la política de la Lliga Regionalista que ocupin algun dels càrrecs següents:

Senadors

Diputats de la Mancomunitat

Alcalde i regidors de Barcelona

Alcaldes dels Ajuntaments dels caps de partit judicial de Catalunya i, en llur defecte, els representants dels regidors regionalistes dels mateixos Ajuntaments.

Presidents o delegats de les Associacions adherides a la Lliga Regionalista.

Segon. — El dia 9, a les onze del matí, acte públic, en el qual es donarà compte del resultat de les deliberacions de l'Assemblea, finit el qual es reuniran en un dinar tots els inscrits per als actes d'afirmació catalana.

Tercer. — Després del dinar, reunió de la Comissió d'Acció Política amb les organitzacions foranes de la Lliga Regionalista.

Les comunicacions

Per anar al Palau de l'Art Modern, de l'Exposició de Montjuich, es podran utilitzar qualsevol de les set línies de tramvies que des del Pla de Palau, carrer de Marina, Porta de la Pau, Plaça de Sant Agustí, Rambles i Plaça de Catalunya, van a parar a l'estació de Magòria, Bordeta, Sans i plaça d'Espanya (les Arenes).

Des de la plaça d'Espanya hi haurà un servei d'autoòmnibus que portarà fins al peu de les escales que van a les portes del Palau.

Els cotxes i autos particulars hauran d'anar-hi pel carrer de Lleyda.

S'estan estudiant curosament tots els detalls de les comunicacions per a fer-les fàcils i còmodes a la gran gernació que concorrerà a les festes del dia 9.

Reunions a la Lliga i a les societats adherides

Avui, divendres, a les set de la tarda, se celebrarà a la Lliga Regionalista una gran reunió de socis per a organitzar serveis i facilitar la subscripció del míting i àpat monstre del dia 9 de juliol.

El dissabte, dia primer, es reuniran per al mateix objecte, en els respectius casals, els socis de les societats adherides de Barcelona. A aquestes reunions hi faran acte de presència senadors, diputats a Corts, diputats de la Mancomunitat, regidors i altres personalitats de la Lliga Regionalista.

Preguem als socis d'aqueixes entitats que no hi facin falta.

Sabem d'algunes societats no polítiques, però de consciència autonomista, de consciència catalana, que es disposen a fer el mateix.

Per aquestes festes, com ha succeït altres vegades, molts pintors, músics, escultors i altres artistes de Barcelona, es disposen a omplir una de les taules de l'Àpat.

D'alguns s'han rebut oferiments per a pendre part en l'ornamentació del local.

Per a la venda de tiquets

A les oficines de la Lliga Regionalista estan a disposició dels interessats els cartellots anunciadors de la venda de tiquets en societats i establiments públics.

Poden recollir-se a les hores de costum.

Publicacions rebudes

— «Eve». Revista anglesa de modes. Publica en el seu número 120 un notable sumari, pulcrament il·lustrat amb profusió de gravats, alguns d'ells a colors, referents a les modes d'estiu. El seu text és interessant i selecte.

— «Flames noves». Revista il·lustrada catalana. Número 10.
— «Revista de Economía y Hacienda». Número 24.
— «España financiera y comercial». Número 14.
— «Boletín de la Cámara de Comercio de Mallorca». Número 371.
— «Boletín de la Cámara de la Propiedad de Barcelona». Número 8.

Polítiques

«La Vicaria» d'En Fortuny

LA DENUNCIA DE «LA TRALLA»

La Redacció d'aquest setmanari nacionalista ens prega que fem constar que no ha estat denunciat, com ho ha dit un diari, per «atacs al dogma», sinó per suposades ofenses «a la ensenya de la patria».

Aquesta és la qualificació que consta en la citació que ha rebut del jutjat de la Universitat. Escrivania de don Rafael Claveria, per anar a declarar demà, dissabte, al matí.

LA JOVENTUT NACIONALISTA «PAU CLARIS»

La Joventut Nacionalista «Pau Claris», ha organitzat un sopar en honor del secretari del Consell Directiu En Manuel Costa, per la tasca que porta a terme en la Comissió organitzadora de l'Homenatge a Pau Claris. L'acte tindrà lloc al Restaurant Vila, demà, a dos quarts de deu de la nit. S'expenen tiquets a l'estatge social, avui, divendres, de deu a dotze de la nit, i demà, fins a les set del vespre, a la Sastreria Cortès, Borrell, núm. 65, al preu d'onze pessetes.

Per iniciativa del senyor J. Berga i Boada, professor de l'Escola de B. A. de Sant Feliu de Guíxols, tingué lloc en aquella ciutat, el dia 27, en l'esmentada Escola, una reunió de l'agrupació Excursionista, dels representants de la premsa local i algunes personalitats amants de les coses d'art, per a obrir una subscripció pública i contribuir així al pagament de la gran obra del pintor reusenc, adquirida per la incansable Junta de Museus d'aquesta ciutat.

De l'entusiasme produït per tan encertada idea, sorgí el projecte de fer encapçalat la subscripció per l'Ajuntament; que la continuïn totes les societats i entitats de tots els matisos, i després el poble, dels dels potents als més humils.

Sembla que els organitzadors tenen esperances d'un falaguer resultat d'aquest producte que honorarà la ciutat de Sant Feliu de Guíxols.

Recomanem a les entitats i als particulars que tenen a bé trametre'ns articles o notes suplicades, la necessitat absoluta (sense la qual no ens és possible tenir el menor cas) d'enviar degudament els originals amb un segell o una firma s : : : : :

Per acció i per omissió

CONTRASTA amb la competència i l'eficàcia que han palesat les minories nacionalistes del Parlament, en les discussions dels projectes tributaris i els pressupostos, la inhibició dels senadors de la *Unión Monárquica Nacional* a l'Alta Cambra en ésser posades a debat les reformes del ministre de Finances Sr. Bergamín.

Mentre els senyors Sedó (malgrat el deficient estat de la seva salut), Ferrer-Vidal, marquès de Camps i Duran i Ventosa han realitzat i estan realitzant una brillantíssima campanya a favor del país i del contribuent, el senyor comte de Caralt, com a exemple, president de la Cambra Oficial de la Indústria, i senador, no ha comparegut per l'Alta Cambra, abandonant la cura dels interessos que ell representa i que haurien estat indefensos sense la generosa i encertada intervenció de la minoria nacionalista.

La representació parlamentària de la *Unión Monárquica Nacional* ha pecat, doncs, contra l'interès de Catalunya per acció i per omissió. Per acció, entrebant tot el que ha pogut l'aprovació al Congrés del projecte de reforma del Codi de Comerç i augmentant enormement la feixuga càrrega contributiva del país. Per omissió, abandonant els interessos que tenia l'obligació de defensar.

Els senyors Torras, Fournier i marquès d'Olèrdola han aconseguit amb llurs intervencions entrebancadores ajornar al Congrés l'aprovació del projecte de reforma del Codi de Comerç fins al punt que ara és ja gairebé impossible que el Senat tingui temps material per a discutir-la. El senyor Sala, amb la seva famosa èsmena, aconsegui augmentar la càrrega ja prou feixuga que al contribuent imposaven els projectes del ministre de Finances senyor Bergamín.

Així resta ben palès el caràcter anticatalà, essencialment anticatalà de la U. M. N. Quan pot destorbar alguna iniciativa benèfica per a l'interès col·lectiu de Catalunya, actua. Quan pot combatre alguna iniciativa perjudicial per a l'interès col·lectiu de Catalunya, calla. El mateix en l'acció que en la inacció, labora contra Catalunya. Fins quan resta inactiva, actua contra els ideals, l'esperit i els interessos de la nostra terra.

No poden concebre que aquest escamot d'anticatalans. No ho poden comprendre. I és realment incompreensible, que aquest conglomerat de l'odi i del despit, que és francament negativa, francament anticatalana, ostentant representacions parlamentàries en Catalunya, representacions que únicament són utilitzades per a l'esperit, els ideals i els interessos de Catalunya.

LLAGOSTA

ENS conta la Història que, havent desobeït Faraó, Rei d'Egipte, l'ordre de Déu li trameteren Moisès i Aaró, d'alliberar el poble d'Israel del captiveri a què el tenia sotmès, el Senyor, per castigar-lo, anà enviant successivament sobre el poble opressor deu horribles flagells, el record dels quals s'ha perpetuat pels segles.

Un dels flagells fou la llagosta. Es desencadenà un vent abrusador, que durà tot un dia i una nit; i, arribat el matí, s'aixecaren vols d'innombrables postes famolenques que cobriren tota la superfície de la terra d'Egipte, menys el tros que ocupaven els israelites captius, i que de tal manera ho devoraren tot que no quedà absolutament res verd ni en els arbres ni en les herbes.

I, quan Déu volgué que s'acabés el flagell, totes les llagostes es precipitaren dins les aigües del Mar Roig, on moriren.

Encara que això ja no ho conta la història, jo crec que el Senyor va fer que no morissin totes les llagostes i que en va conservar escamots per a enviar-los com a flagell sobre els pobles que de llavors endavant cometessin el mateix pecat d'Egipte, d'esclavitzar altres pobles, i que un dels dits escamots ja fa segles que va posar-se sobre les terres d'Espanya, d'on no se'l pot treure, per anys que passin.

Es un dels espectacles més divertits que puguin haver-hi el de contemplar el que succeeix aquí amb la llagosta. És una lluita curiosíssima, la que hi ha entaulada entre la llagosta i l'Administració pública espanyola, aquest altre flagell en el qual no devia haver atinat Déu encara en temps de Faraó, perquè si l'hagués enviat sobre l'Egipte hauria quedat vençut totseguit el Rei i no haurien estat necessaris tots els altres.

Sembla que la millor manera d'acabar amb la llagosta hau-

ria d'ésser destruir-la, cremar-la, anihilar-la, impedir que progressi, evitar la seva reproducció... i que per això les armes que s'haurien d'utilitzar haurien d'ésser els aparells destructors, els llançaments, les arades escarificadores, les xarxes metàl·liques, les substàncies inflamables... Però l'Administració espanyola ha trobat un altre procediment — que si bé té l'inconvenient que no fa cap mal a la llagosta, en canvi és altament divertit — el qual consisteix a lluitar amb la llagosta a cops de Reial ordre i de paper sellat i de circulars i de Junes i d'expedients.

Cada any passa el mateix. Allà pel mes de juliol es publica una Reial Ordre en la qual es mana «roturar, antes del 31 de agosto, lo acotado como invadido por el desove». Com que no es diu qui ha de fer aquesta «roturación», naturalment, no la fa ningú, i, més naturalment encara, no s'ha fet cap mal a la llagosta. En arribar el mes de setembre o octubre, llança el ministre contra la llagosta... una altra Reial Ordre. «No habiendo dado resultado satisfactoria la campaña de verano — diu — es necesario realizar una activa campaña de otoño e invierno para detener los estragos cada día crecientes de la plaga». A últims de novembre surt invariablement una altra Reial Ordre. «La ley preceptúa terminantemente que los trabajos de escarificación, en los terminos invadidos por el germen de la langosta, habrán necesariamente de comenzar antes de primero de diciembre y se terminarán, sin excusa alguna, el día último de enero siguiente». Però, com que encara que això ho digui «la ley» i ho recordi cada any «una Real Orden» no s'encarrega a ningú en concret que faci aquests «trabajos de escarificación», naturalment que els «trabajos» queden per fer i la llagosta va campant pels seus respectes.

Ultra aquestes, va dictant-se tota una altra pila de Reials Ordres. Unes «excitando el celo de los Ayuntamientos y de las Diputaciones y haciéndoles comprender la necesidad de emplear cuantos medios están a su alcance para la extinción de la langosta»; altres «encargando a los gobernadores que en el momento de la aparición de la langosta den cuenta al Ministerio»; altres «cominando muy severamente a los propietarios y a las Juntas que demuestren lenidad o abandono en el cumplimiento de la ley»; altres «dictando reglas para garantizar la inversión de los fondos que se destinan a los trabajos de extinción de la langosta»...

I amb tot això no es fa cap treball d'extinció i la llagosta va creixent i avançant. En aparèixer en un nou terme, s'instrueix totseguit «el expediente que dispone la ley». L'alcalde dona compte de l'aparició al governador, aquest al director general i aquest al ministre. Llavors es procedeix a constituir dues Junes, l'una municipal i l'altra provincial. «El gobernador, el Comisario Regio de Agricultura, un diputado provincial, dos vocales de la Junta de Agricultura, el representante de la Asociación general de ganaderos, los tres primeros contribuyentes de la Provincia, el ingeniero jefe de Montes, el jefe de la Sección de Fomento...» Quan amb tots aquests senyors s'ha pogut constituir la Junta ha passat ja un mes llarg.

Després d'això, la Junta publica una circular ordenant a tots els propietaris de trametre relació de les hectàrees de terra que tinguin envaïdes pel flagell, després de la qual cosa es procedeix a fer les degudes investigacions per a veure si la llagosta es troba «en estado de canuto, en estado de mosquito o mosca o en estado de saltadora o saltón».

«Reunidos todos estos antecedentes» es publica una relació de tots els terrenys envaïts, «a fin de que sus dueños manifiesten su asentimiento u oposición dentro del plazo que se les señale». Si hi ha oposició es fa una inspecció als terrenys i es dicta nova resolució, de la qual pot apellar l'interessat davant de la Junta Provincial.

Acabat tot això, es pregunta als propietaris, sempre per escrit, si volen procedir pel seu compte a destruir l'insecte, «en cuyo caso usarán los procedimientos que tengan por convenientes».

Si el propietari no ho fa, ha de ferho la Junta, proposant prèviament «a la Superioridad» els procediments de què desitja valerse. La llei aconsella preferentment el sistema d'enviar contra la llagosta, perquè se la mengi, tot «el ganado de cerda», que pugui trobar-se — un exèrcit de porcs contra un exèrcit de llagostes — «si este medio fuera aceptado por los dos propietarios del terreno y del ganado».

Quan s'han fet tots aquests estudis i oficis i edictes i recursos i propostes, s'està a punt de començar els treballs d'extinció. Però, aleshores es troben que «no hay fondos», i se'n demanen al Ministeri, i aquest contesta que «no hay consignación», i es comença a instruir un nou expedient per a «solicitar un crédito extraordinario», en el qual s'ha de demanar informe «a la Dirección General y a la Asesoría y al Consejo de Estado».

Mentrestant han passat set o vuit o nou mesos i la llagosta ja ho ha envaït tot i, com la d'Egipte, no ha deixat verd ni en els arbres ni en les herbes...

I cada any es repeteix el mateix.

Jo vull proposar «al Ministro del ramo» un procediment segur perquè la llagosta no pugui envair ni un pam més de terreny: aixecar davant d'ella una muralla amb totes les Reials Ordres i les Circulars i els Edictes i els expedients que s'han dictat o instruit. Seria tan llarga i tan alta i tan gruixuda, aquesta muralla, que a la llagosta li seria completament impossible passar-la.

J. VALLÈS I PUJALS.

L'actualitat social

ELS PROCESSOS TERRORISTES

Per a avui, està assenyalada la vista de la causa per tinència d'explosius contra Magi Marimón Vidal (a) «Fusteret», pres, i Emili Salas i N. Trilla, que estan en rebeldia.

Segons el fiscal, el processat Marimón, l'11 de setembre de 1921, va portar a casa seva, de la plaça d'Osca, sis bombes Orsini, amb destinació a atemptar contra persones determinades. Les esmentades bombes, al dia següent les van recollir els dos processats en rebeldia.

La pena que demana el fiscal per al processat, és la de quatre anys, quatre mesos i un dia de presidi correccional.

El defensor sol·licita l'absolució.

Estan citats set testimonis.

D'UN ATRACAMENT

Seguint les recerques que la guàrdia civil i altres agents de l'autoritat venen practicant per a detenir els autors de l'atrancament a mà armada comès el dia 12 del corrent al quilòmetre desè de la carretera de Terrassa, prop de la Rabassada, han trobat els esmentats funcionaris, als voltants del lloc on fou atracat l'automòbil, deu capsules de pistola automática de calibre 765, una gorra i un bitllet escrit en llaips en el qual s'hi llegeix el següent: «Hay que vengar a nuestros compañeros. — 12-6-922. — Grupo anarquista. «Los invencibles»».

Municipi

DE CULTURA

En la darrera sessió consistorial va acordar-se trametre a l'Associació de Propietaris de la barriada de Santa Eulàlia de Vilapiscina, els volums duplicats que hi hagi a l'Arxiu municipal, consignar 2.500 pessetes perquè els elements tècnics puguin concórrer al Congrés de Sordomudista de París, que se celebrarà el mes de juliol; posar a disposició del director de l'Oficina d'Investigacions Històriques 2.000 pessetes per a les despeses que ocasioni el portar a l'Arxiu Històric de la Ciutat (la Casa de l'Arxiduc) l'antic Arxiu de la Veueria, adquirit per l'Ajuntament; pagar a Ernest Cruset 514'20 pessetes per l'exces de despeses ocasionades amb motiu de l'obtenció de documents i còpies als Arxius de París, per a la publicació de la biografia documentada de l'atrevit viager barceloní Domènec Badia (Abi-Bey).

URBANITZACIO

El Negociat té exposat el projecte d'urbanització dels terrenys de N'Estanislau Alsina, a la barriada d'Horta. S'hi poden fer observacions.

QUIOSCOS DE PERIODICS

En la darrera sessió consistorial es ratificà l'acord de què el concessionari d'un quiosc l'ha de regentar personalment, i, per tant, no en pot tenir més que un.

El quiosc de la Rambla, davant del carrer de l'Hospital, s'adjudica a En Josep Palou Vidal, per 333'35 pessetes mensuals; el de la Rambla, davant del Liceu, a En Josep Rexachs Pallarès, per la mateixa quantitat.

El quiosc de begudes del Pla del Palau, s'ha de mudar de lloc, a causa de la reforma de la urbanització de la plaça i no estant-hi conforme l'adjudicatari, En Joan Santacana, s'anul·la l'adjudicació provisional i es disposa que s'elli torni el dipòsit que tenia fet.

Els Pomells de Joventut

Els Pomells de Joventut Fe, Esperança i Caritat, Poncelles de la Divina Pastora i Fuster de Nazaret, de Sans, preparen bells actes per al dia 2, amb motiu de llur festa inaugural.

Al matí tindrà lloc la festa de la Fe, al temple de la Divina Pastora (Bagur, 12), a dos quarts de nou.

A les onze, sardanes, a la Plaça de Victor Balaguer.

Al migdia, festa d'Amor: repartiment de bons als pobres.

Festa de Pàtria: a les quatre, en el Círcol de Sans: cançons amb gestos, ballets populars, poesies, parlaments, prenent-hi part l'Orfeó Renatxement, i finalment amb un discurs d'En Josep Maria Folch i Torres, el «Himne dels Pomells».

DARRERES INFORMACIONS

PENINSULA

ARTICLE DEL VESCOMTE DE EZA

Madrid, 30, 12'30 matinalada.
«La Epoca» publica avui un llarg article del vescomte de Eza, titulat «Aclaraciones históricas de nuestra acción en Marruecos».

Comença l'ex-ministre de la Guerra dient que respecta les opinions i judicis sobre la seva actuació en el dit departament, i afegeix que surt al pas a les inexactituds publicades en els llibres d'August Vivero i Hernández Mir.

Com que aquests autors censuren durament al general Berenguer en forma que es contradueixen, els prega que es posin d'acord, perquè llurs atacs, lluny de perjudicar-lo, beneficien al general Berenguer.

Recull el vescomte de Eza en el seu article paràgrafs de la lletra del coronel Morales, explicant la forma com s'havien de realitzar les operacions a Beniurraguel, per a deduir que tant el general Berenguer com el general Silvestre estaven disposats a procedir amb calma, afegint que Berenguer conegué algunes de les operacions que s'iniciaren a la primavera de l'any 1921, després d'haver estat realitzades.

Qualifica d'ignorància i de falsedat tot el que se li imputa referent a les deficiències en els serveis del Marroc, afirmant que ni una sola vegada se li parlà de la tramesa de reforços.

Qualifica també d'absurd que ell conegués del desembarcament al pla d'operacions sobre Alhucemas, com així mateix que el general Silvestre li digués el dia 16 de juliol que si no li enviava reforços es mataria d'un tret.

Afirma que el general Silvestre li demanà municions el dia 19 de juliol fixant-li per a la recepció un termini de deu dies, i diu que en telegrama que li va dirigir el general Silvestre el dia 21 de juliol, li demanà la simulació d'un desembarcament a Alhucemas, dient que això prova que fins aqueix dia no va veure el general Silvestre la situació desesperada.

Relata dia per dia la tasca realitzada en el període del 18 al 22 de juliol, les gestions que realitzaren el vescomte de Eza i el ministre de Marina els dies 21 i 22, i acaba refusant les censures que se li dirigien en els llibres d'August Vivero i Hernández Mir, i afirmant que el seu desig és que es porti aviat al Parlament la qüestió de les responsabilitats en llur integritat per a sotmetre les dades que té en el seu poder a la sobirania de la nació.

EL PROXIM CONSELL

Acabada la sessió del Congrés, ha dit el senyor Sánchez Guerra que probablement els ministres es reuniran en Consell el dissabte a la nit, davant la impossibilitat de fer-ho a la tarda, en vista de l'acord de celebrar sessió el dissabte a la tarda al Congrés.

EL GOVERN I EL PROBLEMA DEL MARROC

Comentant el resultat de la sessió, deia el senyor Bergamín que en el ple del Marroc sobraven els discursos. El que manca són solucions.

El Govern — afegia — té definida la seva actitud favorable a l'acció del protectorat, segons document escrit, que tots els ministres disposaren a mans del senyor Sánchez Guerra. Però, el que no es pot evitar és que per a això es requereixi un període de transició per al canvi de règim.

L'ARTICULAT

DELS PRESSUPOSTOS

En la sessió celebrada aquesta tarda per la Comissió de Pressupostos del Congrés s'ha acordat incloure un article, en virtut del qual s'autoritza al ministre de Gràcia i Justícia perquè les 1.050 pessetes que en concepte de residència perceben els jutges, magistrats i membres del ministeri fiscal de Barcelona i Bilbao, puguin acumular-se a altres sumes procedents de corporacions locals per a habitacions amb destinació a aquests funcionaris.

S'han equiparat en llur dotació les Escoles de Comerç de Madrid, Barcelona i Bilbao.

El ministre d'Instrucció pública ha reïrat l'article pel qual se sol·licitava autorització per a cooperar a les despeses del Teatre Reial.

S'autoritza al Govern per a formar

un estatut del personal subaltern de l'Estat, a base que el sou mínim sigui de 2.000 pessetes i el màxim de 5.000.

Per a estombrar el magne problema dels funcionaris es proposa la constitució d'una comissió formada per deu senadors, deu diputats i tots els sots-secretaris.

Aquesta comissió actuarà durant dos anys, i encara que cessin en llurs investitures de diputats o senadors, continuaran formant part d'ella, havent de remetre la seva primera ponència en u termini de sis mesos.

Es concedeix al Govern el crèdit necessari per a rescindir el contracte d'arrendament de les salines de Torrevella.

També s'autoritza al Govern per a disposar dels recursos que es necessiten a fi que Espanya formi part del Sindicat Internacional de Reconstrucció.

S'habiliten també recursos amb destinació a la concessió de socorsos per aturats i per a subvencionar institucions de mutualitat de socorsos a les mares pobres en el període guerrer.

Es rebutja la Reial ordre del ministeri de Finances encaminada a augmentar els drets de jubilació dels empleats de l'Estat.

Es rebutja també l'aplicació de nou milions de pessetes per als efectes de la revisió de preus en els contractes de l'Estat amb la Societat de Construccions Navals.

COMUNICAT OFICIAL DEL MARROC

El comunicat d'aquesta nit diu:

«L'Alt Comissari d'Espanya al Marroc participa a aquest ministeri el següent:

«Sense novetat en territori de Larraix.

Al de Ceuta-Tetuán servei columna Enarrás sostingué combat amb un grup destacat del nucli rebel de Yebel-Alan.

Per la nostra part resultaren: alferes escola reserva regiment Ceuta Josep Pérez Rodríguez, ferit a totes dues mans; de tropa europea 11 ferits i 10 morts. Demà donaré a V. E. noms de les baixes tropes.

En territori Melilla res de nou.

Han estat reforçades les diverses guardies que té enemic al front Kert, assenyalant-se la major concentració a Sidi-Messand i Sidi-Aid, on han bombardejat els nostres aviadors.

S'insisteix que Abd-el-Krim ha marxat amb una mehal·la, ignorant-se la finalitat que porta.

Al Penyal Vélez un dispar enemic ha caigut aquest matí, essent contestat per la plaça, i també s'han sentit alguns trets de fusell.

Al migdia l'enemic reprengué els dispar de canó, cent-ne dos d'aquests i alguns de fusell, sense novetat.»

LA TABACALERA

S'ha celebrat al Saló de juntes del Banc d'Espanya la junta general ordinària d'accionistes de la Companyia Arrendataria de Tabacs.

S'hi ha llegit la memòria i balanç, que han estat aprovats, i prèvia presentació feta pel president del Consell d'Administració, senyor Navarro-Reverter, del nou director-gerent, don Francisco Bastos, aquest ha exposat, breument i eloqüent, la tasca realitzada i pla i propòsits encaminats al millor servei del públic i a l'augment de la renda.

Els accionistes han mostrat unànime assentiment a les paraules del Director.

Han estat reelegits els consellers sortints comte del Valle de Benqueles, marquès d'Amurrio i don Rafael Reig Piévé.

L'INSTITUT DE PREVISIO

La ponència de l'Institut Nacional de Previsió prossegueix la seva tasca en la preparació de la Conferència Nacional que ha de celebrar-se a Barcelona sota la presidència del ministre del Treball, sobre l'assegurança d'invalíd, complement necessari de l'assegurança obligatòria i de malaltia.

S'acorda proposar a la comissió organitzadora per a l'informe relatiu a l'assegurança de maternitat a don Tomás Marvá, especialitzat en aquesta matèria, i difondre la informació que ha realitzat el senyor López Valencia a Anglaterra, per encàrrec de l'Institut, sobre l'assegurança de malaltia.

Entén la ponència que aquesta Conferència Nacional confirmarà l'ample esperit que la inspira, en observar-

se associats en aquesta tasca civilitzadora als presidents dels Instituts Nacional de Previsió i de Reformes Socials, i del Consell de Sanitat, al Comissari general d'Assegurances i als presidents de la Caixa Catalana de Pensions i Reial Acadèmia de Medicina de Barcelona, afirmant-se una vegada més que per a l'eficàcia de l'assegurança social ha de precedir una ampla consulta al país, amb la garantia del dret de tots, i que és indispensable un pla adequat d'implantació gradual de l'assegurança obligatòria, per a la possibilitat i èxit d'aquesta avenços socials.

EL CADAVER D'UN AVIADOR

En l'express d'Andalusia ha arribat aquest matí a Madrid, de pas cap a Tarragona, on rebrà sepultura al panteó de la família, el cadàver del malaguanyat tinent aviador vescomte d'Alession, víctima de l'accident d'aviació esdevingut a Melilla el passat dia 24.

Acompanyaven el cadàver la seva mare i germans i la seva tia la condesa d'Esquivel.

El fúrgo ha quedat convertit en capella ardent, en arribar a l'estació d'Atocha, i s'han dit diverses misses.

El marquès de Zarco del Valle, en representació del Rei, ha donat el condol a la família.

A les 6'20 ha estat enganxat el fúrgo que conduïx el cadàver, a l'express de Barcelona.

MONUMENT

La infantesa Isabel assistirà demà, en representació del Rei, a la inauguració del monument erigit a Segòvia a l'il·lustre coniller Joan Bravo.

L'obra és deu a l'escultor Aníbal Marín, i s'aixeca a la Plaça de Sant Martí.

NOTES DEL PALAU

Don Alfons ha rebut una comissió de representants a Cortis de la província de València, que l'ha convidat a l'acte de la coronació de la Verge dels Desemparats.

El Rei ha agraït la invitació i ha promès la seva assistència si no li ho impedeixen les seves ocupacions.

Han complimentat el monarca el duc de Tovar, el marquès d'Alonso Martínez i el mestre Bretón.

També ha rebut una comissió d'agricultors, presidida pel comte de Montornès.

La Reina Victòria s'ha dirigit a l'ajuntament de La Alberca (Las Hurdes) donant-li les gràcies pel present que li feu, amb motiu de la visita de don Alfons, d'un antic panyo brodat.

MEDALLES

Al Palau del Retir s'hi ha celebrat el repartiment de medalles als artistes premiats en l'actual Exposició de Belles Arts.

Les medalles porten gravats els noms dels recompensats i la data de l'any.

Hi assistiren el Director general de Belles Arts, el director del Museu Modern i el jurat de l'Exposició en ple.

EL PERSONAL DE CORREUS

Diu «La Epoca» que l'acord de la Comissió de pressupostos d'augmentar 250 places a Correus, però sense que això signifiqui l'ascens dels funcionaris superiors, ha produït gran malestar a l'esmentat Cos.

Demà celebraran una assemblea els funcionaris de Correus i Telègrafs, per a tractar d'aquest assumpte.

ELS PRESONERS

S'ha disposat de Reial ordre que els presoners d'Àfrica, mentre estiguin en la dita situació, només tinguin dret al sou i la bonificació de residència, i que quan estiguin en llibertat percebin tot el que per llur situació els correspongui i els serà abonat el que hagin deixat de percebre durant llur desaparició o captiveri.

ELS OFICIALS EXPULSATS DE L'EXERCIT

Davant la proximitat de la vista de recurs interposada pels alumnes expulsats de l'Escola Superior de Guerra, sembla que la Comissió informativa d'infanteria ha dirigit sobre aquest punt concret una pregunta a tots els caps i oficials de l'arma, i que les contestes rebudes fins a la data, no poden ésser més satisfactòries per als esmentats ex-oficials.

LES RECOMPENSES

La Comissió permanent de Guerra del Congrés, s'ha reunit aquesta tar-

da i ha acceptat com a dictamen la ponència del senyor Martínez Velandía que modifica el que, aprovat pel Senat, ha tornat a mantenir el projecte del ministre relatiu a les recompenses militars.

DE TETUAN

Tetuán. — L'Alt Comissari continua millorant, si bé a poc a poc, però sense abandonar el llit.

No obstant, despatxa els assumptes més importants amb el secretari general.

A casa del secretari general de l'Alt Comissari, senyor López Ferrer, s'ha celebrat l'acte de remesa del títol i insígnies d'acadèmic corresponent de la Reial Acadèmia de la Història, al vell moro rescatat d'uns quants dies ençà. La Lige.

Assistiren a l'acte, que resultà lluidíssim, el gran visir, tots els ministres moros, el cònsol espanyol, el baixà, el notable musulmà resident a la dita població i delegats dels alts funcionaris del protectorat.

El senyor López Ferrer ha imposat les insígnies a l'esmentat moro, dient que significava un homenatge tributat al pobre vell que tant havia sofert durant el captiveri.

La Lige, emocionadíssim, ha contestat ratificant el seu amor a Espanya donant visques al Rei i a la família reial.

El senyor López Ferrer ha obsequiat els assistents amb un lunch.

ELS PRESSUPOSTOS MUNICIPALS

La «Gaceta» publica la següent Reial ordre dirigida als governadors civils:

Que quan hagi de regir durant un altre any econòmic el pressupost anterior, l'ordenació de pagaments, a proposta del comptador de cabals municipals, o en el seu defecte de la Secretaria de l'Ajuntament, acordi eliminar del dit pressupost les partides corresponents que haguessin de donar-se de baixa per contraure's a crèdits votats i aprovats pel mateix amb caràcter temporal, respecte a les que tinguessin el de permanent, que fet així i per coneixement dels interessats als quals pogués afectar el pressupost prorrogat, quedara exposat al públic a la Secretaria de l'Ajuntament per espai de quinze dies des de la data ordinària, com per als projectes de pressupostos s'estableix en l'article 146 de la llei municipal vigent.

Que per a la seva constància i efecte remeti l'alcalde al governador civil.

a) Un resum del pressupost novament redactat, i un estat comparatiu del mateix amb l'anterior, adaptats als mitjans reglamentaris i acompanyats de les oportunes explicacions respecte de les diferències que entre un i altre resultin.

b) Un resumen general d'ingressos

i despeses i relació amb dades per capítols i articles, amb subjecció als ja esmentats models.

ELS CARRILAIRES ANDALUSOS

Madrid, 30, 2 matinalada.
Granada. — Els ànims estan molt excitats entre els elements obrers davant l'anunci de la rebaixa de jornals, la qual, segons es diu, tracta d'imposar la Companyia dels Ferrocarrils andalusos.

Alguns delegats de la societat de ferroviaris han recorregut la línia, fent propaganda per la vaga.

Els obrers es neguen rotundament a admetre la rebaixa, fonamentant-se que l'empresa tancà els seus darrers balanços amb grosses ganàncies.

Es diu que una de les fórmules que la companyia pensa sotmetre a la provació dels obrers consisteix en l'augment de dues hores en la jornada.

Davant d'aquesta actitud d'obers i patrons, es considera imminent la vaga, la qual, en cas d'esclatar, irrogaria grans perjudicis al comerç.

VAIXELL ANGLÈS

Cartagena. — Ha ancorat en aquest port el destructor anglès «D-14», que va a recollir dos torpedes que va perdre a alta mar i que foren trobats per uns pescadors.

El comandant del destructor gratificà als pescadors amb dues centes lliures esterlines.

Després d'haver complimentat les autoritats, salparà el destructor.

INAUGURACIO

Bilbao. — Al poble d'Ondarroa s'hi ha inaugurat un Circol Monàrquic.

De Bilbao hi han anat nombroses personalitats en automòbils. Entre els concurrents figuraven senadors, diputats i regidors monàrquics.

També s'ha inaugurat el domicili de la Confraria de Pescadors.

S'ha celebrat un banquet de dos cents comensals, prèviament a la visita de l'ex-diputat don Juan de Zarzuelo, que ha estat acompanyat pel president de la Confraria.

S'han promès 100.000 lliures per a la Confraria.

Ha amenitzat la festa donda Municipal.

CLAUSTRAL HOSPITAL

Sevilla. — El Hospital de la Creu Roja, que ha funcionat religiosament des de la clausura del dit hospital, ha realitzat que hi havia.

en el dit hospital, 14 han marxat a l'exterior amb llicència i els restants han estat trasllats a l'Hospital Militar.

TESTES PORTUGUESES

Lagos. — Amb les cerimònies que s'han estat inaugurant la nova línia del ferrocarril que uneix Lagos. — Havas.

COBERT PER AL

D'ACÍ D'ALLÀ

de tots els volums
fins a la data publicats

Tapes soles	Tapes i enquadernació
3'50 Ptes. volum	6 Ptes. volum

Doctor Enric Mias i Codina

Especialista en parts i medicina infantil. Tractament del Limfatisme, Escrofúlsim, Anèmia infantil, Trastorns del desenvolupament, Tumors freds i Tuberculosi infantil. Assistència a parts normals i distòsies. — Hores de visita: De 3 a 5 tarda, dimarts, dimecres, divendres i dissabtes. — Rambla Catalunya, 97, 1.ª, 2.ª

ELS TAN ANOMENATS CARAMELS I BOMBONS MARCA "SOL" REGISTRADA

Es venen a les principals confiteries i colmados de Barcelona, Madrid i províncies. — J. BERNABÉ BARCELONA. Proveïdor de la Reial Casa.

LES TERRES CATALANES

TARRAGONA

(Conferència de les 9.30 de la nit)

Organitzades pels professors de les escoles graduades de Montroig, s'hi han celebrat quatre vetllades de teatre català. La bona tasca dels petits actors i el zel dels organitzadors, van merèixer fervorosos aplaudiments de la nombrosa concurrència.

El nostre Club Gimnàstic que presideix el prestigiós literat En Bernabé Martí, ha arribat a tenir 1.000 socis. Hom diu que se celebrarà la grata nova d'haver arribat a un nombre tan considerable de socis, prova evident de la confiança que els tarragonins tenen en els homes que l'orienten i en els principis que l'informen.

El soci del Centre de Lectura de Reus han acordat obsequiar amb un xampany d'honor a l'ex-president, En Pere Caballé, com a mostra de l'agraïment per la seva encertada tasca davant de la meritòria anistat cultural.

Anit va arribar de Barcelona el governador de Tarragona, senyor Zurita, havent anat a fer una visita a Constantí.

Amh motiu de la revetlla de Sant Pere, se celebraren diverses festes en obsequi dels asilats de la Casa de Beneficència de la Mancomunitat de Catalunya, tals com focs d'artifici, elevació de globus de paper, etc.

La revetlla de Sant Pere resultà molt agraïda per als socis de l'Orfeó Tarragoní, els quals anaren a passar-la al mas que té el nostre amic, senyor Cortadella.

Montserrat

LA BAUMA. — Tingué lloc la solemne inauguració del Pomell de Joventut Galzers i Ginesteres de Montserrat, d'aquest poble, celebrant-se amb tal motiu diferents actes, que resultaren del tot animats, als quals s'hi afegí la Germantat de Sant Joan Baptista, festejant la seva festa patrimonial.

A un quart de nou del matí arribaren els pomellistes barcelonins que prenen part a la festa; els acompanyava En Josep Serra i Ustrell, secretari del Directori, en representació del mateix.

Llampia nau de la bella església s'omplí la vassar, com mai s'havia vist; hi havia més de cent caputxes. Tot seguit es va començar un solemne Ofici, durant el qual l'orquestra hi va executar diferents composicions sacres.

L'acte de la Comunió va revestir una exemplar manifestació de pietat; tot el jovent va combragar, mentre la damisella Elissa Canals, acompanyada del professor senyor Rovira, cantava selectes motets.

A la sortida s'aplegaren tots els pomellistes i cantaren «L'Himne dels Pomells», organitzant-se altra vegada la comitiva, que es va dirigir novament al Casino, on algunes famílies del poble s'emportaren a llurs cases els pomellistes visitants, que, cal dir foren esplèndidament atesos i obsequiats.

A les dotze, el reilet de la tenora fendí l'espai i aviat la carretera fou envaïda per amples anelles; era la primera vegada que es dansaven sardanes amb cobla i l'entusiasme fou gran.

A la una tothom se'n va anar a dinar, i a dos quarts de quatre es començava a la sala del Casino, artísticament arranjada, una interessant vetllada patriòtica, que presentava un públic nombros, tant, que moltes persones se'n hagueren de tornar per no caber a la sala.

Obri l'acte un formós parlament de l'activa mestressa del poble, damisella Carme Pérez, consellera del Pomell Galzers i Ginesteres de Montserrat, la qual tingué mots encoratjadors per als seus pomellistes i ben afectuosos de salutació per als Pomells visitants i autoritats; entre aquestes hi havia el digne diputat a Cortes senyor Creixell, l'Ajuntament de la Bauma i el senyor alcalde de Sant Vicenç de Castellet.

La tercera part era destinada a l'Orfeó La Formiga, de Castelvell, el qual, en pujar a l'estrada amb llur formosa senyera, escoltà una llarga ovació.

El mestre En Florenci Vila empujà la batuta, i aviat els cants de la

terra ho ompliren tot: l'espai i l'esperit.

Tot seguit prengué la paraula el president del Casino senyor Junyent, qui va oferir l'estatge als Pomells, ultra la seva cooperació.

Va parlar també el senyor Creixell, al qual tothom va saludar de peu dret, tenint mots força afectuosos per als veïns de La Bauma i per als organitzadors de l'afesta, estenent-se a més en altres consideracions d'esperit pomellista. Fou molt aplaudit.

En representació del Directori va parlar el secretari del mateix, senyor Serra, qui va llegir un interessant i entusiasta parlament, que sovint va arrencar fortes ovacions, les quals s'accentuaren en acabar.

Tot seguit, els pomellistes cantaren el seu Himne, que fou escoltat de peu dret pel públic, i després «Els Segadors», per tothom. Se sentiren diferents visques i fou aclamada la bandera barcelonina.

Finalitzà la vetllada amb l'execució de «La sardana dels Pomells», per la cobla de L'Escola, anant-se'n de seguida cap a l'estació, on s'acomiadà carinyosament als visitants.

Conca de Barbarà

ESPLUGA DE FRANCOLI. — La celebració de la primera missa del compatriota reverend mossèn Lluís Saragossa revestí una solemnitat grandiosa.

L'apadrinaren En Joan Saragossa i Na Joaquina Muntaner, i va pronunciar el sermó de consuetut el reverend doctor Josep Maria Cunillera, catedràtic del Seminari de Tarragona.

— Procedent de Roma, passa una temporada de convalescència entre nosaltres l'amic N'Adolf Pascual.

El nostre novell equip Francolí F. C. ha pres part en el concurs de la Copa Vaquera, sostenint un encontre amb el Vallès Esportiu, de la ciutat de Vallès.

El resultat fou desfavorable als nostres jugadors.

Pla del Llobregat

ABRERA. — El vinent diumenge, tindrà lloc l'excursió que anyalment celebra el Grup Excursionista Els Segadors, de l'Orfeó de Sans, en homenatge als pias i les fonts, havent escollit aquest any el pintoresc poble d'Abrera per a la seva realització.

A dos quarts de cinc del matí sortiran els excursionistes en tren especial de l'estació de Magoria, arribant a Abrera a dos quarts de set, anant seguidament a saludar i visitar el xamós poble, precedits pel Nan de l'Orfeó.

Després d'esmorzar hi haurà una audició de sardanes, per la cobla La Principal del Camp, i una representació de Teatre Natura, estrenant-se la farsa en un acte, amb il·lustracions musicals, extretes de cançons populars catalanes, original d'En Marian Amat, «El marxant de l'amor».

Acabada la representació, audició de sardanes i després de dinar, elevació de globus, amb figures al·legòriques, i audició de sardanes.

A les sis, retorn a Barcelona, i a les deu de la nit, audició de sardanes, per la cobla, a l'estatge de l'Orfeó de Sans.

Aquesta excursió, com totes les organitzades pels Segadors, promet ésser un esdeveniment, essent ja uns quants centenars els inscrits per a concórrer-hi.

Vallès

SABADELL. — El vinent diumenge, l'Orfeó de Sabadell efectuarà una excursió a Sant Miquel del Fai, per expansió dels seus coristes, i en celebració del retorn del mestre de l'Orfeó En Josep Planas i Argemí, que, com varem dir, ha realitzat un llarg viatge per Amèrica.

La nit de la revetlla de Sant Joan va ésser agredit el distingit publicista i lloretja poeta, nostre bon amic En Ramon Ribera i Llobet.

Segons llegim al «Diari de Sabadell», el company Ribera ha denunciat al jutjat, com autor de l'agressió, un subjecte anomenat Josep Boada i Serra.

No cal dir com protestem d'aquest fet, tota tota conceptes censurable.

El distingit literat En J. Sallars Castells, ha obtingut un premi en els Jocs Florals de l'Ateneu del Districte II de Barcelona.

L'Orfeó Badaloní a Vilassar de Mar

EIXIDA

Una gemaio bellugadissa joventut i alegre s'estenia als afores de l'estació de Badalona. La proverbial bellesa de la noia badalonina donava al conjunt un to de frescor i serenor verament mediterranis. Era el nostre Orfeó, compost de 200 executants, que esperava impacient l'arribada del tren extraordinari que els havia de traslladar a la veïna vila de Vilassar.

Totes les cares ens eren conegudes. Varem saludar als nostres bons amics el jutge municipal de Badalona, senyor Botey, el tinent d'alcalde senyor Arquer i els regidors senyors Sedó i Roqué. Cal consignar que el senyor Sedó representava expressament l'Ajuntament badaloní. També vam estrènyer la mà del no menys bon amic el director de l'Orfeó N'Antoni Botey i els mestres auxiliars senyors Costa i Valls, el president de la Lliga Regionalista senyor Romeva, el director i el gerent del Banc de Badalona senyors Planas i Sió, i els senyors Soler i Badia, Maristany, Botey (Jaume), i molts d'altres.

EL TREN ARRIBA

Per fi, el ferrocarril arribava. Els cotxes foren assaltats, com sol passar en ocasions d'aquesta mena.

Ens va semblar extraordinari el nombre dels orfeonistes i llurs acompanyants; i interiorment pensàvem si sumarien uns 400; però el cap de l'estació, senyor Grifol, ens rectificà assegurant-nos que arribaven a 500; és a dir, un sector badaloní verament important, que es traslladava a Vilassar per a cantar i acompanyar als cantaires.

L'ARRIBADA

Aquesta va ésser solemne i entusiàstica.

Esperaven a l'Orfeó una comissió de l'Ajuntament de Vilassar, integrada per l'alcalde senyor Batalla i els regidors senyors Margal, Martí i Valls i el secretari senyor Julia.

També ens esperaven, en mig d'una ona immensa de públic amic, la Directiva de la societat coral La Viola i de l'Orfeó Patronat Social, ambdues parts amb llurs senyeres.

Autoritats i representacions es dirigiren a la Casa Consistorial, on el senyor alcalde i els regidors mostraven als visitants les dependències municipals, podent un hom admirar constantment l'amabilitat i gentilesa dels dignes representants de la simpàtica vila llevantina.

L'Orfeó va cantar, en obsequi de les autoritats, davant de la Casa Consistorial, «El cant de la senyera», guanyant-se una llarga ovació.

En acabat, dins de la sala de sessions va parlar l'alcalde de Vilassar, saludant als hostes i desitjant-los una feliç estada a la vila, i fent vots perquè la dita visita estranyí més i més els llaços amicals que uneixen Badalona i Vilassar, germans pel mar i la història.

Va contestar amb oportunes paraules el senyor Sedó, remarcant que, tractant-se de pobles que es miren en el mateix mar, les tals visites no poden menys d'enfonsar més i més el mutu fraternal afecte.

Les copes de xampany s'alçaren tot seguit, a l'agloria dels dos pobles, brindant en aquest sentit el senyor alcalde de Vilassar i el senyor jutge de Badalona.

EL CONCERT

El Circol Vilassanès vessava d'una concurrència selecta i distingida.

Els nostres orfeonistes omplien de gom a gom l'escenari, que decorava una immensa bandera de les quatre barres.

En Botey empujà la batuta. Es fa el silenci. I de seguida, «El cant de la senyera», omplia l'espai.

Per tal que un hom vegi la importància del concert, en transcriu el programa.

Primera part:

«El cant de la senyera», Millet. — «Sota de l'olm», Morera. — «Els fadrins de Sant Boi», Pérez. — «Cançó de Nadal», Romeu (solo de soprano: Coloma Casals). — «Sant Josep i Sant Joan», Pérez (solo de noi: Francisco Patan).

«Cançó del lladre», Marraco (solo de soprano: Mercè Sánchez; solo de baríton: Daniel Ens). — «El pardal», Pérez. — «Empordà i Rosselló», Morera.

Segona part:

«Les flors de maig», Clavé. «L'E migrant», Vives. «Sant dilluns», Otto. Per la secció d'homes. — «En la vostra ramada», i «Qui és que així colpeja», Bach. Choral de la Passió, segons Sant Mateu. — «Salve Regina», Botey. — «Les fulles seques», i «La sardana de les monges», Morera.

A la segona cançó, la conquesta del públic vilassanès era un fet.

L'Orfeó Badaloní podia consignar en la seva història un altre triomf. Els aplaudiments eren espontanis, francs, interminables. La majoria de les composicions hagueren de bisarse. Així s'escorregué la primera part.

La segona fou executada amb una força, dignitat i mestria tal que va superar tot el que podríem dir. «L'E migrant», que arrenca llàgrimes; «Sant dilluns», desinvolto i pocasolta; i aquella sublim «Salve Regina», van ésser dites d'una manera impecable.

Però on la batuta del mestre va donar proves del seu domini, de la seva suggestió, va ésser en «Les fulles seques», i «La sardana de les monges». Era un huracà que passava sobre les ànimes dels cantaires, les quals no oferien cap resistència a l'impetu sobirà i creador.

Resumint, l'Orfeó Badaloní, que amb prou feines compta dos anys de vida, es pot col·locar al costat de qualsevol dels seus germans.

Enhorabones als mestres, als orfeonistes tots i, especialment, a les senyoretes Casals i Sánchez i al senyor Ens.

La solemnitat de Vilassar és una pàgina gloriosa en la història de l'Orfeó.

La Garrotxa

SANT FELIU DE PALLEROLS. — Tindrà lloc una gran Diada Franciscana al Santuari de Nostra Senyera de la Salut.

La V. Orde Tercera del P. Sant Francesc d'Olot ha convidat a tots els fills del Serafic Patriarca i altres fidels de Sant Feliu, Girona, Banyoles i Vich a la festa religiosa i de germanor que tindrà lloc el dia 9 de juliol, amb els següents cultes:

A les nou del matí, solemne Ofici, amb exposició del Santíssim, cantant-se per tot el poble la «Missa de Angelis», predicant el P. Gru d'I. gualada, caputxi, guardià.

Després de l'Ofici, sortirà la processó, recorrent les places del Santuari, entonant-se per tots els fidels, en arribar la Custòdia al centre de la plaça, el «Crec en un Déu», de M. Romeu, prevere benedictí a la multitud i als pobles que des d'aquelles cims s'oviren, entrada al temple i reserva.

Acabat l'Ofici, reunió a la sagristia dels terciaris de Sant Feliu, per a procedir-se a l'elecció del nou Directori de Germans i Germanes.

A dos quarts de dotze, se servirà per l'administració del Santuari, als qui prèviament s'hagin inscrit, la primera tanda dels dinars, i a dos quarts d'una la segona.

A tres quarts de tres de la tarda, sortirà d'una formosa imatge d'entronització del Sagrat Cor, per a pagar les despeses d'organització de la pelegrinació.

A les tres, Rosari, Trisagi Maria, cantat pel poble, Himne a Sant Francesc «Del Cel en el viatge», i sermó pel P. Ceferi de Granollers, director del Terc Orde d'Olot, Cant del «Verge i Mare de Déu», acabant-se amb els populars «Goigs a la Verge de la Salut».

A tres quarts de cinc, sortida de la pelegrinació, per a arribar a les sis a Sant Feliu, entrant a visitar el temple parroquial, entonant variats cants, dirigint un breu parlament de gràcies a la població el P. Alfons Maria de Barcelona, caputxi, vice-director del Terc Orde d'Olot.

Advertiments: La companyia del tren de Girona a Olot ha concedit dos trans especials, que sortiran, respectivament, de Girona i d'Olot a les tres del matí del dia 9.

A dos quarts de set de la tarda sortirà el tren de tornada cap a Girona, i a tres quarts de vuit, cap a Olot.

MANRESA

L'actuació del nostre diputat a Cortes

Després d'actives gestions del nostre actiu diputat a Cortes, don Josep Creixell el ministre de Foment acaba de firmar l'expedient aprovant i concedint una subvenció per a les obres del projectat camí veïnal de Manresa a Rajadell, per Monistrol.

Tots els que coneixen aquesta comarca saben que es tracta d'un pas importantíssim cap a la realització de les justes aspiracions dels pobles afectats per aquesta via de comunicació, als quals felicitem, així com al nostre benivolunt diputat que tant es desvetlla pels seus representats.

El diputat senyor Valls i l'Escola d'Arts i Oficis

El diumenge passat, a la Casa Capitalar es va reunir la Junta del Protectorat de l'Escola d'Arts i Oficis per a tractar de la reorganització i nova estructura que convé donar a l'Escola.

S'exposaren algunes opinions i es va acordar procedir activament als treballs preliminars per a instal·lar la Secció d'ensenyament tèxtil, i a tal efecte designar els senyors que componen la Comissió d'Art Tèxtil perquè procurin obtenir donatius dels fabricants i industrials interessats en el funcionament de l'Escola.

El nostre distingit amic el diputat de la Mancomunitat En Ferran Valls i Taberner, que, com saben els nostres llegidors, accepta la presidència de la Junta del Protectorat, en aquesta reunió prengué possessió del seu càrrec i amb aquest motiu feu un donatiu de 250 pessetes a l'Escola.

Aquesta quantitat, junt amb la darrera subvenció de l'Estat i amb l'altre donatiu del diputat senyor Creixell, s'acorda destinar-les als treballs d'organització d'aquest centre d'ensenyament.

La futura actuació del senyor Valls en el Protectorat de l'Escola marcarà segurament una nova fita en el seu desenvolupament que ara amb més fonament que mai podem esperar que estarà d'acord amb els últims coneixements tècnics que són la base de totes les institucions de cultura de la Mancomunitat.

Vallès Alt

MATADEPERA. — En el jolli poble de Matadepera va tenir lloc la inauguració del Pomell de Joventut Maria Rosa.

Fels dies que s'esperava amb ànsia aquesta festa. Les senyoretes que componen Maria Rosa no descansaven pas en preparar els actes que devien celebrar-se i tots ajudaven a mesura de llurs forces i aptituds.

Constituïa una nota de color i d'entusiasme ben remarcable, els domassos que adornaven tots els balconcs i finestres, sense excepció, com no es recorda igual a Matadepera, amb la qual cosa fou tot el poble el que mostrà la seva adhesió a la festa que se celebrava.

Quan a quarts de nou arribaren a Matadepera els representants dels Pomells de Terrassa, i bon nombre d'amics que volien associar-se a la festa, ja a la plaça de l'Església hi havia les pomellistes mataperenques cofades totes amb la catalaníssima caputxa. Salutacions, encalçades, paraules d'encoratjament.

Es dirigiren tots cap a l'església, on havia de celebrar-se la missa de Comunió amb què s'inauguraren les festes del noi Pomell. Aquest va voler que la primera festa consistís en un acte religiós, per a així rebre la benedicció de Déu. Va resultar un acte llúcidíssim. Fou celebrant el Pare Sacaries de Llorens, caputxi, conseller dels Pomells de Joventut d'I. gualada. Abans d'acostar-se els fidels a la Sagrada Taula, el Pare Sacaries va pronunciar paraules posant de relleu quina era la tasca dels Pomells: tot amor. I per això no podien mancar-hi els joves de Matadepera.

Els posà l'exemple dels altres pomells, i encoratjà als de Maria Rosa a prosseguir sense defalliment la tasca que empranien.

A la Sagrada Taula s'hi acostaren tots els fidels que omplien el temple.

De pomellistes amb caputxa n'hi comptàvem més de cinquanta.

Aquest acte de pietat va acabar amb el cant del Virolai a la Verge de Montserrat.

Durant la Missa, la Capella de Música de Sant Pere, dirigida pel mestre Puig, va cantar escolits motets. Aquesta mateixa, en sortir, va cantar cançons populars catalanes a la plaça, essent molt aplaudits tots els cantaires i el mestre Puig.

A les onze era l'hora d'arribada del fundador dels Pomells En Josep Maria Folch i Torres. Molt abans d'aquesta hora, al peu de la carretera, hi havia una gran gentada. Quan va veure's el cotxe en el qual anava el senyor Folch va esclatar una gran ovació, i es donaven visques, a Catalunya, als Pomells i a En Folch. Aquest venia acompanyat de l'incansable secretari del Directori senyor Serra i Ustrell. Havien anat a rebre's a Terrassa i els acompanyaven els senyors Francesc Arnau i Llorens Aymerich de Matadepera, i dos consellers dels Pomells de Terrassa. Es feren les presentacions, i hi veiérem el secretari de l'Ajuntament senyor Turu, el senyor mestre En Ramon Palau, la mestressa senyoreta Na Júlia Prat, el Pare Sacaries, tots els components del Pomell Maria Rosa, al front del qual figurava el seu conseller mossèn Jaume Torres, rector del poble, tots els consellers dels Pomells de Terrassa, etcètera.

Seguidament la comitiva es dirigí a l'església, on es féu la visita espiritual a Nostra Dona de Montserrat, i es cantà novament el Virolai, així com també l'himne dels Pomells de Joventut.

Després es visitaren les obres realitzades a l'església, i es traslladaren tots els convidats a la Rectoria. Aquí hi havia d'alcade, senyor Joan Arola, acompanyat del secretari de l'Ajuntament, senyor Turu, els quals havien vingut per a donar la benvinguda als que els honraven amb llur assistència.

En Folch i Torres els va agrair la rebuda que se li havia tributat, i es congratulà que Matadepera també s'hagi associat a aquesta obra dels Pomells. Remercià la visita de l'alcade, ço que demostrava que abans que tot tothom es sent català, i que tots bategem a l'uníson i sentim les mateixes aspiracions.

Explicà quina era la missió dels Pomells de Joventut, mereixent l'aprovació de tots els reunits, els quals felicitem ensuamant al senyor Folch i Torres.

Mentrestant a fora, la cobla «Els Trullassus» havia començat a interpretar les sardanes, i s'havien format aquelles que les puntejaven amb força entusiasme.

A l'hora de dinar, en una de les sales de la Rectoria es va servir un àpat, al qual assistiren, ultra el senyor Folch i Torres, els senyors Serra i Ustrell, l'alcade senyor En Joan Arola, el secretari senyor Josep Turu, el Rector mossèn Jaume Torres, el mestre senyor Palau, els senyors Arnau i Aymerich, el Pare Sacaries de Llorens, els consellers dels Pomells de Terrassa, i alguns altres convidats.

Cap a les acaballes, vingueren a saludar novament els reunits la mestressa senyoreta Prat, diversos pomellistes mataperencs i de Terrassa, i allí, en aquell ambient tot franguesa, s'iniciaren optimistes converses.

A mesura que avançava la tarda, anaven arribant bons amics de Sabadell, de Terrassa i de Rubí.

A l'hora de començar la festa literario-musical, la Sala del Casino Mataperenc, presentava magnífic aspecte. Estava completament plena i a la presidència, en la qual figurava la bandera barrada, s'hi asseïeren En Folch i Torres, acompanyat dels senyors rector, alcade, mestre, mestressa i d'en Llorens Aymerich, de Matadepera, el Pare Sacaries de Llorens i representants dels pomells de Terrassa i Rubí.

La festa va desenvolupar-se conforme el programa ja publicat.

Na Carme Gamell, Na Maria Cortès i Na Maria Ventayol, recitaren inspirades i patriòtiques poesies, que foren molt aplaudides. La nena Montserrat Comas, N'Antonia Borràs, i Na Rosa Puig, interpretaren al piano escollidíssimes composicions de mestres clàssics i moderns, essent premiades amb perllongats aplaudiments. També recitaren altres poesies Na Francisca Arola, Na Maria Altamira, Na Montserrat Comas, Na Francisca Bertrà i Na Neus Padrós, rebent totes mostres d'aprovació per part de la concurrència.

La senyoreta N'Antonia Borràs va cantar uns cançons del malaguanyat, mestre Alió, rebent també l'aplaudiment dels assistents.

Entusiastes pomellistes del Núria, de Rubí, varen interpretar el quadret al·legòric «Flors i Joventut». Tots els interpretes varen ésser xardorosament aplaudits, per cert amb molta justícia, doncs no mereixen res més que

elogis per la voluntat i l'encert que posaren en sortir airoso dels de llur comès.

L'ex-regidor de Matadepera senyor Aymerich, pronuncià un entusiasta parlament elogiant la tasca que realitzen els Pomells de Joventut i l'eficàcia de la constitució del Pomell Maria Rosa, amb el qual la Joventut de Matadepera s'incorporava a tan esperançador moviment religiós i patriòtic. Fou molt aplaudit.

A l'ajudar-se per a parlar, el fundador i director dels Pomells, En Josep Maria Folch i Torres esclatà una entusiasta ovació.

El senyor Folch i Torres explicà quina és la tasca que es proposen portar a cap els Pomells de Joventut.

Glossà els dos lemes de Déu i Pàtria que informen l'actuació dels Pomells, posant de relleu com aquests dos sentiments són consubstancials en els catalans, els quals els porten fonament arrelats al cor, encara que en moltes ocasions hagin romàs com oblidats a causa de la vida artificial imposada als catalans per l'esperit opressor que domina a Catalunya.

Remarcà la necessitat que els catalans visquin la seva vida pròpia sense artificialismes que ofeguen els seus naturals sentiments, els quals, sense els lligams a que estan sotmesos, s'exterioritzarien prenent ufania i contribuint al perfeccionament dels catalans, llarg temps estancat. Per això en iniciar-se la renaixença de Catalunya, aquests sentiments de Fe i de Pàtria que romanien com adornats en el fons del cor dels catalans s'havien despertat i han sortit a l'exterior, assolint en poc temps una ufania esplendorosa que ha vingut a pal·lesar els Pomells de Joventut que, tot just iniciats, han assolit el nombre de 700, escampats per tota la terra catalana.

Digué com era necessari que aquests dos sentiments naturals en els catalans sortissin al defora i s'exterioritzessin, car tenim el deure, en primer lloc, de reconèixer públicament el Creador, que és l'autor de totes les coses, que és el nostre Pare amantíssim al qual devem acatament i lleialtat no sols privadament sinó públicament, no sols individualment sinó col·lectivament. (Grans aplaudiments). I en segon lloc, tenim el deure d'estimar i honorar la Pàtria nostra que és Catalunya, per voler de Déu. (Formidable ovació que no deixa sentir el final del paràgraf).

Remarcà com el sentiment de Pàtria ens obliga, en primer lloc, a honorar i enalitzar la nostra llengua, i a reclamar per a ella, que és la peculiar manifestació del nostre esperit, tots els drets i tots els honors, fins a assolir que regni a Catalunya com a sobirana, sense estar sotmesa a cap tutela estrangera. (Llargs aplaudiments).

Però al costat dels drets hi ha els deures, i pel mateix amor a la llengua nostra devem desterrar del nostre poble el vici repugnant del mal parlar, depurant-la de totes les males paraules, conreant-la, car moltes vegades el mal parlar no és altra cosa que la expressió d'un lèxic pobre. Si a tots se'n ensenyés de petits, abastament, la llengua nostra, el nostre parlar seria més pur i més correcte. Assenyala com aquesta és una de les missions principals que deuen accomplir els Pomells.

Demanà que els homes no posessin obstacles a la tasca de la Joventut aplegada en Pomells, car no és aquesta una tasca política, sinó patriòtica, inspirada en els més purs sentiments, que obliguen a tots a respectar-la, pensin com pensin i sentin el que sentin.

Posà de relleu la gran responsabilitat dels pares i dels homes majors d'edat, en l'exemple dels quals es forma la infantesa, remarcant que si els homes d'avui malparlen, els infants, els homes de demà, també malparlaran, i si veuen les cartes a les mans dels homes ells també seran jugadors... (Ovació).

Si aquests dos sentiments de Déu i de Pàtria arrellessin entre els catalans no hauríem de contemplar més a Catalunya la incivil lluita social d'aquests darrers temps, car, digui's el que es vulgui, en el fons l'anomenada qüestió econòmica, no és una qüestió econòmica sinó la manifestació fatal d'una crisi d'amor.

Acabà amb una eloqüentíssima evocació a la Joventut perquè s'aplegui en Pomells, a fi d'assolir a Catalunya l'agermanament de tots els catalans, infiltrant en el cor dels homes de demà aquests dos sublims sentiments, el de Déu i el de Pàtria. (Llarguíssima ovació. Molts dels oients s'acosten a estrènyer la mà d'En Folch i Torres.)

Mossèn Jaume Torres, rector de Matadepera, va donar les gràcies als assistents a l'acte, i als que cooperaren i col·laboren a l'èxit de la festa.

Terminà l'acte en mig del major entusiasme, als crits de: Visquen els Pomells! Visca Matadepera, Visca en Folch i Torres i un Visca a Catalunya! contestat unànimement, que arrenca una altra ovació formidable. A peu dret fou cantat l'Himne dels Pomells de Joventut i es donà per acabada la solemne festa.

Del Rosselló

Mort del pintor Terrus. — Les arts rosselloneses acaben de fer una pèrdua molt sensible: el gran artista Terrus és mort.

Com les de Geret i de Perpinyà, les campanes d'Elna han retrucat tristement la lúgubre batallada dels records endolats.

Després de Déodat de Séverac, ploràvem En Boix; després d'En Boix, En Terrus. Quina traïdora i freda roada ha corgelat els nostres blats madurs!

En Terrus, encara que humil, era un veritable artista.

Havia destriat la fórmula de la color rossellonesa, i de la lluminositat dels nostres horitzonts. I havia sintetitzat en els seus quadros la pura flama de la vida casolana.

En Camo, en poesia francesa, i En Déodat de Séverac, en música, aplicaven més tard les fórmules d'En Terrus, amb un èxit que consagrà el valor d'aquesta escola impressionista i tradicionalista a la vegada.

Deixa En Terrus unes belles col·leccions de pintures i d'aquarel·les de la nostra terra.

Revellia de Sant Joan. — Enguany també hem tingut els focs de la revella de Sant Joan, els grans focs vespalant dins la nit en clars i secs espectes de cantelles dansarines. I el jovent ha saltat la flamarada, com els pares, com els avis en altre temps, encesa la cara de llum i de goig, provocant a cada camada els guisques i els aguts xiscols de les sensibles damiselles.

Al matí, les colles alegres caminaven pels senders, portant ramellots de bona aventura, collida amb l'aiguatge, abans que el sol amorosit llancés al cor de la terra endormiscada la seva primera sageta flamejant.

Charles GRANDO

LLEYDA

(Conferència de les 9'45 de la nit)

L'Assemblea de la Cooperativa de Funcionaris s'ha celebrat al «Nova Catalunya», presidint l'enginyer de camins, senyor Cisneros, en substitució del president, tinent coronel senyor Romero. El senyor Cisneros va exposar els propòsits de la Cooperativa i anuncià la inauguració dels magatzems per a la vinent setmana.

Avui s'acomia del Teatre dels Camps Elisis, la companyia Borràs. Dissabte debutarà de sarsuela, d'En Lluís Calvo.

Al dispensari han curat a Joan Moragues, de 56 anys, jornaler, que tenia fracturat el fèmur de la cama esquerra, per haver caigut d'un arbre.

De dalt del mur de la Banqueta ha caigut a baix Joan González Romero, de 84 anys, el qual ha restat sense sentits tota la nit. Al matí uns veïns han avisat l'Ajuntament, essent recollit i portat a l'Hospital en estat greu.

Han estat nomenats jutges d'Instrucció de Solsona i de Tramp don Ciril Tejerina i don Eduard Vicenti.

Gironès

SALT. — Poques festes de tant llum i ment es veuen en aquesta població com les que celebra el Patronat de joves de Sant Lluís.

La dita societat, cada dia més creixent, honora el seu patró per la festivitat de Sant Joan, amb un programa excel·lent, dedicat a llurs socis protectors.

Per al dia abans estava anunciat un gran castell de focs artificials, que, malgrat haver plogut, pogué aviar-se a l'hora anunciada, amb un fort entusiasme de petits i grans que ho presenciaren.

L'endemà, a les set del matí, hi va haver Missa de Comunió general a la parroquia, amb plàtica, que molt encantadament va desenvolupar l'exdirector espiritual del Patronat, el reverend pare missioner de Banyoles Joan Sans, prevere.

A les nou es va celebrar un solemne Ofici, en honor a Sant Lluís, cantant-se una gran missa a dues veus, per la capella de la parroquia.

Tot seguit, allà a les onze, al camp d'esports que fa poc té adquirit el

Patronat, es prepararen jocs infantils, amb curses de sacs, que fou tot molt divertit.

A la tarda, al mateix camp, es feren les curses pedestres de resistència i velocitat, prenent-hi part molts joves de la localitat, despertant molt d'interès aquestes curses, per ésser la primera volta que es feia en aquesta població semblant esport, i a l'ensens, pels molts objectes que regalaren els Pomells de senyoretes i nenes i d'altres particulars, tots per aquest fi.

Després de les curses, hi hagué partit de futbol, entre els Tuts, de la U. D. de Girona contra el primer equip de la U. E. de Salt, el partit va resultar animadíssim i molt amistós.

Per a la nit estava anunciat per a representar al teatre del casal el grandios drama d'En Pitarrà: «El ferret de tall»; fou un esdeveniment artístic; els actors foren coronats de salves d'aplaudiments, essent, en conjunt, un èxit; el públic fins n'hagué que presenciaren la funció a peu dret i a fora del casal, per estar aquest completament ple; al final del drama, una colla d'aficionats al cant chorejaren amb molta finesa, la bonica sardana d'En Pep Ventura «Per tu ploro», amb acompanyament de piano. Es va haver de repetir.

L'endemà es va acabar la festa amb l'arribada de la secció dramàtica del Círcol Catòlic, de Banyoles, en nombre de 23, els quals, després de visitar la població i el Manicomí Provincial i presentar un partit de futbol del segon equip de la U. E. de Salt, amb els Tranquils, de la U. D. de Girona, ens donaren, a la nit, una selecta vetllada, posant en escena el drama «Heroïsmes».

Es una obra que va agradar molt; coronaren d'aplaudiments als artistes de Banyoles, que tan bé jugaren llur paper, havent de sortir a escena per final l'autor de la dita obra, que és el director de la mateixa secció, el reverend P. Antoni Figueras, prevere, acompanyat d'aplaudiments, donant, a l'ensens, les gràcies de tot, i manifestant l'agraïment i fineses que reberen del Patronat de Banyoles.

Com en la funció del dia abans, el públic correspongué molt bé, omplint-se totalment el casal.

En conjunt, la festa de Sant Lluís fou un veritable èxit per al Patronat, que deixa grat record per a no desmarcar mai i seguir triomfant, com ha fet fins ara.

Pla d'Urgell

JUNEDA. — Es afilagador el desenvolupament esportiu d'aquesta vila; ultra provar-ho la subvenció votada per l'Ajuntament a favor del Club Juneda, la qual subvenció fou acordada per unanimitat, amb motiu del triomf del Club Juneda a Montblanch es va organitzar una manifestació de simpatia als vencedors.

Acceptant la invitació del F. C. Montblanch, es va traslladar el Juneda a lluitar en terreny d'aquell, la tarda del 24, acompanyant-lo un bon estol de socis i essent acompanyat per admiradors.

Davant de nombrosos espectadors es va començar el partit, poc interessant en la primera part, que va acabar sense marcar-se cap gol; un penal contra el Montblanch fou tirat intencionadament a fora.

En canvi, a la segona part, el Juneda és, i envesteix amb coratge i seny, fent-nos sentir un calfred de continuàcia emoció la superba actuació de la línia davantera, els elements de la qual senten a la perfecció i es corren la pilota amb precisió matemàtica, centrant alt els extrems per a burlar la defensa del Montblanch, que és formidable, especialment el dreta, però que no pot evitar que en menys de 25 minuts el Juneda s'apunti cinc gols, d'una faïda esplèndida, essent el darrer anul·lat pel jutge, que hi va veure penal, però que, com el primer, els fou perdonat; pocs moments després el Montblanch feia el gol de l'honor, i així íva acabar el partit.

Eren els guanyadors: Ribé, Aldomà, Canals, Mellis, Giné, Cornudella, Sendrós, Lamarca, Paredes, Sedó i Boté.

Els invitats foren objecte de tota mena d'atencions per la Junta del Montblanch, i quan va arrancar el tren, el voleïer de mocadors i de mans femenines, gracioses i blanques com colomins, omplien de dolça recança el pit dels que marxaven.

El telèfon fou servit per a anunciar el resultat a Juneda, i allà a les vuit, al balcó del domicili del Club, una pissarra ho feia saber al veïnat, qui, a un quart de deu es va traslladar a l'estació, i en arribar el tren tota la gentada esclatà en aplaudiments i visques, que retrunyien per

l'espai i no paren fins que la manifestació que es va formar, presidida per la gran bandera de l'Associació Nacionalista, i duta pel capità del segon equip, qui també aquella mateixa tarda va resultar vencedor, per quatre gols a zero, en el partit amb el segon de Les Borges.

La manifestació va arribar davant del domicili del Club, i el president de l'Associació Nacionalista, l'illustrat metge En Lluís Olivé, per apagar l'entusiasme, amb sentides i eloqüents paraules es dirigí al públic i els diu: Després de rememorar la rebuda, que tot fa esperançar jornades de glòria i profit per a les nostres joventuts, que en seguir el camí, tot just iniciat, acoblaran harmònicament en el seu àsser la sanitosa vigòria del cos i la serenitat i noblesa de l'esperit, i amb els seus triomfs encendran d'entusiasme l'ànima sencilla del nostre poble, sempre disposat a donar el seu escalf a tota gesta que l'honorifica i tot impuls austere que s'enlaira per damunt de misèries i xorgues ambicions.

Fou aclamadíssim, i els arribats se'n anaren a sopar i mentrestant el local de l'Associació s'omplia d'un gran estol de senyoretes que, esperant els vencedors, cantaren «L'E-migrant», «Els Segadors» etc, i quan aquests hagueren sopat, es va organitzar una simpàtica festa de companyonia i homenatge als futbolistes; es va servir un bon refresc, i com que es tractava de gent jove, l'animació era extraordinària, i va acabar dansant-se sardanes, que eren tocades al piano per la gentils senyoreta Sedó, i fou un bell epilog de la jornada, que va durar fins a altes hores de la nit.

La barriada del Guinardó

Les associacions de propietaris i nombrosos veïns del Guinardó i, altres barriades d'aquell indret, agraita, a l'interès i a l'èxit amb què ha gestionat millores en la urbanització, llur conveï el regidor per aquell districte X En Manel Santamaría, ahir a la nit varen obsequiar-lo amb alguns actes que es realitzaren en el belleguard «Mas Guinardó», local social de l'Associació de Propietaris.

Per haver-se descartat de la intenció dels organitzadors tot ideal polític, varen concurir a l'acte nombroses persones pertanyents a diferents partits.

Al senyor Santamaría li van fer el present d'una artística placa d'argent, or i esmalts, amb belles al·legories i una afectuosa endreça. Es obra d'En Vallmitjana, i acreditada el seu bon gust artístic i la generositat dels ofertors.

Després se li donà un àpat i l'acompanyaren a taula uns dos cents comensals, entre els quals hi havia els regidors senyors Rocha, Navés, Olivella, Domènech, Canals, Palau, Massot, (tinent d'alcade del districte) i Escola, regidor pel mateix districte.

Hi havia també els senyors Pich, Borrull i Carvi.

En lloc preferent hi havia la senyora Santamaría i altres senyores i senyoretes.

L'àpat fou ben servit.

En abocar-se el xampany, En Joan B. Coll, president de la Comissió organitzadora, va fer ofrena de l'àpat i expressà el motiu d'aquest.

Foren diverses les persones que després varen pronunciar paraules d'afecte, agraiment i consideració personal a l'obsequiat, entre altres, els senyors Pich, Rocha, Borrull i Miralles. El tinent d'alcade senyor Massot, va dir que malgrat la contraposició d'ideals polítics que hi havia entre ell i el senyor Santamaría, concorria a aquella festa perquè no tenia intenció política i la considerava de justícia, ja que el senyor Santamaría havia pres la iniciativa en gran part de les millores allí realitzades, i remarcà la seva col·laboració a l'obra de la Comissió de Cultura, i que no essent català per naturalesa, havia sabut no oposar-se a les manifestacions de l'esperit de la nostra terra.

El senyor Santamaría agrai l'obsequi i digué que la seva actuació havia tingut èxit per la col·laboració del senyor Massot i altres regidors de la barriada especialment, i anuncià que en aplicar-se el pressupost extraordinari, l'Ajuntament farà millores que transformaran el Guinardó en una de les barriades més boniques de Barcelona.

Tots foren molt aplaudits.

Després, a la terrassa del davant del «Mas», que és un belleguard sobre tot Barcelona, hi hagué ball, en el qual prengueren part nombrosos i gentils damiselles.

El servei de telèfons

De «La Tribuna»:

«Estaba escrito que LA TRIBUNA, que siempre ha sido partidaria de los temperamentos de prudencia, de decir y pedir las cosas de interés público sin violentas estridencias, con razonamientos y con templanza, había de abandonar su tónica habitual para adoptar una actitud de energía que exigen de consuno el interés ciudadano y la dignidad del periódico.

Los señores de Teléfonos, los que manejan el cotarro telefónico, pueden irse riendo del público y de los periódicos, sentados en sus cómodas y bien retribuidas poltronas de funcionario a la española, que nosotros, apoyados en el público, iremos a nuestra vez formando el frente que dé por resultado una reintegración de derechos hoy desconocidos. Nuestras voces llegarán a lo más alto, en forma tal que se nos sienta.

No perderemos por ello la serenidad. Basados en hechos ciertos, iremos, como el juez, a la instrucción de sumario. Luego llegaremos a las conclusiones, y el Gobierno decidirá.

No hemos de tolerar más burlas ni más desdenes de aquellos a quienes el público y nosotros con el público pedimos para que nos sirvan.

Y si la Administración tiene parte, como no cabe duda, en la gran culpa, nuestras columnas servirán de eco a la energía con que desde el Parlamento se apostrofe a los burladores del interés de Barcelona.

Por el pronto, acogéremos en nuestro periódico, a partir de mañana, cuantas quejas concretas se nos envíen respecto a las vergonzosas deficiencias del servicio telefónico, que de un año a esta parte han crecido como la espuma, en manos del Estado, incapaz para organizar rápida, seria y modernamente la telefonía ciudadana.

Cuando creamos llegado el momento de hacerlo, LA TRIBUNA hará el resumen de agravios, y compendiándolo, llegará a los más altos poderes, convocando una Asamblea de abonados, que al propio tiempo que proteste de la burla inicua, formule y vote unas conclusiones que, o serán atendidas, o darán la razón, de plano, a quienes profesamos la teoría de la incompetencia e incapacidad del Estado para todo cuanto no sea azuzar al cobrador de contribuciones contra el español indefenso.

«Quejas. — El servicio telefónico. — Los señores Casas y Ferrer, domiciliados en la calle de Provenza, 686, y que tienen en la lista de teléfonos el número 188, S. M., nos manifestaron que ayer estuvieron bregando unas dos horas, sin conseguir comunicar con la persona que les interesaba.

De «La Publicidad»:

«La burla de los Teléfonos. — La Prensa de Barcelona está realizando estos días una campaña contra el actual funcionamiento del servicio de Teléfonos urbanos. Hace ya años que ese servicio andaba mal, y en los diarios de Barcelona se publicaban frecuentemente quejas y lamentaciones. Pero el estado de los teléfonos barceloneses ha empeorado en los últimos tiempos de tal manera, que la situación se ha hecho verdaderamente intolerable.

No tenemos por qué explicar los innumerables incidentes que el mal funcionamiento de los Teléfonos urbanos provoca. Todos los que han de utilizar alguna vez el aparato telefónico se saben de memoria esa clase de incidentes, cuya frecuencia y cuya persistencia dan ganas, en algunos momentos, de romper el aparato de un puñetazo. Comunicar telefónicamente en Barcelona es un intento difícil. A los habituales tropiezos se añaden ahora las consecuencias del último temporal de lluvias, que ha dejado sin comunicación a más de la mitad de los abonados. Cuando no es la lluvia es la nieve, y en último caso es el viento. Lo cierto es que los abonados pagan un servicio que no se presta más que en casos afortunados.

Es imposible en esta ocasión separar el problema del funcionamiento de los Teléfonos barceloneses del problema de su explotación. Todos recordamos, porque son recientes, las campañas de pasión y de coacción que dieron lugar los rumores que suplantaban al Gobierno dispuesto a trasladar a la Mancomunidad de Cataluña los Teléfonos urbanos de Barcelona. Prescindiendo del aspecto administrativo del problema, los abonados tienen derecho a que el servicio se preste en debida forma. Para los que impusieron la actual situación

Actes patriòtics d'afirmació catalana

Dies 8 i 9 de juliol:

Assemblea - Miting - Apat

(Vegeu la pàgina núm. 8)

es un caso de conciencia el hecho de que el servicio se preste de una manera tan desastrosa.

Es que en la cuestión de los Teléfonos los únicos que no tienen derecho a intervenir son los abonados? Ha de resolverse la cuestión según las conveniencias de los técnicos o de los políticos, y se ha de prescindir del interés de los abonados que pagan la cuota correspondiente? A nosotros nos parece que los abonados deberían pedir la palabra, y creemos que si mostrarán un poco de empeño, no podría serles negada. La situación actual constituye una burla, y empieza a ser una cuestión de amor propio para los barceloneses la solución de este pleito. — R.

De «El Noticiero Universal»:

«De teléfonos. — Haciéndonos eco hace poco de las quejas del público por las deficiencias que de tiempo inmemorial se observan en el servicio de teléfonos pedíamos, en interés de todos, una mejor organización y un mayor cuidado en la forma y modo de comunicarnos la gente a distancia por medio del auricular y del aparato telefónico.

Coincidiendo con nosotros escribieron también unas cuartillas acerca del mismo asunto la mayor parte de los periódicos barceloneses.

Todo ello, para satisfacción nuestra, hemos de reconocer que puede tener una gran eficacia y que ha de redundar en beneficio del público.

Pero, por deber de justicia, hemos de hacer hoy una pequeña aclaración.

En todo lo que escribíamos, en las quejas que formulábamos nos referíamos exclusivamente a los teléfonos urbanos, es decir, a las comunicaciones entre los habitantes de la ciudad. Y ni una palabra decíamos referente a la Sociedad Peninsular o Red Interurbana, o sea al servicio entre una ciudad y otra. Si escribimos de comunicaciones interurbanas nos referíamos a las establecidas entre los habitantes de nuestra urbe.

Nada dijimos de dicho servicio. Si queja hubiésemos tenido, con nuestra independencia acostumbrada la hubiéramos expuesto. Conste, pues, que nos referíamos exclusivamente al servicio de los teléfonos urbanos. Y que cada palo aguante su vela y que no paguen justos por pecadores.

El gran Aplec de la Sardana de Montalegre

PROGRAMA

Matí, a dos quarts de deu. — Missa en la capella de la Conreria dedicada a la Verge de Montserrat.

A les deu. — A la Font de les Monges, audició de 10 sardanes. Programa dedicat als eminents compositors Pep Ventura, Morera i Serra, finalitzant amb la sardana «Catineta», d'En Botey, per les tres cobles juntes.

Tarda, a la mateixa font: Audició de 15 sardanes. Programa variat dels mestres Molins, Bou, Juncà, Blanch, Mercader, Manent i altres.

Nit, a la plaça de Casa de la Ciutat (Badalona). Audició de 14 sardanes. Programa dedicat a l'insigne compositor badaloní N'Antoni Botey, i obres d'en Saderra, Mercader, Garreta i Blanch. En la mitja part les tres cobles tocaran «Plou i fa sol», d'En Botey, i al final de l'udició la popular sardana del mestre Morera «La Santa Espina».

Aquestes audicions són a càrrec de les renomades cobles «La Principal Barcelonina», «La Selvatana» de Cassà de la Selva i «La Principal» de Perelada.

Per a facilitar l'accés al dit Aplec s'ha muntat un gran servei d'autobusos des del començament de la carretera de la Conreria (Badalona) i des de l'estació de Mollet fins a Montalegre.

Al vespre hi haurà un servei especial de tramvies des de Badalona a Barcelona. Els últims seran a les 11, 12'45 i 2'45.

L'anunci d'aquest Aplec ha despertat arreu gran entusiasme. Quasi totes les entitats culturals i recreatives de Badalona s'han associat a l'esmentada festa. De fora són moltes les entitats nacionalistes i sardanístiques que han promès assistir-hi amb llurs senyeres.

L'Escola d'Alts Estudis Comercials

El darrer dimarts es reuniren en fraternal sopar els professors, ex-alumnes i alguns alumnes aventajats de l'Escola d'Alts Estudis Comercials de Barcelona, per a tractar, amb motiu de l'acabament del curs 1921-1922, de la tasca i orientació a prendre pels alumnes i ex-alumnes, amb la col·laboració i direcció del professorat.

Es va parlar de la conveniència de preparar la formació i publicació d'un Baròmetre de l'economia catalana, el qual, a la vegada que registrés el moviment cíclic de les nostres finances i de la nostra economia, serviria, tal com els que es fan a l'estranger (entre ells, els de la London School of Economics de la Universitat de Londres, que dirigeix el professor A. L. Bouley) per a assenyalar, tant com sigui possible, els canvis i les orientacions futures probables en el mercat dels negocis en general.

La reunió i elaboració d'aquestes dades exigeix un íntim contacte amb les corporacions oficials, que es procurarà obtenir tot seguit.

Per a l'estudi i preparació d'aquest Baròmetre es nomenaren les quatre comissions següents:

- I Banca i Finances.
- II Preus i Salariis.
- III Transports.
- IV Producció i comerç.

Cada una d'aquestes comissions va quedar encarregada de fer els treballs preparatoris necessaris, i després d'això es reuniran novament, sota la presidència del director de l'Escola don Miquel Vidal i Guardiola, qui assumirà també la direcció d'aquesta publicació.

De Societat

Els concurrents al Picador Jockey Club han organitzat per a la tarda de demà, dissabte, un rally-papper, que es correrà als voltants del Palau Reial en construcció, i per al qual hi ha dues magnífiques copes d'argent. Acabat el rally, tindrà lloc un àpat al restaurant de la pintoresca font del Lleó.

Ahí estigué a Tarragona, de pas cap a Madrid, el secretari particular del Rei don Emili M.ª Torres, el qual visità els monuments i tot quant de notable enclou la veïna capital.

El marquès de Setmenat, qui ve prestant el seu ajut a l'obra del Pa-

lau Reial, ha comunicat a la Comissió Executiva que per a facilitar recursos a la mateixa fa donació d'un solar de vint mil pams de terreny, situats a la primera zona de la Gran Via Diagonal.

També fa un donatiu la casa Pallarós, oferint amoblar la sala d'audiència del Rei.

L'Exposició Monogràfica de puntes i vanos, romandrà oberta fins el di-lluns, dia 3, inclush.

FIVE

D'espectacles

TEATRE D'ART

Demà, a les deu de la vetlla, tindrà lloc l'estrena en català de la primera de les cinc sessions que la notable primera actriu Na Mercè Nicolau ha organitzat a l'Estudi Círcer. La direcció, a càrrec del primer actor N'Enric Giménez.

L'obra per a aquesta primera sessió és «Leonarda», comèdia dramàtica en quatre actes, de Björson, sota el següent repartiment: «Leonarda», senyora Nicolau; «Agata», senyora Ortiz; «Avia», senyora Alegret; «Senyora Rost», senyora Prunell; «Cornelia», senyora Marsal; «Criada», senyora Alcobierro; «El Bisbe», senyor Giménez; «August», senyor Cumeillas; «General Rossen», senyor Ballart; «Senyor Rost», senyor Cirera; «Pildersen», senyor Prous; «Joan», senyor Delhom.

Els que viatgen poden adquirir LA VEU als següents llocs:

MADRID. — Gener i C.ª «Minerva». Centre de subscripcions i cobraments. Tudescos, 39 i 41, baixos.

També es ven al quiosc del carrer d'Alcalá, cantó a Peligros, de don Patrici Luján.

A SEVILLA: Al carrer de Sierpes, 69. A VALENCIA: A «La Correspondencia de Valencia», Mitjana, 7 i 9.

A PERPINYA: Francesc Comellas.

A PORT-BOU: Jaume Subirana.

A LISBOA: Al Palau Conde d'Almada, Largo S. Domingos, 11.

A LISBOA: «Tabacaria Restauradores» i «Messegeries de la Presse», rua d'Ouro, 146.

A OPORTO: Rua Santa Catarina, 53.

A COIMBRA: L. Miquel Bombarda.

A BRAGA: Conceição da Rocha (agent).

A FUNCHAL: Jacint Figueira (agent).

A PARIS: Kiosque Franco-Italien, 16, Vaudeville, Boulevard des Capucines.

A PALMA DE MALLORCA: Gabriel Llorella, quiosc del Born, Martí Coll, Sant Domingo, 9.

CAMISERIA

Rodríguez i Ferrer

Boqueria, 38

Nous models de corbates

A l'Institut de Química

A la gran sala d'actes de l'Institut de Química Aplicada, ha tingut lloc la conferència que don Kerl Andress dedica als alumnes de Directors d'Indústries químiques. Era tan gran l'interès que despertava aquest acte, que l'espaiosa sala s'omplí d'una concurrència no sols dels alumnes de l'Escola, sinó també de conegudes personalitats de la nostra indústria i distingits professors dels Centres Científics i d'un públic aficionat a totes les manifestacions de cultura.

El doctor Agell, en fer la presentació del conferenciant, féu notar que aquesta conferència era l'última del cicle del present curs, i com que un dels objectius de l'Escola era fer conèixer pràcticament els alumnes els més importants centre industrials, i en la impossibilitat de fer una excursió a Darmstadt, havia aconseguit la presentació de la fabrica Merk, per mitjà del cinematògraf.

El senyor Andress il·lustrà la seva interessant conferència amb una magnífica cinta cinematogràfica que anava desenrotllant-se a mesura que donava les explicacions corresponents i la projecció que s'oferia als espectadors.

Historiant l'origen i l'estat actual de la casa «E. Merk», manifestà que va fundar-se l'any 1654 a Darmstadt, a la Farmàcia de l'Angel, essent encara avui la família Merk la propietària d'aquell gran centre científic i industrial.

Pel gran desenrotllament de la casa, don Manuel Merk fundà en 1727 la fabrica en l'interior de la ciutat, però la creixença obtinguda va fer en 1904 que fos traslladada als afores de la ciutat.

La primera fabrica ocupava una extensió de vuit mil metres quadrats, l'actual té una superfície de 500.000 metres quadrats.

Estan ocupats a la fabrica 3.500 obrers, 800 empleats d'escriptori i uns 200 químics.

Conté tres grans edificis amb màquines de vapor i electricitat. Ultimament s'ha construït una altra casa de màquines que ha exigut la construcció d'una xemeneia de 100 metres d'alçada.

La casa té tallers de fusteria, impremta, llauteria, vidrieria, tallers mecànics per a l'arranjament de màquines i calderes. Hi ha un ferrocarril de vapor i un altre d'electricitat una central telefònica.

En el restaurant de la fabrica es dona menjar als obrers per un preu molt módic.

Compta la casa amb una Previsió-Societat exclusiva de 40 milions de marcs.

Tots els empleats gaudeixen d'assistència mèdica i farmacèutica gratuïta, i en cas d'impossibilitat cobren llur sou, i, demés, un tant per cent de la Caixa de Previsió. En casos d'accidents hi ha establertes cases de socors amb el personal i material necessari.

El personal científic de la casa únicament s'ocupa d'estudiar i ensenyar els nous invents de la química alemanya; i a la seva biblioteca s'hi troben unes 500 revistes professionals d'Alemanya i de l'estranger.

Entre els molts productes de la casa parla de l'àcid tànic, l'èter i les seves aplicacions; de la sosa i potassa càustica, notant que per la seva fabricació els aparells han d'ésser de plata pura.

El Perhidrol és una aigua oxigenada concentrada; la seva fabricació, així com la de l'aigua oxigenada especial de la casa, ocupa grans departaments, a causa de la gran quantitat que en fabrica i que exporta a tot arreu del món.

Mostrà gràficament la fabricació dels comprimits i llur envàs.

Es molt notable la secció dedicada a la Bacteriologia; la casa fabrica, entre altres: el sèrum antidiarrèic, molt concentrat, que produeix excel·lents efectes en els malalts.

Es projecten dos grans departaments destinats a la producció del Veron, inventat pels professors Fischer i Mehr, i fabricat i introduït en el comerç per primera vegada, per la casa Merk.

Entre el gran nombre de productes la fabricació dels quals demostra d'una manera gràfica, un dels més notables és la de l'opi i els seus derivats; la cocaïna i moltes altres que seria molt difícil anar explicant.

En acabar la interessant conferència, el conferenciant va ésser felicitat pel nombre públic, el qual va quedar molt complagut de la visita feta, per mitjà del cinematògraf, a la important fabrica Merk, de Darmstadt.

VIDA MARÍTIMA I COMERCIAL

Moviment del Port el dia 29

VAIXELLS ENTRATS:

Vapor espanyol «Santa Rosa», de la mar, amb peix.
Vapor espanyol «Key Jaime I», de Palma, amb càrrega general i 122 passatgers.
Vapor espanyol «La Guardia», de Tarragona, amb vi.
Vapor espanyol «Almazora», de Vinaròs, amb càrrega general.
Pallebot espanyol «Sant Antonio», de Ciutadella, amb càrrega general.
Vapor americà «City of Eureka», de Filadèlfia, amb càrrega general.
Vapor espanyol «Andalucía», de Passajes i escales, amb càrrega general i passatgers.
Vapor espanyol «Espanoleto», de Glasgow i escales, amb càrrega general.
Vapor espanyol «V. La Roda», amb càrrega general, de Cartagena i escales.
Vapor interalliat «Bellaura», de Trieste, amb càrrega general.
De Palma de Mallorca, hidroavió «Barcelona», amb correspondència.
VAIXELLS DESPATXATS:
Vapor espanyol «Cabo Quejo», amb càrrega general, cap a Bilbao i escales.
Vapor espanyol «Domingo Lores», en llast, cap a Tarragona.

VAIXELLS SORTITS:

Vapor anglès «Cano», amb trànsit, cap a Tarragona.
Vapor alemany «Triton», amb trànsit, cap a Anvers, via de València.
Vapor espanyol «Cabo Silleiro», amb càrrega general, cap a Bilbao i escales.
Vapor espanyol «Cabañal», amb càrrega general, cap a Passajes i escales.
Vapor espanyol «Alhambra», amb càrrega general, cap a Melilla i escales.
Hidroavió «Barcelona», amb correspondència, cap a Palma de Mallorca.

Accidents marítims

NOTES DEL LLOYD

Key West, 25 de juny — El vapor nord-americà «Lido», que encallà a l'entrada del port, ha pogut surar, amb l'auxili d'un vapor de Merritt.
Thursday Island, 28 — El vapor anglès «Grelia», procedent de Batavia, ha arribat amb el timó roïnt. Són realitzats els treballs provisionals de reparació, per tal que el vaixell pugui seguir el seu viatge a Newcastle i Sidney (N. G. del S.).
Port Said, 28 — El vapor anglès «Bolton Castle», en viatge de Xang-Hai a Nova York, passarà una setmana al port, reparant les avaries que té a la màquina.
Auckland (N. Z.), 28 — El vapor anglès «Roma», amb càrrega de sucre, ha encallat al golf de Hauraki. La botiga de proa està plena d'aigua. La nau està tramessos auxiliis.
Persacola, 28 — El vapor grec «Ioloco», ha encallat, en sortir del port. Li ha estat tramès un remolcador.

LA FIRA DE BARCELONA

Ha quedat constituït a Càceres el Comitè d'Honor de la Fira Oficial de Mostres de Barcelona, pels senyors següents:
President, don Eloi Sánchez la Rosa, president de la Cambra de Comerç; Vocals: don Narcís Maderal, director del diari «El Noticiero»; don Tirso González, comerciant; D. Llàtzer Guillén, i don Josep Benavent, industrials.
També a Zamora s'ha constituït el Comitè de la Fira, integrat pels senyors: President, don Higinio Fernández, president de la Cambra de Comerç; don Castor Prieto, don Ramon d'Horma Rodríguez, don Cesar Prieto Lozano.
Igualment ha quedat fundat a Gijón el Comitè de la Fira, compost pels senyors: president, don Josep Domínguez Gil, president de la Cambra de Comerç, Indústria i Navegació; vocals: don Francesc Quirós Martínez, president de la Unió dels Gremlis del Comerç i de la Indústria; don Genar San Miguel, president del Círcol Mercantil i Industrial.

El projectat tractat de comerç amb França

(Acabament)

Partida	ARTICLES	Tarifa 2.	Concedit a França	Tant per 100 rebalta
901	Acid cianhídric i cianurs no expressats.	10	8	20
900 ex.	Anhidrid sulfurós i sulfuric, polisulfurs alcalins (sobre líquid, anhidrid sulfurós alcalins (sobre líquid, anhidrid sulfurós Acid fórmic	60	54	10
919	Mentol, hidroquinona, acid pirogàlic, pirocatequina, amidofenols (amidol, rodinal), i altres compostos fenòlics d'aplicacions fotogràfiques	200	150	25
944	Antipirina, fenacetina, salipirina i piramidon.	4	3'20	20
983	Vins medicinals	4	3'20	20
984	Especialitats amb sucre, glucosa o sacarina i llurs anàlegs sense alcohol.	5	4	20
985	— amb alcohol, no tarifat expressament	6	4'50	25
986	Les altres especialitats farmacèutiques.	6	4'50	25
1001	Extracte de quina	100	90	20
1006	Extractes medicinals no expressats.	150	120	20

CLASSE SETENA

1060	Paper de fumar en llibrets.	2'25	2	11
1076	Etiquetes soltes, retallades o impreses en fulles grans sense retallar; impresos comercials, factures i xecs obtinguts per procediments heliogràfics o altres diferents de la tipografia o litografia o amb inscripcions de papers metàl·lics.	8	2'40	16
1077	Targetes postals i fotografies.	3'50	3	15
1079	Quadros o estampes enquadernats o en fulles soltes de paper, cartolina o cartó o de paper enganxat sobre cartó impresos per procediments tipogràfics o litogràfics en diversos colors.	3	2'50	16
1080	— impresos per procediment heliogràfic o altres diferents de la litografia i tipografia o amb inscripcions de paper metàl·lic	200	160	20
1084 ex.	Diccionaris franco-espanyols	6'90	6'50	5'82
1142	— Teixits de cotó treballats al teler.	7'50	7	6'66
1143	— de més de 230 grams per metre quadrat	8'75	8	9'88
1144	— de més de 180 grams fins a 230 inclusiu.			

CLASSE NOVENA

1185	Filassa de canem, lli o rami fins al número 20 inclusiu.	150	135	10
1186	— del número 21 al 50.	190	171	10
1187	— del 51 endavant.	210	189	10
1188 bis.	Filassa de juta i altres fibres vegetals; les no expressades fins al número 10 inclusiu.	22	20	9
1189	Fil sisal per a enganxar i d'abaca.	30	28	6'66
1189	Filassa de juta i altres fibres vegetals no expressades:	50	46	8
1189	— del núm. 11 al 20.			
1190	— del núm. 21 endavant.			
1191	Fil retort de dos o més caps, de fibres vegetals (llevat del cotó) cru, fins a 10 grams inclusiu de pes els deu metres. Teixits de canem, lli o rami, tinguin o no tot l'urdit o la trama de cotó:	4	3'80	5
1194	— fins a 10 fils inclusiu.	2'50	2'35	6
1195	— d'11 a 20	12	11'40	5
1196	— de 21 endavant	20	19	5
1197	Idem treballats:			
1197	fins a 20 fils inclusiu.	8	7'60	5
1198	— de 21 endavant	12	11'40	5
1199	Velluts i pel·les de canem, lli o rami, tingui o no l'urdit o la trama de cotó	6	5'70	5

CLASSE 10.

1220	Llanes:			
	— que perdin de pes en ser rentades amb el tetraclorur de carbon més del 50 %	26	25	9'84
1221	— les que perdin del 30 al 50 %	37	35	5'45
1222	— les que perdin menys del 30 %	72	70	2'85
1223	Draps de llana:			
1223	— en brut	5	2	60
1224	— carbonitzats, sense tenyir i tenyits.	8	5	37'50
1225	Residus de llana, sigui o no procedents del desdramament.	55	50	9'05
1226	Barbes d'estam	60	55	8'33
1231	Filats de llana o pèl:			
	— d'un sol cap, sense tenyir:			
	— fins a 50'5 metres inclusiu en gram	4'50	4	11'11
1232	— de més de 50'5 fins a 70'5 metres inclusiu en gram	5	4'25	15
1233	— de més de 70'5 metres en gram.	5'75	5'25	8'69
	— d'un sol cap, tenyits:			

1234	— fins a 50'5 metres inclusiu en gram.	4'75	4'25	10'52
1235	— de més de 50'5 fins a 70'5 metres inclusiu en gram.	5'75	5	13'04
1236	— de més de 70'5 metres en gram. retort de dos o més caps, sense tenyir:	6'75	6	11'11
1237	— fins a 50'5 metres inclusiu per gram i fil d'un sol cap.	4'75	4'25	10'52
1238	— de 50'5 fins a 70'5 metres inclusiu per gram i fil d'un cap.	5'25	5	4'76
1239	— de més de 70'5 metres per gram i fil d'un sol cap.	6'50	6(7'53)	4'52
1240	Torçats, a dos o més caps, tenyits:			
	— fins a 50'5 metres inclusiu per gram i fil d'un cap.	5'25	4'50	14'28
1241	— de més de 50'5 fins a 70'5 metres inclusiu per gram i fil d'un cap.	6	6	16'68
1242	— de més de 70'5 metres per gram i fil d'un cap.	6'75	6	11'11
1243	Catifes i tapissos de llana o pèl, fets a nusos, encara que tinguin part de fibres vegetals	10	8	20
1246	Feltres de llana o pèl, amb mescla de fibres vegetals o sense, fabricats en cru.	2	1'75	12'50
	Feltres de llana o pèl, amb mescla de matèries vegetals o sense:			
1247	— de menys de 300 grams per metre quadrat.	2'50	1'80	28
1248	— de 300 grams inclusiu endavant.	2'25	2	11'11
1249	— reforçats amb fils de fibres tèxtils.	2	1'75	12'05
	Teixits de llana pura, pèl o borra, no tarifat expressament en altres partides:			
1252	— fins al pes de 150 grams inclusiu per metre quadrat.	19'25	18	6'50
1253	— de més de 150 metres fins a 250 inclusiu.	17'25	16	7
1254	— de més de 250 grams fins a 450 inclusiu.	15'25	14	8
1255	— de més de 450 grams.	13'25	12	9'50
1260	Felpes i velluts de llana o pèl, encara que tinguin mescla de cotó o d'altres fibres vegetals	9	8	11
1261	Astracans de llana o pèl, amb mescla o sense de cotó o d'altres fibres vegetals.	7	4'50	35'07
	Teixits de punt o malla de llana o pèl, amb mescla o sense de cotó o d'altres fibres vegetals:			
1263	— fins a 300 metres inclusiu.	15	13'50	13
	— en samarretes, pantalons, armilles i altres peces de vestir semblants:			
1264	— de pes superior a 6 quilos per dotzena de peces	8	7'50	6
1265	— de més de 3 quilos fins a 6 inclusiu, per dotzena de peces.	15	13'50	13
1266	— fins a 3 quilos inclusiu per dotzena de peces	18	16'50	8
	— en mitges i mitjons:			
1267	— de pes superior a 1.200 grams a 800 per dotzena de parells	15	13'50	13
1268	— de més de 800 grams fins a 1.200 inclusiu, o més de 500 fins a 800 inclusiu, respectivament, per dotzena de parells	20	18	10
1269	— fins a 500 inclusiu, respectivament, per dotzena de parells	25	22'50	10
	— en guants i mitenes:			
1270	— de més de 900 grams per dotzena de parells	18	16'50	8
1271	— fins a 900 grams inclusiu per dotzena de parells	35	33	8
1272	Togüilles, gorres i altres articles de punt o malla de llana o pèl, amb mescla o sense de cotó i d'altres fibres vegetals, no especificades en altres partides.	15	13'50	13
1273	Puntes o puntetes de llana o pèl, amb mescla o sense de cotó o d'altres fibres vegetals.	18	16'50	8
1274	Teixits de pèl de porc, crin o pèl de fuma, tinguin o no mesclades de cotó o d'altres fibres vegetals.	6	5'40	10
1275	Gallons de llana o pèl, amb o sense mescla de fibres vegetals.	5'50	5	9
1276	Trenzilles i les cintes fins a 5 centímetres d'amplada	4	3'60	10
1277	Els altres articles de passamaneria de llana o pèl, amb o sense mescla de fibres vegetals.	7'50	6'75	10

CLASSE 11.

1283	Seda filada:			
1284	— en cru, retorta.	8	6	16
	— cuita, blanquejada o tenyida, sigui o no retorta.	7	6	14
	Seda artificial filada:			
1288	— sense torcer en son color natural o blanquejada.	3	1'50	50
1289	— sense torcer tenyida.	4	3	25
1290	Retorta, en el seu color natural o blanquejada.	4	3	25
1291	— retorçada i tenyida.	6	5	16'66
1296	Teixits de seda crua per a sedagons i d'aplicació directa per a indústria amb justificació de desdramament.	15	12	30
	Teixits de seda, de borra de seda o seda artificial:			
	— purs o de les dites matèries mesclades entre si:			
1297	— crusos	45	25	20
1298	— blanquejats, tenyits, estampats o gofrats, inclús els impresos a coberts			

de cautxú.....	51	40	17'60
— amb mescla de cotó o d'una altra fibra vegetal.....	22	32'50	20
1302 — crús.....	28	32'50	20
1303 — blanquejats, tenyits, estampats o gofrats, inclos els impregnats o coberts de cautxú.....	35		
1308 ex Cintes de seda i de borra de seda artificial.....			
Velluts i pel·lissos de seda, de borra de seda o de seda artificial.....			
1306 — purs o de les dites matèries mesclades entre elles, crús, blanquejats, tenyits, estampats o gofrats.....	26	22	15
1307 — amb mescla de llana, cotó o qualsevol altra fibra, crús, blanquejats, tenyits, estampats o gofrats.....	52	42	19
Teixit de punt, o malla de seda, de galons o pel·lissos amb qualsevol classe de borra de seda, o de seda artificial, amb o sense mescla d'altres partides.....			
— en peces.....			
1308 — de més de 250 francs de pes per metre quadrat.....	30	25	16'66
1309 — fins a 250 grams inclusiu.....	50	40	20
— en samarretes, pantalons, armilles i altres peces semblants.....			
1310 — de pes superior a 3 quilos per dotzena de peces.....	40	35	12'20
1311 — fins a 3 quilos inclusiu.....	55	44	20
— en mitges i mitjons.....			
1312 — de pes superior a 600 grams o a 400, respectivament, per dotzena de parells.....	50	40	20
1313 — que pesen fins a 600 grams inclusiu o fins a 400 inclusiu, respectivament.....	70	56	20
— en guants o mitenes.....			
1314 — de pes superior a 200 grams per dotzena de parells.....	50	45	10
1315 — fins a 200 grams inclusiu.....	90'90	75'75	16
1316 Toquilles, gorres i altres articles, no especificats en altres partides, de seda, borra de seda o seda artificial, amb o sense mescla d'altres fibres.....	50	43	14
Tuls de seda o borra de seda.....			
1317 — llisos.....	60	48	20
1318 — brodats.....	70	56	20
1319 — Blonds o puntes de seda o de borra de seda, i les tires i puntetes, i, en general, tots els articles de fantasia en tul de seda, que no siguin brodats sobre tul llis.....	90	72	20
1320 Passamaneria de seda de totes classes, galons i felpilles amb qualsevol classe de mescla.....	35	18	28
1320 ex Id. per a barreteria.....	15		

CLASSE 12.ª

1321 Aus vives o mortes i la caça menor.....	1'50	1	33'30
1323 Carn congelada.....	30	18	40
1330 Farines de llegums.....	17	8	25
1349 Els altres llegums secs.....	6	5	10
1391 Llicors i aiguardents compostos.....	500	375	25
1392 Conyac.....	450	325	27'77
1396 Vins escumosos.....	7	3	57'14
1397 Vins generosos o de licor en ampelles.....	3	2	33'23
1398 Els altres vins en pipes o altres envasos semblants.....	75	24'60	67'20
1399 Els anteriors en ampelles.....	100	50	50
1418 ex Formatges de pasta dura.....		0'70	
1421 Sardines en conserva, en llaines.....	50	25	50
1422 Conserves vegetals.....	3	1'50	50
1427 Extractes de carns, carns líquides, caldos i sopes preparades sense sucre, en estat sec o líquid.....	1	0'75	25
1429 Dolços, confitures, conserves en sucre, i aixarops no medicinals.....	3'50	2	42'85
1445 Ambre, atzabeja, carei, coral, marfil o nacre, treballats, sense mescla d'or, plata o platí en objectes per a l'ornament de les persones.....	12'50	11	12
1446 — en altres objectes.....	7'50	7	6'66
1462 Celluloide en pintes, agulles i passadors llisos.....	7'50	7	6'66
1463 — Calats.....	20	18	10
1464 — ornats amb pedres i punts.....	40	36	10
1465 — en objectes per ornament de les persones, no expressats.....	12	11	8'33
1466 — en altres objectes, siguin o no emmotellats.....	8	7'50	6'25
1471 Botons i bessons de banya, fusta, os, marfil, nacre, pasta, porcellana o vidre.....	7'50	6'50	13'33
1474 Bronzes de totes menes.....	2	1'75	12'50
1475 Pinzells de totes menes.....	3	2'50	16'60
1476 Raspalls de crin o pel de porc sense tapes o amb mànecs o tapes de fusta, sense incrustacions.....	3'50	3	14'28
1477 — amb mànecs o tapes de fusta incrustada d'altres matèries (llevat d'or, de plata o de platí).....	8	7	12'50
1485 Flors de tela i fulles artificials i les seves parts components de tela, i les naturals, pintades o preparades.....	24	20	16'66
1486 — D'altres matèries no compreses en altres partides.....	12	10	16'66
1497 Cautxú, gutaperxa i llurs anàlegs, treballats en corretges de transmissió, discos i vàlvules per a maquinària, i les ferradures, estigüin o no mesclades o reforçades amb altres matèries.....	4	3'50	12'50
1498 — En llantes o bandatges massissos per a carruatges.....	3'50	2'25	35'71
1499 — En llantes o bandatges amb armadura metàl·lica.....	2'40	2	16'66
1500 — en cambres d'aire, estigüin o no usades.....	8	5'50	31'25
1501 — en cobertes (per a cambres d'aire, estigüin o no usades, amb o sense part d'altres matèries).....	6	4	33'33
1502 — en objectes per a usos higièncs, ortopèdics o medicinals, sense mescla d'al-			

tres matèries.....	8	6	25
1503 — en pintes, agulles i passadors.....	6	5	16'66
1504 — en calçat, talons i pisos per al calçat, encara que tinguin part d'altres matèries, llevat de pells o cuirs.....	5	4	20
1505 — en sobaquetes o les de teixit impregnat, recobert o folrat de cautxú.....	8	7	12'50
1506 — objectes no compresos en altres partides, encara que tinguin part d'altres matèries.....	7	6	14'28
1509 Teixits impregnats o recoberts de cautxú, llevat els de seda i les seves mescles en peça, de pes de 800 quilos per metre quadrat.....	7'50	7	6'66
1510 — de més de 400 grams fins a 800 inclusiu.....	6'50	6	7'69
1511 — fins a 400 grams inclusiu per metre quadrat.....	5'50	5	9'09
1512 Teixits elàstics per al calçat.....	7'50	7	6'66
1513 Cintes elàstiques, amb mescla de qualsevol fibra tèxtil, per a elàstics, lligacames i articles anàlegs.....	8	7	12'50
1514 Les mateixes, confeccionades amb els expressats articles.....	10	8'50	17'64
1515 Teixits impermeables, confeccionats en peces de vestir, sense cosir o cosides, llevat les de seda i llurs mescles.....	12	10	16'66
1516 Hules i encerats per a trespol i per a enfardar.....	0'60	0'50	16'66
1524 Jocs i joguines de celluloide.....	12	10	16'66
1525 — de cautxú o matèries anàlogues.....	8	7	12'50
1526 — de teixit o fibres tèxtils de qualsevol classe.....	7	6	14'28
1527 — de porcellana, cristall, ciment, pedra o pasta forta.....	6	5	16'66
1528 — de metall (llevat de l'or, plata o platí).....	7	6	14'18
1529 — de fusta o cartó.....	6	5	16'66
1530 — d'altres matèries (llevat les de carei, coral o marfil).....	6	5	16'66
1539 Objectes d'escriptori, no compresos en altres partides.....	5	4	20

Anuncis oficials

MINES DE POTASSA DE SURIA, S. A.

Venent el 30 del corrent el cupó número 2 de les Obligacions hipotecàries al 7 per 100, emeses per aquesta Societat, es posa a coneixement dels senyors tenedors de les mateixes que a partir del primer de juliol vinent i a les entitats que a continuació es detallen, quedará obert el pagament del referit cupó a raó de pessetes 875, deduint d'aquest import els impostos vigents.

A Barcelona: Banca Marsans, Rambla de Canaletes, 2 i 4. Societat Anònima Arnús-Garí, Passatge de Gràcia, 7. Sindicat de Banquers de Barcelona, Fernando, 34.

A Madrid: Sucursal de la Banca

Marsans, Avinguda del Comte de Penalver, 18.

Barcelona, 28 de juny de 1922.

El conseller secretari, L. Riera i Soler.

BANC HISPANO-COLONIAL

Des del dia primer del vinent juliol, tots els dies feiners, de les nou a dos quarts de dotze del matí, es pagaran per aquest Banc els cupons i títols amortitzats del Deute Municipal de l'Interior, emissions de 1903, 1904 i 1905; sèries A, B i C, emissions de 1906; sèries D, de 1907 i 1910; sèries E, i F, de 1912; sèries B, de 1912, 1913, 1916, 1917, 1918, 1919 i 1920; emissió de 1921, 5 per 100, i bons de la Reforma de 1908.

Barcelona, 28 de juny de 1922. — El delegat del Consell i secretari general, Francesc Fontanals.

Espectacles

TEATRE TIVOLI

Companyia de comèdia de MERCE PEREZ DE VARGAS

Última setmana

Avui, divendres, nit, a dos quarts de deu, funció en honor i benefici del notable primer actor

MARIAN ASQUERINO

La comèdia americana en dos actes, traducció de Lluís de Olivé,

LA NENA

Gran èxit d'aquesta companyia, i la comèdia en dos actes, del gran literat Manuel Linares Rivas,

COBARDIAS

Creació del senyor Asquerino. — Demà, dissabte, tarda, a preus populars, l'obra més còmica, de Pere Muñoz Seca,

EL ARDID

Nit, estrena de l'obra de V. Blasco Ibañez i E. Marquina,

LOS ENEMIGOS DE LA MUJER

Dimanche, comiat de la Companyia. Tarda i nit, LOS ENEMIGOS DE LA MUJER. — Es despatxa a comptaduria.

TEATRE TIVOLI

Companyia catalana. Josep Santpere i Josep Bergés. — DEBUT, dimarts, 1 de juliol, amb l'obra de grans èxits, d'Amichatis i Mantua,

BAIXANT DE LA FONT DEL CAT O LA MARIETA DE L'ULL VIU

(111ª representació)

Teatre de Novetats

COMPANIA COMICO-DRAMATICA ALBA-BONAPE

Avui, divendres, nit, a les deu: Dotzena d'abonament GRAN MODA. Representació de la comèdia en quatre actes dels germans Quintero,

AMORES Y AMORIOS

Demà: BENEFICI D'IRENE ALBA

Tarda, a les cinc, Matinée econòmica: Estrena en aquest teatre de la comèdia en tres actes, dels germans Quintero, LA PRISA. Nit, a les deu: Reposició de la comèdia en tres actes, d'A. Torres del Alamo i A. Asenjo, MARGARITA LA TANAGRA, i Estrena de l'entremès dels germans Quintero, CABELLOS DE PLATA. — El diumenge, tarda: EL CHIQUILLO; la joguina còmica en dos actes, DE LO VIVO A LO PINTADO i CABELLOS DE PLATA. Nit: LA PRISA. — Es despatxa a comptaduria.

EL DORADO

Companyia Velasco Sarsuales i Revistes

Avui, divendres, tarda, a dos quarts de cinc. Gran Matinée Aristocràtica. Representació extraordinària, a preu de distingides famílies i per única vegada en funció de tarda, de l'obra del dia ARCO IRIS, començant l'espectacle amb el divertit entremès EL CUARTITO DE HORA. Nit, a les deu: L'entremès LECTURA Y ESCRITURA i dotzena representació de la revista en dotze quadros, lletra de Tomás Borrás, música dels mestres Juli Benlloch, posada en escena per Eulogi Velasco, que porta per títol ARCO IRIS. Vestuari de Pascual, de París; Schuller, de Nova York, i Gran Gerard, de Barcelona. Decorat de Castells i Fernández, de Barcelona i germans Tarazona, de Nova York. Els perfums que s'usen en el quadro VIOLETA, són de la marca GUIDOR, de Barcelona. Director d'orquestra, Juli Benlloch. — El dissabte, tarda: Debut del notable actor còmic Antoni Palacios, amb les precioses obres LA REAL GANA i EL BUENO DE GUZMAN. — El diumenge vinent, gran Matinée de Moda. Esdeveniment artístic. Estrena a Espanya de la preciosa revista en un acte i sis quadros, lletra dels senyors Josep Elizondo i Tomás Borrás, música del malaguanyat mestre Quintero Valverde, que porta per títol LA SENORITA DEL AÑO. Luxosa presentació escènica. 600 representacions consecutives en els principals teatres d'Amèrica.

TEATRE COMICO

Avui, divendres, tarda, a dos quarts de cinc. Primer: «Lysistrata»; segon: «La bella Diana»; tercer: «La chica del Aguila». Butaca amb entrada, 1'50 pessetes. General, 0'50. Nit, a tres quarts de deu. Primer: «La bella Diana»; segon: represa de la famosa sarsuela, «La gatita blanca»; tercer: l'obra del dia, la revista valenciana, de grans èxits, «Arròs en fessols i naps». — En assaig, la revista «Que és gran Barcelona».

Teatre Poliorama

Companyia de comèdia del

Teatre Infantil Isabel de Madrid

Direcció: Artur Serrano

Última setmana. Avui, divendres, tarda, a dos quarts de sis. Matinée popular. La comèdia en tres actes, de Linares Rivas, MARIA VICTORIA. Nit, a les deu, funció en honor i benefici de MARIA LLUISA MONERO, amb el gran èxit de broma, CONSTANTINO PLA. — Demà, dissabte, últimes funcions i comiat de la companyia, amb el grandios i definitiu triomf còmic, QUE NO LO SEPA FERNANDA!

Es despatxa a Comptaduria.

Telèfon 4134 A.

PALACE CINE

SALO DE MODA

Avui, divendres, tarda i nit. Formosos programes: EXPOSICIO CANINA; PARE ADOPTIU; ANATEMA, i el quart capítol de la gran sèrie: L'AVENTURERA DE MONTECARLO.

Saló Catalunya

Gran Cine de Moda

Notable sextet Jordà-Matí, — Avui, divendres, moda, grans èxits. Exit colossol de l'extraordinària exclusiva marca Svenska: «Els emigrants», assumpte de gran interès i emoció, veritable obra d'art; «La petita fera domada» (represa), graciosa comèdia per Jackie Saunders; «Fatti té la grip» (Programa Ajuria), represa, broma continua. — Diumenge, nit, estrena: «Per on ve la felicitat», creació del simpàtic artista Tom Moore. — Aviat: «L'exiliada social», del Programa Ajuria.

ASSOCIACIO D'AMICS DE LA MUSICA

Avui, divendres, a tres quarts de deu de la nit, RECITAL DE PIANO PER

EUGENI REUCHSEL

Obres de CHOPIN, Liszt, Debussy, Ravel, etc. PALAU MUSICA CATALANA.

Frontó Principal Palace

Avui, divendres, tarda, a les cinc en punt, dos grans partits a pistola. Nit, a un quart d'onze, dos escollits partits de pilota.

PARC

Avui, nit, a les deu, gran vetllada de BOXA. EL BARCELONA BOXING CLUB contra EL CATALUNYA BOXING CLUB en combats a l'americana de 4 rounds de tres minuts. PUIG contra LLIDO

SANCHO contra EIXARCH

BERTAND contra M. GONZALEZ

R. GARCIA contra ARACIL

ENTRADA DE PASSEIG I PESSETA

Nota: Una vegada començada la vetllada el públic no tindrà dret a reclamacions.

TURO PARK

PARC DE MODA

Deliciosa i saludable jardins. Magnífiques atraccions. Cada nit, concert per la BANDA DE CAÇADORS DE BARCELONA. Cafè-Restaurant de primer ordre. Coberts a 750 pessetes i a la carta. Servei d'autònibus des de la Plaça de Catalunya al TURO-PARK

ENTRADA DE PASSEIG 50 CENTIMS

Font de les Monges (Montalegre)

III Aplec Sardaniàtic organitzat pel Foment de la Sardana de Badalona.

Mati, a les deu, audició de 10 sardanes.

Tarda, a les tres, audició de 15 sardanes.

Nit, a la Plaça de Casa la Ciutat (Badalona), audició de 14 sardanes.

Cobles: «La Principal Barcelonina», «La Selvatana» i «La Principal», de Perelada.

EDEN CONCERT

Avui, la cèlebre estrella NINON, LOLITA ALCAZAR i MACY.

HERNIES (Trencadures)

Es curen amb el Braguer inflexible (Regulador) per a graduar la pressió a voluntat del pacient. a 30 i 45 ptes. Es fabriquen per a cada emperador **PERE SIMON** Especialista.

Succesor de Ramon Marti - Carme 51, tonda - **AL REGULADOR** Braguers flexibles a 3, 8, 10, 12 i 15 ptes. Faizen higieniques per a evitar l'avort i la dilatació del ventre, recomanades per les eminencies mèdiques d'Espanya. **BRAGUERS** per a la curació radical dels nens. Gran assortit en articles de goma per a la higiene.

Especial per a estiuar per la seva agradable temperatura. Espaioses habitacions. Cuina selecta

Tot el que's necessita per a fer-les
Antiga Casa T. COSTAS. Palla, 13 i 15, pral.

Rés més útil i pràctic que uns binocles de campanya. Uns binocles són els més fíels company per a tota classe d'excursions i és l'únic que pot portar-se nos on ni la vista ni les cames poden arribar, quan reunim les condicions de perfecció i baratura és fa quasi indispensable. Això ofereix

un binocle «tourista» es-
colig culro corretja per a
posar en bandolera l'amb
un augment de

5 vegades
pel limitat preu de

35 PESSATES

Carles Tutusaus - Fabricant
BOQUERIA, 22 - BARCELONA

Salut : Força : Vigor : Joventut
HISTOGENIC PUIG JOFRE

L'ideal dels reconstituents. Rehabilitades dels
primeres donis els organismes agotats per la
TUBERCULOSI, ANEMIA, NEURASTENIA i
demés afeccions CONSUNTIVES
Vint anys d'èxit. — PREMIAT pel Congrés In-
ternacional de la Tuberculosi de 1910.

Demani's a totes les farmàcies

De venda: Especialitats Lofty, Pelayo, 56 - E. Schilling, Fernando, 23 - Beristain i C.^a,
Fernando, 1 - J. Vilalta, Cucurulla, 2 - Vicens Ferrer, Plaça de Catalunya 12

XINXES

Un flascó patentat d'AKANTROL les extermina per sempre. Únic producte que es ven a prova.—Dr. Dou, 34, entll. De venda: Bausis i Soler, V. Ferrer, Mongual, Dalmau i Qliveres, Vidal i Ribas, Uriach Viladot, El Siglo i principals drogueries. Diploma d'Honor a l'Exposició d'Higiene.

CADAQUÈS

Casa gran, vult dormitoris, terrassa, embarcador arran del mar. Posició i vistes superbes mar i montanya. Raó: Badalona, carrer Marquès Montroig, núm. 33.

Pianos de lloguer de varies preus. Bruch, n.º 78, entresol. C. BIEGER.

COPIES
Circulars

reproduites en l'appareil
MULTIGRAPH
LES MES PERFECTES

Casa Garcia Suarez
38, Rambla Catalunya
Teléfono 4355 A.

Telegrams

Cablegrames, Radis
(servei oficial)
telefonemes. Es cursen
inmediatament servint-
se de la

**EMPRESA IDEAL
D'INFORMACIÓ**
Estalviareu temps i molèsties. Rambla de les
Flors, 16, baixos.

Moltz
ACCIDENTS
IMPREVISTOS

poden ésser fatals si no es té ben aprop un remei d'urgència.

En totes les cases, en lloc preferent, deu haver-hi sempre una botella de

Aigua Oxigenada VOLCÁN

Un cop, una ferida, una lesió no s'endanya si es renta des seguida amb aquest remei senzill i d'efectes immediats.

Dipositaris : J. URIACH I C

Bruch. 49

LUX ASSEGUANCES I REASSEGUANCES de Transports Maritims i Terrestres **LUX**
 RAMBLA SANT JOSEP, 13, ENTRESOL - BARCELONA - TELEFON 1591 - A.

URALITA

PER A COBERTES

URALITA, S. A.
SUCCESSORA DE ROVIRALTA I C.^a, S. EN C
Plaça d'Antoni López, 15 - Telèfons A 16441 A 848
BARCELONA

**AIGUES BICARBONATADES I POLI-
NIQUES AZOADES.** Premiades amb me-
dalles d'or i de plata, en diverses exposi-
cions. Curació de les malalties de l'estó-
mac, fetge i intestins. **Font de la Tenla.**
per als artrítics i de les vies urinàries.

RIBAS

GRAN BALNEARI. HOTEL MONTAGUT
PIRENEUS ORIENTALS DE CATALUNYA
 Temporada de 1 de juliol a 30 de setembre. Clima tònic i fresc: de 18 a 20
 graus a l'estiu. Confort. Habitacions amb bany i aigua corrent en quasi
 totes. Restaurant a càrrec dels senyors Colomer i Tomás que tan encerta-
 dament el dirigiren l'estiu passat. Informes: Passeig de Gràcia, 117, 1.^a

RHUM QUINQUINA = Vda. CRUSELLAS i C. = Exigiu la firma blava